

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

**Bruxelles, 14. svibnja 2024.
(OR. en)**

**2016/0224/A(COD)
2016/0224(COD)
LEX 2342**

**PE-CONS 16/1/24
REV 1**

**ASILE 27
JAI 231
MIGR 58
FRONT 40
CODEC 394**

**UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
O UTVRĐIVANJU ZAJEDNIČKOG POSTUPKA
ZA MEĐUNARODNU ZAŠTITU U UNIJI
I STAVLJANJU IZVAN SNAGE DIREKTIVE 2013/32/EU**

UREDBA (EU) 2024/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 14. svibnja 2024.

**o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji
i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 78. stavak 2. točku (d),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenja Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija²,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom³,

¹ SL C 75, 10.3.2017., str. 97. i SL C 155, 30.4.2021., str. 64.

² SL C 207, 30.6.2017., str. 67. i SL C 175, 7.5.2021., str. 32.

³ Stajalište Europskog parlamenta od 10. travnja 2024. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 14. svibnja 2024.

budući da:

- (1) Cilj je ove Uredbe racionalizacija, pojednostavnjenje i usklađivanje postupovnih aranžmana država članica utvrđivanjem zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji. Da bi se taj cilj postigao, provodi se veći broj suštinskih izmjena Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁴, a tu bi direktivu trebalo staviti izvan snage i zamijeniti uredbom. Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage trebalo bi smatrati upućivanjima na ovu Uredbu.
- (2) Zajednička politika o azilu, koja se temelji na potpunoj i sveobuhvatnoj primjeni Ženevske konvencije o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951., kako je dopunjena Njujorškim protokolom od 31. siječnja 1967. („Ženevska konvencija”), sastavni je dio cilja Europske unije da se postupno uspostavi područje slobode, sigurnosti i pravde otvoreno za državljane trećih zemalja i osobe bez državljanstva koji traže zaštitu u Uniji. Takva bi se politika trebala temeljiti na načelu solidarnosti i pravedne podjele odgovornosti, uključujući financijske posljedice, između država članica.

⁴ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL L 180, 29.6.2013., str. 60.).

- (3) Zajednički europski sustav azila (CEAS) utemeljen je na zajedničkim standardima za postupke azila, priznavanje i zaštitu koji se pružaju na razini Unije te uvjetima prihvata, a njime se uspostavlja sustav kojim se određuje država članica odgovorna za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu. Bez obzira na napredak postignut u razvoju CEAS-a, još uvijek postoje znatne razlike među državama članicama u pogledu postupaka kojima se koriste, stopâ priznavanja, vrste zaštite koja se odobrava, razine materijalnih uvjeta prihvata i pogodnosti koje se pružaju tražiteljima za međunarodnu zaštitu i njezinim korisnicima. Te razlike važni su pokretači sekundarnih kretanja i ugrožavaju cilj osiguravanja da se u okviru CEAS-a jednako postupa sa svim tražiteljima bez obzira na to gdje podnesu zahtjev za međunarodnu zaštitu u Uniji.

- (4) Komisija je u svojoj komunikaciji od 6. travnja 2016. naslovljenoj „Prema reformi zajedničkog europskog sustava azila i proširivanju zakonitih mogućnosti za dolazak u Europu” utvrdila prioriteta područja u kojima bi CEAS trebao biti strukturno poboljšano, a to su uspostava održivog i pravednog sustava za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, jačanje sustava Eurodac, postizanje veće konvergencije u sustavu azila, sprečavanje sekundarnih kretanja unutar Unije i prošireni mandat Agencije Europske unije za azil, osnovane Uredbom (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća⁵ („Agencija za azil”). Ta je komunikacija u skladu s pozivom Europskog vijeća od 18. i 19. veljače 2016. na ostvarenje napretka u smjeru reformiranja postojećeg okvira Unije, kako bi se osigurala humana, pravedna i učinkovita politika azila. U toj se komunikaciji predlažu i daljnji koraci u skladu s cjelovitim pristupom migracijama koji je Europski parlament utvrdio u svojoj rezoluciji od 12. travnja 2016. naslovljenoj „Stanje na Sredozemlju i potreba za cjelovitim pristupom EU-a migraciji”.

⁵ Uredba (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2021. o Agenciji Europske unije za azil i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 439/2010 (SL L 468, 30.12.2021., str. 1.).

- (5) Da bi CEAS dobro funkcionirao, trebalo bi postići znatan napredak u pogledu konvergencije nacionalnih sustava azila. Postupci azila u svim državama članicama koji su trenutačno različiti trebali bi se zamijeniti zajedničkim postupkom odobrenja i oduzimanja međunarodne zaštite, koji je primjenjiv u svim državama članicama na temelju Uredbe (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁺te kojim bi se osigurala pravodobnost i djelotvornost postupka. Zahtjevi za međunarodnu zaštitu u pogledu kojih su državljani trećih zemalja i osobe bez državljanstva izrazili namjeru za podnošenje, trebali bi se razmatrati u postupku u kojem se primjenjuju ista pravila, bez obzira na državu članicu u kojoj se zahtjev podnosi, kako bi se osiguralo pravično postupanje u obradi zahtjeva za međunarodnu zaštitu te jasnoća i pravna sigurnost za pojedinačnog tražitelja.
- (6) To usklađivanje i konvergencija nacionalnih sustava azila trebalo bi postići bez sprečavanja država članica da uvedu ili zadrže povoljnije odredbe ako je to predviđeno ovom Uredbom.

⁶ Uredba (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite, izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, ..., ELI:...).

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)), a u bilješku broj, datum, naslov i upućivanje na SL za tu uredbu.

- (7) Zajedničkim postupkom odobrenja i oduzimanja međunarodne zaštite trebala bi se ograničiti sekundarna kretanja tražitelja za međunarodnu zaštitu među državama članicama, u mjeri u kojoj su takva kretanja izazvana razlikama u pravnim okvirima, tako što će se racionalizirati postupci te pojasniti prava i obveze tražitelja, kao i posljedice nepoštovanja tih obveza, te stvoriti jednakovrijedni uvjeti za primjenu Uredbe (EU) .../...⁺ u državama članicama.
- (8) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati na sve zahtjeve za međunarodnu zaštitu za koje je izražena namjera za podnošenje na području država članica, uključujući one na vanjskoj granici, u teritorijalnim vodama ili na tranzitnim područjima država članica, kao i na oduzimanje međunarodne zaštite. Osobe koje traže međunarodnu zaštitu, a nalaze se u teritorijalnim vodama države članice, trebale bi biti iskrcane na kopno i njihovi bi se zahtjevi trebali razmatrati u skladu s ovom Uredbom.
- (9) Ova Uredba trebala bi se primjenjivati na zahtjeve za međunarodnu zaštitu u postupku u kojem se razmatra kvalificiraju li se tražitelji kao korisnici međunarodne zaštite u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺. Osim međunarodne zaštite, države članice mogu odobriti druge nacionalne humanitarne statuse na temelju svojeg nacionalnog prava onima koji se ne kvalificiraju za status izbjeglica ili status supsidijarne zaštite. U svrhu racionalizacije postupaka u državama članicama, države članice trebale bi imati mogućnost primjene ove Uredbe i na zahtjeve za bilo koju od tih drugih vrsta zaštite.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

- (10) U odnosu na postupanje prema osobama koje ulazi u područje primjene ove Uredbe, države članice imaju obveze na temelju instrumenata međunarodnog prava čije su stranke.
- (11) Trebalo bi biti moguće mobilizirati sredstva Fonda za azil, migracije i integraciju, kako je uspostavljen Uredbom (EU) 2021/1147 Europskog parlamenta i Vijeća⁷, i drugih relevantnih fondova Unije („fondovi”) radi pružanja potpore nastojanjima koje države članice ulažu u primjenu ove Uredbe, u skladu s pravilima kojima se uređuje upotreba relevantnih fondova i ne dovodeći u pitanje druge prioritete kojima se pruža potpora iz fondova. U tom kontekstu države članice trebale bi moći iskoristiti dodijeljena sredstva u okviru svojih programa, uključujući iznose stavljene na raspolaganje nakon preispitivanja programâ u sredini programskog razdoblja. Konkretno, djelovanja koja države članice poduzimaju kako bi uspostavile odgovarajuće kapacitete za provedbu postupka na granici mogu se financijski poduprijeti iz fondova koji su stavljani na raspolaganje u okviru višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje 2021. – 2027. Trebalo bi biti moguće staviti na raspolaganje dodatnu potporu u okviru tematskih instrumenata, posebno onim državama članicama koje će možda trebati povećati svoje kapacitete na vanjskim granicama ili koje su suočene s posebnim pritiscima na svoje sustave azila i prihvata te svoje vanjske granice ili s potrebama u vezi s njima.

⁷ Uredba (EU) 2021/1147 Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2021. o uspostavi Fonda za azil, migracije i integraciju (SL L 251, 15.7.2021., str. 1.).

- (12) Agencija za azil trebala bi državama članicama pružiti potrebnu operativnu i tehničku pomoć u primjeni ove Uredbe, posebice angažiranjem stručnjaka koji će pomoći nacionalnim tijelima u registraciji namjera za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu i zaprimanju zahtjeva za međunarodnu zaštitu i tijelu odlučivanja u obavljanju njegovih zadaća, među ostalim u pogledu razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, te koji će dostavljati ažurirane informacije i analize o trećim zemljama, uključujući informacije o zemljama podrijetla i smjernice o stanju u određenim zemljama podrijetla. Pri primjeni ove Uredbe države članice trebale bi uzeti u obzir operativne standarde, pokazatelje, smjernice i primjere najbolje prakse koje je razvila Agencija za azil.
- (13) U interesu ispravnog priznavanja osoba kojima je potrebna zaštita kao izbjeglica u smislu članka 1. Ženevske konvencije ili kao osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu, svaki bi tražitelj trebao imati djelotvoran pristup postupku, mogućnost da u potpunosti surađuje i na ispravan način komunicira s nadležnim tijelima kako bi, osobito, iznio relevantne činjenice svog predmeta, kao i dostatna postupovna jamstva da može slijediti svoj predmet kroz sve faze postupka.

- (14) Tražitelju bi trebalo pružiti stvarnu mogućnost da pred nadležnim tijelima iznese sve elemente kojima raspolaže i kojima potkrepljuje svoj zahtjev ili koji su relevantni za postupke u skladu s ovom Uredbom. Iz tog bi razloga tražitelj trebao, uz ograničen broj iznimaka, ostvariti pravo da bude saslušan tijekom osobnog intervjua radi utvrđivanja dopuštenosti ili osnovanosti njegova zahtjeva, prema potrebi. Ako tražitelj nije sposoban prisustvovati osobnom intervjuu, nadležna tijela mogla bi od tražitelja zatražiti liječničku potvrdu. Da bi pravo na osobni intervju bilo djelotvorno, tražitelju bi trebao pomoći usmeni prevoditelj ako je to potrebno kako bi se osigurala odgovarajuća komunikacija te bi mu trebalo dati priliku da iznese sveobuhvatna objašnjenja u vezi s njegovim zahtjevom. Tražitelju bi trebalo dati dovoljno vremena da se pripremi i savjetuje sa svojim pravnim savjetnikom ili drugim savjetnikom kojemu je kao takvom na temelju nacionalnog prava dopušteno ili dozvoljeno pružanje pravnih savjeta („pravni savjetnik”) ili osobom kojoj je povjereno pružanje pravnog savjetovanja. Tijekom intervjua tražitelju bi trebalo dopustiti pomoć pravnog savjetnika. Osobni intervju trebao bi se voditi u uvjetima kojima se osigurava odgovarajuća privatnost i povjerljivost te bi ga trebalo voditi stručno osoblje koje je prošlo odgovarajuće osposobljavanje, uključujući, prema potrebi, stručnjake koje je rasporedila Agencija za azil ili osoblje tijela drugih država članica. Ako je intervju o osnovanosti izostavljen u cilju osiguravanja brzog pristupa međunarodnoj zaštiti, to ne bi trebalo dovoditi u pitanje obvezu razmatranja ispunjava li tražitelj uvjete utvrđene u Uredbi (EU) .../...⁺ kako bi mu se priznao status izbjeglice prije nego što se razmotri ispunjava li tražitelj uvjete za odobrenje supsidijarne zaštite. S obzirom na to da je osobni intervju ključan dio razmatranja zahtjeva, trebalo bi ga snimiti, a tražitelji, njihovi zastupnici i njihovi pravni savjetnici trebali bi dobiti pristup zapisniku s tog intervjua ili transkriptima tog intervjua što je prije moguće nakon njegova održavanja, a u svakom slučaju pravodobno prije nego što tijelo odlučivanja donese odluku.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

- (15) Osobni intervju ključan je dio djelotvornog i pravednog postupka azila. Kako bi se osiguralo optimalno okruženje za komunikaciju, prednost bi trebalo dati intervjuima uz fizičku prisutnost, a vođenje intervjua na daljinu putem videokonferencije trebalo bi ostati iznimka. Osim pitanja javnog zdravlja, mogu postojati legitimni razlozi zbog kojih bi tijekom odlučivanja primijenilo intervjue na daljinu putem videokonferencije, primjerice ako zbog ranjivosti tražitelj azila ne može putovati ili mu je putovanje otežano zbog zdravstvenih ili obiteljskih razloga, kako bi vodilo intervjue s tražiteljima koji su zadržani ili koji se nalaze u prekomorskim područjima ili u situacijama u kojima je potrebno sudjelovanje na daljinu usmenog prevoditelja sa specijaliziranim vještinama usmenog prevođenja. U slučaju intervjua na daljinu od tijela odlučivanja trebalo bi zahtijevati da primijeni sva postupovna jamstva kao u slučaju intervjua uz fizičku prisutnost, osiguravajući pritom privatnost i povjerljivost te vodeći računa o zaštiti podataka. Prikladnost primjene intervjua na daljinu putem videokonferencije trebalo bi procijeniti pojedinačno prije intervjua jer intervjui na daljinu možda neće biti prikladni za sve tražitelje azila zbog njihove rane dobi, oštećenja vida ili sluha ili stanja njihova mentalnog zdravlja, s posebnim naglaskom na određenim ranjivim skupinama, kao što su žrtve mučenja ili traumatizirani tražitelji. U prvom redu trebalo bi uzeti u obzir najbolji interes djeteta. Posebnu pozornost trebalo bi posvetiti mogućim tehnološkim poteškoćama koje mogu imati negativan učinak na intervju, dovesti do nepotpune ili nerazumljive snimke intervjua ili utjecati na pohranu i pronalaženje snimke.

- (16) U interesu je država članica i tražitelja da tražitelji u vrlo ranoj fazi dobiju sveobuhvatne informacije o postupku koji treba slijediti te o svojim pravima i obvezama. Osim toga, ključno je da se pružanjem kvalitetnih informacija i pravne potpore osigura ispravno prepoznavanje potreba za međunarodnom zaštitom već u fazi upravnog postupka, što će dovesti do učinkovitijeg i kvalitetnijeg donošenja odluka. U tu bi svrhu pristup pravnom savjetovanju, pomoći i zastupanju trebao biti sastavni dio zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu. Tražiteljima bi trebalo, što je prije moguće nakon registracije namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, na njihov zahtjev, pružiti besplatno pravno savjetovanje tijekom upravnog postupka. Nadalje, kako bi se osigurala djelotvorna zaštita prava tražitelja, posebice prava na obranu i načela pravednosti, tražiteljima bi trebalo, na njihov zahtjev i podložno uvjetima utvrđenima u ovoj Uredbi, pružiti besplatnu pravnu pomoć i zastupanje postupka povodom pravnog lijeka. Države članice trebale bi moći pružiti besplatnu pravnu pomoć i zastupanje tijekom upravnog postupka u skladu s nacionalnim pravom.
- (17) Određenim tražiteljima mogla bi biti potrebna posebna postupovna jamstva zbog, među ostalim, njihove dobi, roda, seksualne orijentacije, rodnog identiteta, invaliditeta, teške fizičke ili psihičke bolesti ili poremećaja, među ostalim ako su oni nastali kao posljedica mučenja, silovanja ili drugih teških oblika psihičkog, fizičkog, seksualnog ili rodno uvjetovanog nasilja. Potrebno je ocijeniti jesu li nekom pojedinačnom tražitelju potrebna posebna postupovna jamstva.

- (18) Relevantno osoblje nadležnih tijela država članica te liječnik ili psiholog koji procjenjuju potrebu za posebnim postupovnim jamstvima trebali bi biti na odgovarajući način osposobljeni kako bi prepoznali znakove ranjivosti tražitelja kojima bi mogla biti potrebna posebna postupovna jamstva i kako bi se odgovorilo na te potrebe kad se utvrde.
- (19) Ovom Uredbom ne dovodi se u pitanje mogućnost da Komisija, u skladu s člankom 13. Uredbe (EU) 2021/2303, zatraži od Agencije za azil da izradi operativne standarde, pokazatelje, smjernice i najbolje prakse u vezi s provedbom prava Unije o azilu.
- (20) Tražiteljima za koje se utvrdi da su im potrebna posebna postupovna jamstva trebalo bi pružiti odgovarajuću potporu kako bi se stvorili uvjeti potrebni za stvaran i djelotvoran pristup postupcima. Kada nije moguće pružiti primjerenu potporu u okviru ubrzanog postupka razmatranja ili postupka na granici, tražitelj kojem su potrebna posebna postupovna jamstva trebao bi se izuzeti iz tih postupaka.

- (21) Postupci razmatranja trebali bi biti rodno osjetljivi kako bi se osigurala stvarna jednakost između ženskih i muških tražitelja. Posebno, osobni intervjui trebali bi biti organizirani na način koji omogućava i ženskim i muškim tražiteljima da slobodno govore o svojim prošlim iskustvima, među ostalim u slučajevima koji uključuju proganjanje na temelju roda, rodnog identiteta ili seksualne orijentacije. U tu bi svrhu tražiteljima trebalo dati stvarnu mogućnost da sudjeluju u intervjuu odvojeno od supružnika, partnera ili drugih članova obitelji. Na zahtjev tražitelja i ako je to moguće, osobe koje vode intervjue i usmeni prevoditelji trebali bi biti onog spola kojem tražitelj daje prednost. Složenost zahtjeva povezanih s rodom trebala bi se na odgovarajući način uzeti u obzir u svim postupcima.
- (22) Ako je to potrebno i propisno opravdano za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, nadležna tijela trebala bi moći zatražiti provođenje pretrage tražitelja ili pretrage njegovih predmeta. Ti predmeti mogu uključivati elektroničke uređaje, kao što su prijenosna računala, tableti ili mobilni telefoni. Svaku takvu pretragu trebalo bi provoditi na način kojim se poštuju temeljna prava i načelo proporcionalnosti.

- (23) Pri primjeni ove Uredbe države članice trebale bi u prvom redu uzeti u obzir najbolji interes djeteta u skladu s člankom 24. Povelje o temeljnim pravima Europske unije („Povelja”) i Konvencijom Ujedinjenih naroda o pravima djeteta iz 1989. Pri ocjenjivanju najboljeg interesa djeteta države članice trebale bi posebno uzeti u obzir dobrobit maloljetnika i njegov socijalni razvoj, uključujući okruženje iz kojeg dolazi. S obzirom na članak 12. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravima djeteta koji se odnosi na pravo djeteta na saslušanje, tijelo odlučivanja trebalo bi maloljetniku pružiti mogućnost osobnog intervjua, osim ako to nije u najboljem interesu djeteta. Tijelo odlučivanja trebalo bi organizirati osobni intervju za maloljetnika na način da posebno uzima u obzir njegovu dob i zrelost.
- (24) Ne dovodeći u pitanje nadležnost država članica u pogledu stjecanja državljanstva i činjenicu da na temelju međunarodnog prava svaka država članica, uzimajući u obzir pravo Unije, utvrđuje uvjete za stjecanje i gubitak državljanstva, pri primjeni ove Uredbe države članice trebale bi poštovati svoje međunarodne obveze prema osobama bez državljanstva u skladu s instrumentima međunarodnog prava o ljudskim pravima, uključujući, ako je to primjenjivo, Konvenciju o pravnom položaju osoba bez državljanstva, donesenu 28. rujna 1954. u New Yorku. Države članice trebale bi, prema potrebi, nastojati identificirati osobe bez državljanstva i ojačati njihovu zaštitu, čime bi se osobama bez državljanstva omogućilo ostvarivanje temeljnih prava i smanjio rizik od diskriminacije ili nejednakog postupanja.

- (25) Ako se nakon temeljite procjene nadležnih nacionalnih tijela zaključi da tražitelj predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili javni poredak, posebno u vezi s teškim kaznenim djelima ili terorizmom, država članica trebala bi imati mogućnost izuzeća od prava tog tražitelja na ostanak na njezinu državnom području tijekom upravnog postupka, pod uvjetom da primjena takvog izuzeća ne dovodi do udaljavanja tražitelja u treću zemlju, čime se krši načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja.
- (26) Zajedničkim postupkom racionaliziraju se rokovi u kojima pojedinac može pristupiti postupku i u kojima će tijelo odlučivanja razmotriti zahtjev. Budući da bi nerazmjern broj izraženih namjera za podnošenje zahtjeva u isto vrijeme mogao uzrokovati rizik od odgode pristupa postupku i razmatranja zahtjeva, povremeno će možda biti potrebna određena mjera fleksibilnosti kako bi se rokovi iznimno produljili. Međutim, kako bi se osigurala djelotvornost procesa, produljenje tih rokova trebalo bi biti krajnja mjera, s obzirom na to da bi države članice trebale redovito preispitivati svoje potrebe u cilju održavanja učinkovitog sustava azila, među ostalim izradom planova za nepredvidive situacije, prema potrebi, te s obzirom na to da bi Agencija za azil trebala državama članicama pružiti potrebnu operativnu i tehničku pomoć. Ako države članice predvide da neće moći zadovoljiti propisane rokove, trebale bi zatražiti pomoć od Agencije za azil. Ako takav zahtjev nije podnesen, a uslijed nerazmjernog pritiska sustav azila neke države članice postane nedjelotvoran za funkcioniranje CEAS-a, Agencija za azil trebala bi moći, na temelju provedbenog akta Vijeća slijedom prijedloga Komisije, poduzeti mjere za pružanje potpore toj državi članici.

(27) Pristup zajedničkom postupku trebao bi se sastojati od triju koraka, a to su izražavanje namjere za podnošenje zahtjeva, registracija namjere za podnošenje zahtjeva i podnošenje zahtjeva. Izražavanje namjere za podnošenje zahtjeva prvi je korak kojim se pokreće primjena ove Uredbe. Smatra se da su državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva izrazili namjeru za podnošenje zahtjeva kada izraze želju za dobivanjem međunarodne zaštite neke države članice. Ako je namjera za podnošenje zahtjeva izražena tijelu koje nije odgovorno za registraciju namjera za podnošenje zahtjeva države članice trebale bi, u skladu sa svojim unutarnjim postupcima i organizacijom, primjenjivati ovu Uredbu kako bi se osigurao djelotvoran pristup postupku. Trebalo bi biti moguće izraziti želju za dobivanjem međunarodne zaštite države članice u bilo kojem obliku, a pojedinačni tražitelj ne treba nužno upotrebljavati određene riječi poput „međunarodna zaštita”, „azil” ili „supsidijarna zaštita”. Definiirajući element trebala bi biti činjenica da su državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva izrazili strah od proganjanja ili ozbiljne nepravde nakon povratka u državu podrijetla ili, u slučaju osobe bez državljanstva, u zemlju prethodnog uobičajenog boravišta. Ako postoji sumnja u to može li se određena izjava protumačiti kao izražavanje namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, državljanina treće zemlje ili osobu bez državljanstva trebalo bi izričito pitati želi li dobiti međunarodnu zaštitu. Tražitelj bi trebao ostvarivati prava na temelju ove Uredbe i Direktive (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća⁸⁺ čim izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva.

⁸ Direktiva (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o utvrđivanju standarda za prihvatanje tražitelja za međunarodnu zaštitu (SL L, ..., ELI: ...).

⁺ SL: molimo u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)), a u bilješku broj, datum, naslov i upućivanje na SL za tu direktivu.

- (28) Namjera za podnošenje zahtjeva trebala bi se registrirati odmah nakon što je izražena. U toj bi fazi nadležna tijela odgovorna za registraciju namjere za podnošenja zahtjeva ili stručnjaci koje je rasporedila Agencija za azil koji im pomažu u obavljanju te zadaće trebali registrirati namjeru za podnošenje zahtjeva zajedno s osobnim podacima tražitelja. Ta bi tijela ili stručnjaci trebali obavijestiti tražitelja o njegovim pravima i obvezama, kao i o posljedicama koje će imati u slučaju nepoštovanja tih obveza. Organizacije koje surađuju s nadležnim tijelima i pomažu im također bi trebale moći pružiti te informacije. Tražitelj bi trebao dobiti dokument u kojem se navodi da je namjera za podnošenje zahtjeva izražena i registrirana. Rok za podnošenje zahtjeva počinje teći od trenutka kada je zahtjev registriran.
- (29) Podnošenje zahtjeva čin je kojim se formalizira zahtjev za međunarodnu zaštitu. Tražitelj bi trebao dobiti potrebne informacije o tome kako i gdje podnijeti svoj zahtjev te bi mu se trebala pružiti stvarna mogućnost da to učini. U toj fazi treba što je prije moguće dostaviti sve elemente i dokumente koji su mu na raspolaganju, a potrebni su kako bi se zahtjev potkrijepio i upotpunio, osim ako je ovom Uredbom drukčije predviđeno. Rok za upravni postupak počinje teći od trenutka kada je zahtjev podnesen. Ubrzo nakon podnošenja zahtjeva tražitelju bi trebalo izdati dokument u kojem se navodi njegov status tražitelja.
- (30) Posebno je važno osigurati da se maloljetnicima pružaju informacije na način prilagođen djeci.

- (31) Tražitelj bi trebao biti ispravno i pravodobno upoznat sa svojim pravima i obvezama, i to na jeziku koji razumije ili se opravdano pretpostavlja da ga razumije, u pisanom obliku ili, prema potrebi, usmeno. Uzimajući u obzir činjenicu da se zahtjev odbija ili se proglašava da se od njega prešutno odustalo ako, primjerice, tražitelj odbije surađivati s nacionalnim tijelima osobito uskraćivanjem elemenata potrebnih za razmatranje zahtjeva ili otisaka prstiju ili prikaza lica, potrebno je osigurati da je tražitelj obaviješten o posljedicama neispunjenja tih obveza.
- (32) Kako bi moglo ispuniti svoje obveze, osoblje tijela koja primjenjuju ovu Uredbu trebalo bi imati odgovarajuće znanje i proći osposobljavanje iz područja međunarodne zaštite, među ostalim uz potporu Agencije za azil. Ta bi tijela trebala dobiti i odgovarajuća sredstva, uključujući dovoljno stručnog osoblja, i smjernice za djelotvorno obavljanje svojih zadaća. U tu bi svrhu svaka država članica trebala redovito procjenjivati potrebe tijela odlučivanja i drugih nadležnih tijela kako bi osigurala da ona uvijek mogu djelotvorno obrađivati zahtjeve za međunarodnu zaštitu, posebice u slučaju nerazmjernog broja zahtjeva u istom razdoblju.

- (33) Za potrebe djelotvornog pristupa postupku razmatranja na graničnim prijelazima i u objektima za zadržavanje, trebalo bi staviti na raspolaganje informacije o mogućnosti izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu. U okviru usmenog prevođenja trebalo bi osigurati temeljnu komunikaciju koja je potrebna kako bi nadležna tijela razumjela žele li osobe izraziti namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu.
- (34) Ovom bi se Uredbom trebala predvidjeti mogućnost da tražitelji podnesu zahtjev u ime odraslih osoba kojima je potrebna pomoć da ostvare pravnu sposobnost i maloljetnika ako prema nacionalnom pravu nemaju pravnu sposobnost za podnošenje zahtjeva u svoje ime. Trebalo bi dopustiti zajedničko razmatranje tih zahtjeva.

- (35) Kako bi se osiguralo da maloljetnici bez pratnje imaju djelotvoran pristup postupku te da mogu ostvarivati prava i ispunjavati obveze na temelju ove Uredbe, Uredbe (EU) .../...⁹⁺, Direktive (EU) .../...⁺⁺ i Uredbe (EU) .../...¹⁰⁺⁺⁺ Europskog parlamenta i Vijeća, trebalo bi im imenovati zastupnika, među ostalim ako se u bilo kojem trenutku tijekom postupka azila utvrdi da je tražitelj maloljetnik bez pratnje. Zastupnik bi trebao pomagati maloljetniku i usmjeravati ga tijekom postupka u cilju zaštite najboljeg interesa djeteta te bi osobito trebao pomoći pri podnošenju zahtjeva i osobnom intervjuu. Prema potrebi, zastupnik bi trebao podnijeti zahtjev u ime maloljetnika. Trebalo bi odrediti osobu koja će pomoći maloljetnicima bez pratnje dok se ne imenuje zastupnik, među ostalim, ako je to primjenjivo, u vezi s postupkom procjene dobi i postupcima predviđenima Uredbom (EU) .../...⁺⁺⁺⁺ i Uredbom (EU) .../...⁺⁺⁺⁺.

⁹ Uredba (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o upravljanju azilom i migracijama, izmjeni uredbi (EU) 2021/1147 i (EU) 2021/1060 te stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 604/2013 (SL L, ..., ELI: ...).

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)), a u bilješku broj, datum, naslov i upućivanje na SL za tu uredbu.

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

¹⁰ Uredba (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o uspostavi sustava „Eurodac” za usporedbu biometrijskih podataka radi djelotvorne primjene uredbi (EU) .../... i (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Vijeća 2001/55/EZ te radi utvrđivanja identiteta državljanina treće zemlje i osoba bez državljanstva s nezakonitim boravkom i o zahtjevima tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica i Europolu za usporedbu s podacima iz Eurodaca u svrhu izvršavanja zakonodavstva, o izmjeni uredbi (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 603/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, ..., ELI: ...).

⁺⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)), a u bilješku broj, datum, naslov i upućivanje na SL za tu uredbu.

⁺⁺⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

⁺⁺⁺⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132 (COD)).

Kako bi se pružila djelotvorna potpora maloljetnicima bez pratnje, zastupnici ili osoba prikladna da privremeno djeluje u svojstvu zastupnika trebali bi biti zaduženi za razmjerni i ograničen broj maloljetnika bez pratnje, a u uobičajenim okolnostima za najviše 30 maloljetnika bez pratnje istodobno. Države članice trebale bi imenovati upravna ili pravosudna tijela ili druge subjekte odgovorne za redoviti nadzor takvih zastupnika pri obavljanju njihovih zadaća. Maloljetnik bez pratnje trebao bi imati pravo podnijeti zahtjev u svoje ime ako ima pravnu sposobnost u skladu s nacionalnim pravom. Kako bi se zaštitila prava i postupovna jamstva maloljetnika bez pratnje koji nema pravnu sposobnost u skladu s nacionalnim pravom, zastupnik bi trebao zahtjev podnijeti što je prije moguće, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta. Činjenica da maloljetnik bez pratnje podnosi zahtjev u svoje ime ne bi trebala isključivati to da mu se dodijeli zastupnik.

- (36) Kako bi se osiguralo da se obrada zahtjeva za međunarodnu zaštitu provodi uz dužno poštovanje prava djeteta, maloljetnicima se trebaju osigurati posebna postupovna jamstva prilagođena djeci i posebni uvjeti prihvata. Ako nakon izjava tražitelja postoje razlozi za sumnju u to je li tražitelj maloljetnik, tijelo odlučivanja trebalo bi moći provesti procjenu dobi dotične osobe. Sumnje u pogledu dobi tražitelja mogu nastati kad tražitelj tvrdi da je maloljetnik, ali i kad tvrdi da je odrasla osoba. S obzirom na posebnu ranjivost maloljetnika bez pratnje, koji vjerojatno nemaju identifikacijske ili druge isprave, posebno je ključno osigurati snažne zaštitne mjere kako bi se osiguralo da takvi tražitelji ne podliježu nepravilnim ili nerazumnim postupcima procjene dobi.

- (37) U svim slučajevima procjena dobi trebala bi se provoditi na način kojim se u prvom redu uzima u obzir najbolji interes djeteta tijekom cijelog postupka. Procjena dobi trebala bi se izvršiti u dva koraka. Prvi korak trebao bi obuhvaćati multidisciplinarnu procjenu koja bi mogla uključivati psihosocijalnu procjenu i druge nemedicinske metode, kao što su intervju, vizualna procjena na temelju fizičkog izgleda ili procjena dokumentacije. Takvu procjenu trebali bi provoditi stručnjaci sa stručnim znanjem u području procjene dobi i razvoja djece, kao što su socijalni radnici, psiholozi ili pedijatri, kako bi se procijenili različiti čimbenici, kao što su fizički, psihološki, razvojni, okolišni i kulturni čimbenici. Ako rezultat multidisciplinarnu procjene dobi nije jasan, tijelo odlučivanja trebalo bi moći, kao drugi korak, zatražiti liječnički pregled kao krajnju mjeru i uz puno poštovanje dostojanstva pojedinca. Ako se mogu slijediti različiti postupci, pri liječničkom pregledu trebalo bi dati prednost najmanje invazivnim postupcima prije nego što se započne s invazivnijim postupcima, uzimajući u obzir, prema potrebi, smjernice Agencije za azil. Ako nakon procjene dobi rezultati ostanu nejasni, tijelo odlučivanja trebalo bi pretpostaviti da je tražitelj maloljetnik.

- (38) Kako bi se tražiteljima zajamčila njihova prava, odluke o svim zahtjevima za međunarodnu zaštitu trebale bi se donositi na temelju činjenica, objektivno, nepristrano i na pojedinačnoj osnovi nakon pomnog razmatranja pri kojem su uzeti u obzir svi elementi koje je iznio tražitelj i njegove osobne okolnosti. Kako bi se osiguralo temeljito razmatranje zahtjeva, tijelo odlučivanja trebalo bi uzeti u obzir relevantne, precizne i ažurirane informacije o stanju koje prevladava u zemlji podrijetla tražitelja u trenutku donošenja odluke o zahtjevu. Te se informacije mogu dobiti od Agencije za azil i drugih izvora kao što je Visoki povjerenik Ujedinjenih naroda za izbjeglice. Tijelo odlučivanja trebalo bi, ako je dostupno, uzeti u obzir i zajedničku analizu stanja u određenim zemljama podrijetla i smjernice koje je izradila Agencija za azil. Svaka odgoda završetka postupka trebala bi biti u potpunosti u skladu s obvezama država članica iz Uredbe (EU) br. .../...⁺ i s pravom na dobru upravu, ne dovodeći u pitanje učinkovitost i pravednost postupka na temelju ove Uredbe.
- (39) Kako bi se zajamčila prava tražitelja, odluku o njegovom zahtjevu trebalo bi izdati u pisanom obliku. Ako se odlukom ne odobrava međunarodna zaštita, tražitelju bi trebalo dati činjenične i pravne razloge, informacije o posljedicama odluke i načinima njezina osporavanja.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

- (40) Kako bi se povećala učinkovitost postupaka i smanjili rizik od bijega i vjerojatnost nedopuštenih kretanja, ne bi trebali postojati postupovni nedostaci između izdavanja negativne odluke o zahtjevu za međunarodnu zaštitu i odluke o vraćanju. Tražiteljima čiji su zahtjevi odbijeni trebalo bi odmah izdati odluku o vraćanju. Ne dovodeći u pitanje pravo na djelotvorno pravno sredstvo, odluka o vraćanju trebala bi biti dio negativne odluke o zahtjevu za međunarodnu zaštitu ili, ako je riječ o zasebnom aktu, trebalo bi je izdati istodobno i zajedno s negativnom odlukom ili nakon nje, bez nepotrebne odgode.
- (41) U slučaju izručenja, predaje ili transfera s međunarodnog kaznenog suda u treću zemlju ili drugu državu članicu, relevantno nadležno tijelo moglo bi uzeti u obzir elemente koji su se razmatrali pri odlučivanju o izručenju, predaji ili transferu, a koji mogu biti relevantni za procjenu rizika od izravnog ili neizravnog prisilnog udaljenja ili vraćanja.
- (42) Potrebno je da odluke o zahtjevima za međunarodnu zaštitu donose tijela čije osoblje ima odgovarajuće znanje i prošlo je odgovarajuće osposobljavanje, uključujući relevantno osposobljavanje Agencije za azil, o relevantnim standardima primjenjivima u području prava azila i prava izbjeglica te koje provodi svoje aktivnosti uz dužno poštovanje primjenjivih etičkih načela. To bi se trebalo primjenjivati na osoblje tijela iz drugih država članica i stručnjake koje je rasporedila Agencija za azil kako bi tijelu odlučivanja države članice pomogla u razmatranju zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

- (43) Ne dovodeći u pitanje razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu na primjeren i cjelovit način, u interesu je država članica i tražitelja da se odluka donese što je prije moguće. Trebalo bi odrediti najdulje moguće rokove za trajanje upravnog postupka radi racionaliziranja postupka za međunarodnu zaštitu. Na taj bi način tražitelji trebali moći dobiti odluku o svojem zahtjevu u najkraćem mogućem vremenu u svim državama članicama, čime se osigurava brz i učinkovit postupak.
- (44) Kako bi se smanjilo cjelokupno trajanje postupka u određenim slučajevima, države članice trebale bi imati fleksibilnost da u skladu sa svojim nacionalnim potrebama daju prednost razmatranju nekog zahtjeva prije drugih zahtjeva za koje je prethodno izražena namjera za podnošenje. Pri razmatranju zahtjeva prioritete bi trebalo odrediti ne odstupajući od uobičajeno primjenjivih postupaka, posebno od postupka za utvrđivanje dopuštenosti ili ubrzanog postupka razmatranja, rokova, načela i jamstava. Zahtjevom, na temelju ove Uredbe, da se određeni zahtjevi razmatraju u skladu s ubrzanim postupkom ili postupkom na granici stoga se ne bi trebala dovoditi u pitanje fleksibilnost država članica da odluče hoće li dati prednost takvim zahtjevima. U određenim okolnostima, posebno kada se na obitelji s maloljetnicima primjenjuje postupak na granici, države članice trebale bi dati prednost razmatranju njihova zahtjeva.

- (45) Države članice trebale bi imati mogućnost odbiti zahtjev kao nedopušten, primjerice ako se zemlja koja nije država članica smatra prvom zemljom azila ili sigurnom trećom zemljom za tražitelja ili ako je međunarodni sud tražitelju osigurao sigurno premještanje u državu članicu ili treću zemlju ili ako je namjera podnošenja zahtjeva izražena tek nakon sedam radnih dana od datuma na koji je tražitelj primio odluku o vraćanju, pod uvjetom da je tražitelj obaviješten o posljedicama neizražavanja namjere podnošenja zahtjeva u tom roku i da se nisu pojavili novi relevantni elementi. Budući da se CEAS temelji na uzajamnom povjerenju i pretpostavci poštovanja temeljnih prava, uključujući prava koja se temelje na Ženevskoj konvenciji i Europskoj konvenciji o ljudskim pravima, činjenica da je druga država članica već odobrila međunarodnu zaštitu u pravilu je razlog za odbijanje zahtjeva istog tražitelja kao nedopuštenog. Stoga bi države članice trebale imati mogućnost odbijanja zahtjeva kao nedopuštenog ako je tražitelju već odobrena međunarodna zaštita u drugoj državi članici. Osim toga, zahtjev bi se trebao smatrati nedopuštenim ako je riječ o naknadnom zahtjevu bez novih relevantnih elemenata.

- (46) Za primjenu koncepta prve zemlje azila i sigurne treće zemlje ključno je da je treća zemlja na koju se ti koncepti primjenjuju stranka Ženevske konvencije i da je poštuje, osim ako ta treća zemlja drukčije pruža djelotvornu zaštitu u pravu i praksi u skladu s osnovnim standardima ljudskih prava kao što su pristup sredstvima za život dostatnima za održavanje primjerenog životnog standarda s obzirom na cjelokupno stanje u toj trećoj zemlji domaćinu, pristup zdravstvenoj zaštiti i osnovnom liječenju bolesti te pristup obrazovanju pod uvjetima koji su općenito predviđeni u toj trećoj zemlji. Takva djelotvorna zaštita trebala bi biti na raspolaganju dok se ne nađe trajno rješenje. Trebalo bi biti moguće odrediti treću zemlju kao sigurnu treću zemlju uz iznimke za određene dijelove njezina državnog područja ili jasno prepoznatljive kategorije osoba.
- (47) Države članice trebale bi imati mogućnost primjene koncepta prve zemlje azila kao razloga za nedopuštenost ako je tražitelj ostvario djelotvornu zaštitu te se i dalje može koristiti tom zaštitom u trećoj zemlji u kojoj njegov život i sloboda nisu ugroženi zbog njegove rase, vjere, nacionalnosti, pripadnosti određenoj društvenoj skupini ili političkog uvjerenja, ako nije izložen proganjanju ili riziku od ozbiljne nepravde kako je definirana u Uredbi (EU) .../...⁺ te ako je tražitelj zaštićen od prisilnog udaljenja ili vraćanja i od udaljavanja, čime bi se kršilo pravo na zaštitu od mučenja i okrutnog, neljudskog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja, kako je utvrđeno međunarodnim pravom.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

- (48) Države članice trebale bi imati mogućnost primjene koncepta sigurne treće zemlje kao razloga za nedopuštenost ako postoji mogućnost da tražitelj zatraži i, ako su uvjeti ispunjeni, dobije djelotvornu zaštitu u trećoj zemlji u kojoj njegov život i sloboda nisu ugroženi zbog njegove rase, vjere, nacionalnosti, pripadnosti određenoj društvenoj skupini ili političkog uvjerenja, ako nije izložen proganjanju ili riziku od ozbiljne nepravde kako je definirana u Uredbi (EU) .../...⁺ te ako je zaštićen od prisilnog udaljenja ili vraćanja i od udaljavanja, čime bi se kršilo pravo na zaštitu od mučenja i okrutnog, neljudskog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja, kako je utvrđeno međunarodnim pravom. Međutim, tijela odlučivanja država članica trebala bi zadržati pravo na ocjenu osnovanosti zahtjeva čak i ako su ispunjeni uvjeti da ga se smatra nedopuštenim, posebno ako su primorana to učiniti na temelju svojih nacionalnih obveza. Država članica trebala bi moći primjenjivati koncept sigurne treće zemlje samo ako postoji veza između tražitelja i treće zemlje na temelju koje bi bilo opravdano da se tražitelj uputi u tu zemlju. Moglo bi se smatrati da je veza između tražitelja i sigurne treće zemlje uspostavljena posebno ako se članovi obitelji tražitelja nalaze u toj zemlji ili ako se tražitelj nastanio ili je boravio u toj zemlji.
- (49) Pretpostavka sigurnosti u pogledu trećih zemalja s kojima je sklopljena vrsta sporazuma navedena u ovoj Uredbi ne primjenjuje se u slučaju suspenzije takvih sporazuma u skladu s člankom 218. stavkom 9. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

- (50) Koncepti prve zemlje azila i sigurne treće zemlje ne bi se trebali primjenjivati na tražitelja koji u državi članici koja razmatra zahtjev podnosi svoj zahtjev i ima pravo na ostvarivanje prava iz Direktive Vijeća 2003/86/EZ¹¹ ili Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹² kao člana obitelji državljanina treće zemlje ili građanina Unije.
- (51) Pri procjeni toga ispunjava li treća zemlja kriterije za djelotvornu zaštitu kako su utvrđeni u ovoj Uredbi pristup sredstvima za život dostatnima za održavanje primjerenog životnog standarda trebao bi se tumačiti tako da uključuje pristup hrani, odjeći, stanovanju ili skloništu te pravo na plaćeno zaposlenje, primjerice pristupom tržištu rada, pod uvjetima koji nisu nepovoljniji od onih za osobe koje nisu državljani treće zemlje, a koji se nalaze u otprilike istim okolnostima.
- (52) Kako bi države članice mogle odbiti zahtjev kao nedopušten na temelju koncepta prve zemlje azila ili sigurne treće zemlje trebalo bi provesti pojedinačnu procjenu posebnih okolnosti tražitelja, uključujući sve elemente koje je tražitelj dostavio i kojima se objašnjava zašto ti koncepti ne bi bili primjenjivi na njega. Ako je tražitelj maloljetnik bez pratnje, nadležno tijelo u obzir bi trebalo uzeti najbolji interes djeteta, a posebno u pogledu dostupnosti održive odgovarajuće skrbi i sustava skrbništva.

¹¹ Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3.10.2003., str. 12.).

¹² Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158, 30.4.2004., str. 77.).

- (53) Zahtjev se ne bi trebao odbiti kao nedopušten na temelju koncepta prve zemlje azila ili sigurne treće zemlje ako je već u fazi razmatranja dopuštenosti jasno da dotična treća zemlja neće prihvatiti ili ponovno prihvatiti tražitelja. Nadalje, ako tražitelj na kraju nije prihvaćen ili ponovno prihvaćen u trećoj zemlji nakon što je zahtjev odbijen kao nedopušten, tražitelj bi trebao ponovno imati pristup postupku za međunarodnu zaštitu u skladu s ovom Uredbom.
- (54) Kako bi se utvrdilo kvalificira li se tražitelj za međunarodnu zaštitu u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺, trebalo bi razmotriti osnovanost zahtjeva za međunarodnu zaštitu. Nije potrebno razmatrati osnovanost zahtjeva ako je zahtjev odbijen kao nedopušten u skladu s ovom Uredbom, ako je druga država članica odgovorna u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺⁺ ili ako je proglašeno da se od zahtjeva prešutno ili izričito odustalo.
- (55) Razmatranje zahtjeva trebalo bi se ubrzati i dovršiti u roku od najviše tri mjeseca u ograničenom broju slučajeva, uključujući slučajeve u kojima tražitelj dolazi iz sigurne zemlje podrijetla ili ako tražitelj izražava namjeru za podnošenje zahtjeva samo kako bi odgodio ili otežao izvršenje odluke o udaljavanju ili ako postoje ozbiljni razlozi za zabrinutost u pogledu nacionalne sigurnosti ili javnog poretka. Države članice trebale bi moći primjenjivati ubrzani postupak razmatranja na maloljetnike bez pratnje samo u okviru ograničenih okolnosti utvrđenih u ovoj Uredbi.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

- (56) U interesu brzih i pravednih postupaka za sve tražitelje te istodobno osiguravajući da se boravak tražitelja koji se ne kvalificiraju za međunarodnu zaštitu u Uniji neopravdano ne produlji, uključujući državljane trećih zemalja izuzete od obveze posjedovanja vize na temelju Uredbe (EU) br. 2018/1806, države članice trebale bi ubrzati razmatranje zahtjeva tražitelja koji su državljani ili, u slučaju osoba bez državljanstva, osobe s prethodnim uobičajenim boravištem u trećoj zemlji za koju je udio odluka o odobrenju međunarodne zaštite u ukupnom broju odluka za tu treću zemlju 20 % ili manji, uzimajući u obzir, među ostalim, značajne razlike između prvostupanjskih i konačnih odluka. Ako je u dotičnoj trećoj zemlji došlo do znatne promjene od objave relevantnih podataka Eurostata i uzimajući u obzir smjernice na temelju članka 11. Uredbe (EU) 2021/2303 ili ako tražitelj pripada određenoj kategoriji osoba za koje se niska stopa priznavanja ne može smatrati reprezentativnom za njihove potrebe za zaštitom zbog posebnog razloga proganjanja, razmatranje zahtjeva ne bi trebalo ubrzavati. Slučajevi u kojima se treća zemlja može smatrati sigurnom zemljom podrijetla ili sigurnom trećom zemljom za tražitelja u smislu ove Uredbe trebali bi se i dalje primjenjivati kao zasebna osnova za ubrzani postupak razmatranja odnosno postupak razmatranja dopuštenosti.

(57) Mnoge namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu izražavaju se na vanjskoj granici ili tranzitnom području države članice, a među ostalim ih izražavaju osobe uhićene zbog nezakonitih prelazaka vanjske granice, odnosno u trenutku nezakonitog prelaska vanjske granice ili blizu te vanjske granice nakon što je prijeđena, ili osobe iskrcane nakon operacije traganja i spašavanja. Za provedbu identifikacije, sigurnosnih provjera i zdravstvenih pregleda na vanjskim granicama te za usmjeravanje dotičnih državljana trećih zemalja i osoba bez državljanstva na relevantne postupke potrebna je dubinska provjera. Nakon dubinske provjere državljanke trećih zemalja i osobe bez državljanstva trebalo bi uključiti u odgovarajući postupak azila ili vraćanja ili im odbiti ulazak. Stoga bi trebalo uvesti fazu prije ulaska koja se sastoji od dubinskih provjera i postupaka na granici za azil i vraćanje. Trebalo bi dobro i učinkovito povezati sve faze relevantnih postupaka za sve nezakonite dolaske.

(58) Svrha postupka na granici za azil i vraćanje trebala bi biti da se na vanjskim granicama u načelu brzo ocijeni jesu li zahtjevi neutemeljeni ili nedopušteni te da se brzo vrate osobe koje nemaju pravo ostanka, na način kojim se u potpunosti poštuje načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja, istodobno osiguravajući da se osobe s utemeljenim zahtjevima uključe u redovan postupak i da im se omogući brz pristup međunarodnoj zaštiti. Države članice trebale bi stoga moći zahtijevati od tražitelja za međunarodnu zaštitu da u pravilu borave na vanjskoj granici ili u njezinoj blizini ili na tranzitnom području, odnosno na drugim lokacijama određenima na njihovim državnim područjima, kako bi se ocijenila dopuštenost zahtjeva. U jasno definiranim okolnostima države članice trebale bi moći osigurati razmatranje osnovanosti zahtjeva i, u slučaju odbijanja zahtjeva, vraćanje dotičnih državljana trećih zemalja i osoba bez državljanstva. U cilju provedbe postupka azila na granici i postupka vraćanja na granici, uspostavljenog Uredbom Europskog parlamenta i Vijeća (EU) ...¹³⁺, države članice trebale bi poduzeti mjere nužne za uspostavu odgovarajućih kapaciteta, u smislu prihvata i ljudskih resursa, osobito kvalificiranog i dobro osposobljenog osoblja, koji su potrebni za razmatranje određenog broja zahtjeva u bilo kojem trenutku i za izvršenje odluka o vraćanju.

¹³ Uredba (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o uspostavi postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L, ..., ELI:...).

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)), a u bilješku broj, datum, naslov i upućivanje na SL za tu uredbu.

(59) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe u pogledu izračuna odgovarajućeg kapaciteta svake države članice i najveći mogući godišnji broj zahtjeva koje bi država članica trebala razmotriti u okviru postupka na granici, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Odgovarajući kapacitet države članice trebalo bi uspostaviti s pomoću formule koja se temelji na zbrajanju nezakonitih prelazaka granice, kako su ih države članice prijavile Agenciji za europsku graničnu i obalnu stražu osnovanoj Uredbom (EU) 2019/1896 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴ („Frontex”), što uključuje i dolaske nakon operacija traganja i spašavanja te odbijanja ulaska na vanjskoj granici, u skladu s podacima Eurostata, izračunatima tijekom trogodišnjeg razdoblja. Kada se u skladu s ovom Uredbom donese provedbeni akt, njegovo donošenje trebalo bi biti usklađeno s donošenjem europskog godišnjeg izvješća o azilu i migracijama na temelju Uredbe (EU) .../...⁺, u kojem se ocjenjuje stanje na svim migracijskim rutama i u svim državama članicama. Kao dodatni element stabilnosti i predvidljivosti trebalo bi odrediti najveći mogući godišnji broj zahtjeva koje bi država članica trebala razmotriti u postupku na granici, koji bi bio četiri puta veći od odgovarajućeg kapaciteta te države članice. Pri određivanju opsega obveze države članice da uspostavi odgovarajuće kapacitete, trebalo bi na primjeren način uzeti u obzir zabrinutost država članica u pogledu nacionalne sigurnosti i javnog poretka. Samo bi se zahtjevi na koje se primjenjuje postupak na granici trebali uključiti u izračun odgovarajućeg kapaciteta.

¹⁴ Uredba (EU) 2019/1896 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2019. o europskoj graničnoj i obalnoj straži i stavljanju izvan snage uredaba (EU) br. 1052/2013 i (EU) 2016/1624 (SL L 295, 14.11.2019., str. 1.).

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

- (60) Države članice trebale bi procijeniti zahtjeve u okviru postupka na granici ako tražitelj predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili javni poredak, ako se smatra da je tražitelj, nakon što mu je pružena puna prilika da navede dobar razlog, namjerno obmanuo nadležna tijela iznošenjem lažnih informacija ili dokumenata ili uskraćivanjem relevantnih informacija ili dokumenata povezanih s njegovim identitetom ili državljanstvom koji su mogli negativno utjecati na odluku, te ako je vjerojatno da je zahtjev neutemeljen jer je tražitelj državljanin zemlje za koju je udio odluka o odobrenju međunarodne zaštite u ukupnom broju odluka za tu treću zemlju 20 % ili manji. Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu članka 50. trećeg stavka ove Uredbe provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. U drugim slučajevima, primjerice kad je tražitelj iz sigurne zemlje podrijetla ili sigurne treće zemlje, primjena postupka na granici ne bi trebala biti obvezna za države članice.
- (61) Na temelju poglavlja IV. Direktive (EU) .../...⁺ države članice koje osiguravaju prihvatne objekte za provedbu postupka azila na granici obvezne su uzeti u obzir posebnu situaciju i potrebe ranjivih osoba, uključujući maloljetnike, osobe s invaliditetom i starije osobe. Stoga bi takve osobe trebalo uključiti u postupak na granici samo ako su uvjeti prihvata u okviru tog postupka u skladu sa zahtjevima utvrđenima u poglavlju IV. te direktive. Nadalje, u slučaju da uvjeti prihvata dostupni u okviru postupka na granici više nisu u skladu sa zahtjevima i standardima utvrđenima u poglavlju IV. te direktive, postupak na granici trebao bi se prestati primjenjivati na dotične osobe.

⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

- (62) Mogu postojati i okolnosti u kojima bi, neovisno o dostupnim objektima, posebna situacija ili posebne potrebe tražitelja u svakom slučaju onemogućile njihovo uključivanje u postupak na granici ili ostanak u njemu. U tom se kontekstu ne bi trebao primjenjivati postupak na granici ili bi se trebao prestati primjenjivati ako se potrebna potpora ne može pružiti tražiteljima kojima su potrebna posebna postupovna jamstva ili ako je to opravdano iz zdravstvenih razloga, uključujući razloge koji se odnose na mentalno zdravlje osobe. Isto tako, uzimajući u obzir važnost prava djeteta i potrebu da se u obzir uzme najbolji interes djeteta, na maloljetnike bez pratnje u pravilu se ne bi trebao primjenjivati postupak na granici, osim ako postoje opravdani razlozi da se smatra da maloljetnik predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili javni poredak države članice ili da je tražitelj prisilno protjeran zbog ozbiljnih razloga koji se odnose na nacionalnu sigurnost ili javni poredak na temelju nacionalnog prava.
- (63) Postupak na granici ne bi se trebao primijeniti ili bi se trebao prestati primjenjivati ako ima za posljedicu zadržavanje tražitelja u okolnostima u kojima nisu ispunjeni uvjeti za zadržavanje osoba ni jamstva koja se primjenjuju na zadržavanje utvrđeni u Direktivi (EU) .../...⁺.
- (64) Budući da je svrha postupka na granici, među ostalim, omogućiti brzu procjenu zahtjeva koji će vjerojatno biti nedopušteni ili neutemeljeni kako bi se omogućilo brzo vraćanje onih koji nemaju pravo boravka, taj se postupak ne bi trebao primjenjivati ili bi se trebao prestati primjenjivati ako tijelo odlučivanja smatra da razlozi za odbijanje zahtjeva kao nedopuštenog ili za primjenu ubrzanog postupka razmatranja nisu primjenjivi ili više nisu primjenjivi.

⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

- (65) Pri primjeni postupka na granici za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu države članice trebale bi osigurati da se poduzmu potrebne mjere za smještaj tražitelja, u pravilu na vanjskim granicama ili u njihovoj blizini ili na tranzitnim područjima, u skladu s Direktivom (EU) .../...⁺. Države članice mogu razmatrati zahtjeve na lokaciji na vanjskoj granici različitoj od one na kojoj je izražena namjera za podnošenje zahtjeva za azil tako što će tražitelja transferirati na određenu lokaciju na vanjskoj granici ili u blizini vanjske granice dotične države članice, odnosno na drugim lokacijama određenima na njezinom državnom području na kojima postoje odgovarajući objekti. Države članice trebale bi zadržati diskrecijsko pravo pri odlučivanju o tome na kojim bi se konkretnim lokacijama takvi objekti trebali postaviti. Međutim, države članice trebale bi nastojati ograničiti potrebu za transferiranjem tražitelja u tu svrhu te bi stoga trebale nastojati postaviti takve objekte s dostatnim kapacitetom na graničnim prijelazima ili dijelovima vanjske granice na kojima se izražava većina namjera za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, uzimajući u obzir i duljinu vanjske granice i broj graničnih prijelaza ili tranzitnih područja. Države članice trebale bi obavijestiti Komisiju o konkretnim lokacijama na kojima će se provoditi postupci na granici.
- (66) S obzirom na to da se određeni objekti mogu nalaziti na lokacijama kojima je teško pristupiti, države članice trebale bi osigurati odgovarajući pristup za osoblje koje radi u takvim objektima.

⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

(67) Pri primjeni odredaba ove Uredbe koje možda utječu na maloljetnike države članice trebale bi u prvom redu uzeti u obzir najbolji interes djeteta. U tom kontekstu i s obzirom na posebne potrebe maloljetnika u vezi s prihvatom, ako se primjenjuje postupak na granici i broj tražitelja u određenom trenutku premašuje broj koji odgovara odgovarajućem kapacitetu države članice, ta država članica ne bi trebala davati prednost maloljetnicima i članovima njihovih obitelji pri odlučivanju na koga će se primijeniti postupak na granici, osim ako se zbog ozbiljnih razloga smatra da predstavljaju opasnost za nacionalnu sigurnost i javni poredak države članice. Ako se na njih primjenjuje postupak na granici, prednost bi trebalo dati razmatranju zahtjeva maloljetnika i članova njihovih obitelji. Prihvatni objekti za maloljetnike i članove njihovih obitelji trebali bi biti prilagođeni njihovim potrebama, uz potpuno poštovanje Direktive (EU) .../...⁺. S obzirom na to da je zaštita djece od primarne važnosti, ako informacije dobivene praćenjem provedenim na temelju Uredbe (EU) 2021/2303 upućuju na to da država članica ne ispunjava zahtjeve za prihvatanje maloljetnika i članova njihovih obitelji, Komisija bi trebala preporučiti suspenziju primjene postupka na granici na obitelji s maloljetnicima, a dotična država članica trebala bi obavijestiti Komisiju o mjerama koje je poduzela u cilju uklanjanja bilo kojih nedostataka iz preporuke Komisije. Preporuka bi se trebala objaviti.

⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

(68) Postupak na granici za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu trebao bi biti što kraći te istodobno jamčiti potpuno i pravedno razmatranje zahtjeva. Ni u kojem slučaju ne bi trebao trajati dulje od 12 tjedana, uključujući utvrđivanje odgovorne države članice. Države članice trebale bi moći produljiti taj rok na 16 tjedana ako je osoba transferirana na temelju Uredbe (EU) .../...⁺. Taj bi rok trebalo tumačiti kao samostalan rok za postupak azila na granici, od registracije zahtjeva do trenutka od kojeg tražitelj nema pravo na ostanak i nije mu dopušten ostanak. U tom razdoblju države članice imaju pravo u nacionalnom pravu odrediti rokove i za upravnu fazu i za razne naknadne postupovne faze, ali bi ih trebale odrediti na način kojim se osigurava će se postupak razmatranja dovršiti te da će se, ako je to relevantno, naknadna odluka o zahtjevu za ostanak i, ako je to primjenjivo, odluka o pravnom lijeku izdati u roku od 12 tjedana odnosno, ako je to primjenjivo, 16 tjedana. Nakon tog razdoblja, ako država članica ipak nije donijela relevantne odluke, tražitelju bi trebalo dopustiti ulazak na državno područje države članice, podložno ograničenim iznimkama, kako bi se nastavio odgovarajući postupak. Ulazak na državno područje nije dopušten ako tražitelj nema pravo na ostanak, ako nije zatražio da mu se dopusti ostanak za potrebe postupka povodom pravnog lijeka ili ako je sud odlučio da mu se ne bi trebao dopustiti ostanak dok se ne dovrši postupak povodom pravnog lijeka. U takvim se slučajevima, kako bi se osigurao kontinuitet između postupka azila i postupka vraćanja, postupak vraćanja također provodi u okviru postupka vraćanja na granici predviđenog u Uredbi (EU) .../...⁺⁺ u razdoblju od najviše 12 tjedana.

⁺ SL: u tekst umetnuti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 17/24 (2016/0224B (COD)).

(69) Iako se postupak na granici za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu može provesti bez pribjegavanja zadržavanju, državama članicama trebalo bi ipak omogućiti da primjenjuju razloge za zadržavanje tijekom postupka na granici u skladu s odredbama Direktive (EU) .../...⁺ kako bi donijele odluku o pravu tražitelja na ulazak na državno područje. Ako se tijekom takvog postupka upotrebljava zadržavanje, trebale bi se primjenjivati odredbe o zadržavanju iz te direktive, uključujući jamstva za zadržane tražitelje, uvjete zadržavanja, pravosudni nadzor i činjenicu da je potrebna pojedinačna procjena svakog slučaja. Maloljetnike u pravilu ne bi trebalo zadržavati. Maloljetnike bi trebalo biti moguće zadržati samo u iznimnim okolnostima, kao krajnju mjeru i nakon što je ustanovljeno da se ne mogu djelotvorno primijeniti druge manje prisilne mjere, među ostalim one koje se temelje na smještaju u zajednici i kojima se ne podrazumijeva oduzimanje slobode, te nakon što je ocijenjeno da je zadržavanje u njihovu najboljem interesu u skladu s Direktivom (EU) .../...⁺.

⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

(70) Ako je zahtjev odbijen u okviru postupka na granici, na dotičnog tražitelja, državljanina treće zemlje ili osobu bez državljanstva trebala bi se odmah primijeniti odluka o vraćanju ili, ako su ispunjeni relevantni uvjeti utvrđeni u Uredbi (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁵, trebao bi im se odbiti ulazak. Kako bi se zajamčilo jednako postupanje prema svim državljanima trećih zemalja i osobama bez državljanstva čiji je zahtjev odbijen u okviru postupka na granici, ako je država članica odlučila da neće primjenjivati odredbe Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁶, u skladu s relevantnim odstupanjem u njemu navedenim, na državljane trećih zemalja i osobe bez državljanstva te dotičnom državljaninu treće zemlje ne izda odluku o vraćanju, postupanje prema dotičnom tražitelju, državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva i razina njihove zaštite trebali bi biti u skladu s odredbom Direktive 2008/115/EZ o povoljnijim odredbama u pogledu državljanina trećih zemalja koji su izuzeti iz područja primjene te direktive i biti jednakovrijedni onima koji se primjenjuju na osobe koje podliježu odluci o vraćanju.

¹⁵ Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 77, 23.3.2016., str. 1.).

¹⁶ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 348, 24.12.2008., str. 98.).

- (71) Postupak na granici trebao bi se provoditi uz potpuno poštovanje Povelje i prava Unije. Svaka država članica trebala bi u tom kontekstu osigurati mehanizam za praćenje temeljnih prava u pogledu postupka na granici kojim se ispunjavaju kriteriji utvrđeni u Uredbi (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća¹⁷⁺.
- (72) Agencije Unije, a posebno Agencija za azil, trebale bi u okviru svojih mandata moći pružati potporu državama članicama i Komisiji, na njihov zahtjev, kako bi se osigurala pravilna provedba i funkcioniranje ove Uredbe, uključujući odredbe ove Uredbe povezane s ubrzanim postupcima i postupcima na granici. Agencije Unije, a posebno Agencija za azil, mogu predložiti posebnu potporu državi članici.
- (73) Država članica u koju je transferiran tražitelj u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺⁺ trebala bi moći razmotriti zahtjev u postupku na granici pod uvjetom da tražitelju još nije dopušten ulazak na državno područje dotičnih država članica i da su ispunjeni uvjeti za primjenu takvog postupka u državi članici iz koje je tražitelj transferiran i od strane države članice u koju je tražitelj transferiran.

¹⁷ Uredba (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o uvođenju dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama i izmjeni uredaba (EZ) br. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/817 (SL L, ..., ELI:...).

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)), a u bilješku broj, datum, naslov i upućivanje na SL za tu uredbu.

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

- (74) Pojam javnog poretka može, među ostalim, pokrivati osuđujuću presudu za počinjenje teškog kaznenog djela.
- (75) Ako tražitelj može navesti dobar razlog, neposjedovanje dokumenata pri ulasku ili upotreba krivotvorenih dokumenata ne bi sami po sebi trebali dovesti do automatskog pribjegavanja ubrzanom postupku razmatranja ili postupku na granici.
- (76) Ako tražitelj ne poštuje određene obveze koje proizlaze iz ove Uredbe, Uredbe (EU) .../...⁺ ili Direktive (EU) .../...⁺⁺, njegov zahtjev ne bi trebalo dalje razmatrati te bi ga u načelu trebalo odbiti ili proglasiti da se od njega prešutno odustalo, a sve nove zahtjeve koje isti tražitelj nakon te odluke podnese u državama članicama trebalo bi smatrati naknadnim zahtjevima. Ako je osoba izrazila namjeru za podnošenje naknadnog zahtjeva u drugoj državi članici i transferirana je u odgovornu državu članicu na temelju Uredbe (EU) .../...⁺, odgovorna država članica ne bi trebala biti obvezna razmotriti zahtjev za koji je izražena namjera za podnošenje u drugoj državi članici.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

- (77) Ako tražitelj izrazi namjeru za podnošenje naknadnog zahtjeva, a pritom ne iznese nove elemente koji znatno povećavaju vjerojatnost da se kvalificirao kao korisnik međunarodne zaštite ili koji se odnose na razloge zbog kojih je prethodni zahtjev odbijen kao nedopušten, taj naknadni zahtjev ne bi trebao podlijegati novom potpunom postupku razmatranja. U takvim slučajevima zahtjeve bi, nakon prethodnog razmatranja, trebalo odbiti kao nedopuštene u skladu s načelom *res judicata* (presuđena stvar). Prethodno razmatranje trebalo bi obaviti na temelju pisanih podnesaka ili osobnog intervjua. Osobni intervju može se osobito izostaviti u slučajevima u kojima je iz pisanih podnesaka vidljivo da u zahtjevu nisu izneseni novi elementi. U slučaju naknadnih zahtjeva moguće su iznimke u pogledu prava pojedinca na ostanak na državnom području države članice.
- (78) Tražitelju koji podnese naknadni zahtjev u zadnjem trenutku samo kako bi odgodio ili otežao svoje udaljavanje ne bi trebalo dopustiti ostanak dok se očekuje konačnost odluke kojom se zahtjev proglašava nedopuštenim u slučajevima u kojima je tijelu odlučivanja odmah jasno da nisu izneseni novi elementi i da ne postoji opasnost od prisilnog udaljenja ili vraćanja. Tijelo odlučivanja trebalo bi izdati odluku na temelju nacionalnog prava kojom se potvrđuje da su ti kriteriji ispunjeni kako se tražitelju ne bi dopustio ostanak.

- (79) Kad je riječ o tome je li zahtjev za međunarodnu zaštitu utemeljen ključno je razmotriti pitanje sigurnosti tražitelja u njegovoj zemlji podrijetla. Uzimajući u obzir činjenicu da je cilj Uredbe (EU) .../...⁺ postizanje visoke razine konvergentnosti u odnosu na kvalifikaciju državljana trećih zemalja i osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, ovom Uredbom utvrđuju se zajednički kriteriji za određivanje trećih zemalja kao sigurnih zemalja podrijetla, s obzirom na potrebu jačanja primjene koncepta sigurne zemlje podrijetla kao ključnog alata za potporu brzom razmatranju zahtjeva koji će vjerojatno biti neutemeljeni.
- (80) Trebalo bi biti moguće odrediti treću zemlju kao sigurnu zemlju podrijetla uz iznimke za određene dijelove njezina državnog područja ili jasno prepoznatljive kategorije osoba. Osim toga, činjenica da je neka treća zemlja uvrštena na popis sigurnih zemalja podrijetla ne može podrazumijevati apsolutno jamstvo sigurnosti za državljane te zemlje, čak ni za one koji se ne ubrajaju u kategoriju osoba za koje je napravljena takva iznimka, te se zbog nje stoga ne može zanemariti potreba za provedbom odgovarajućeg pojedinačnog razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu. Zbog same njezine naravi, u procjeni na temelju koje se ta zemlja određuje mogu se uzeti u obzir samo opće, građanske, pravne i političke okolnosti u njoj te podliježu li počinitelji proganjanja, mučenja ili nehumanog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja sankcijama kad se u toj zemlji proglaše odgovornima. Zbog toga bi trebalo biti moguće primijeniti koncept sigurne zemlje podrijetla samo ako tražitelj ne može dostaviti elemente kojima se opravdava zašto se koncept sigurne zemlje podrijetla ne primjenjuje na njega u okviru pojedinačne procjene.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

- (81) Određivanjem sigurnih zemalja podrijetla i sigurnih trećih zemalja na razini Unije trebala bi se ukloniti neka od postojećih razilaženja među nacionalnim popisima sigurnih zemalja u državama članicama. Iako bi države članice trebale zadržati pravo na primjenu ili uvođenje zakonodavstva kojim se dopušta određivanje na nacionalnoj razini trećih zemalja osim onih koje su određene kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije, takvim zajedničkim određivanjem ili popisom trebalo bi se osigurati da se ti koncepti primjenjuju u svim državama članicama na ujednačen način u odnosu na tražitelje čije su zemlje podrijetla određene kao sigurna treća zemlja ili za koje postoji neka sigurna treća zemlja. Time bi se trebalo olakšati konvergenciju u primjeni postupaka te također odvratiti tražitelje za međunarodnu zaštitu od sekundarnih kretanja.

(82) Komisija bi, uz pomoć Agencije za azil, trebala preispitivati stanje u trećim zemljama koje su određene kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije. U slučaju znatnog pogoršanja stanja u takvoj trećoj zemlji i nakon potkrijepljene procjene Komisija bi trebala moći, s pomoću delegiranog akta, na ograničeno vrijeme suspendirati određivanje te treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije. Komisija bi trebala moći produljiti suspenziju određivanja treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije za razdoblje od šest mjeseci, uz mogućnost da se to produljenje jednom obnovi. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka. Komisija bi pri pripremi i sastavljanju delegiranih akata trebala osigurati istodobno, pravodobno i odgovarajuće prosljeđivanje relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću. Kako bi se odgovorilo na znatna pogoršanja stanja u trećoj zemlji određenoj kao sigurna treća zemlja ili sigurna zemlja podrijetla na razini Unije, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi sa suspenzijom određivanja te treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije za razdoblje od šest mjeseci ako Komisija, na temelju potkrijepljene procjene smatra da uvjeti utvrđeni ovom Uredbom više nisu ispunjeni, te za produljenje suspenzije određivanja treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije za razdoblje od šest mjeseci, uz mogućnost da se to produljenje jednom obnovi. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.¹⁸ Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

¹⁸ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

- (83) Komisija bi trebala stalno preispitivati stanje u toj trećoj zemlji, uzimajući u obzir, među ostalim, informacije koje su dostavile države članice i Agencija za azil u vezi s naknadnim promjenama stanja u toj trećoj zemlji. Nadalje, u tom bi slučaju Komisija, u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom, trebala predložiti izmjenu da se ta treća zemlja prestane određivati kao sigurna zemlja na razini Unije u roku od tri mjeseca od donošenja delegiranog akta o suspenziji te treće zemlje. Za potrebe potkrijepljene procjene, Komisija bi trebala uzeti u obzir razne izvore informacija koji su joj na raspolaganju, posebno svoja godišnja izvješća o napretku za treće zemlje koje je Europsko vijeće proglasilo zemljama kandidatkinjama, redovita izvješća Europske službe za vanjsko djelovanje te informacije država članica, Agencije za azil, Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice, Vijeća Europe i drugih relevantnih međunarodnih organizacija.
- (84) Nakon isteka razdoblja valjanosti delegiranog akta i njegovih produljenja, a u slučaju da nije donesen novi delegirani akt, više ne bi trebalo suspendirati određivanje treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije. Time se ne bi trebala dovesti u pitanje bilo kakva predložena izmjena radi prestanka određivanja te treće zemlje kao sigurne.

- (85) Komisija bi, uz pomoć Agencije za azil, trebala preispitivati stanje u trećim zemljama koje više nisu određene kao sigurne zemlje podrijetla ili sigurne treće zemlje na razini Unije, uključujući i slučajeve u kojima je država članica obavijestila Komisiju da na temelju potkrijepljene procjene smatra da, uslijed promjena stanja u toj trećoj zemlji, ona ponovno ispunjava uvjete utvrđene u ovoj Uredbi za određivanje kao sigurne. U tom bi slučaju države članice tu treću zemlju mogle odrediti kao sigurnu zemlju podrijetla ili sigurnu treću zemlju na nacionalnoj razini samo ako Komisija ne uloži prigovore na to određivanje u roku od dvije godine od datuma prestanka određivanja te treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije. Ako Komisija smatra da su ti uvjeti ispunjeni, može predložiti izmjenu određivanja sigurnih trećih zemalja ili sigurnih zemalja podrijetla na razini Unije kako bi se dodala ta treća zemlja.
- (86) U odnosu na ukidanje statusa izbjeglice ili statusa supsidijarne zaštite, države članice trebale bi osigurati da su osobe koje se koriste međunarodnom zaštitom propisno obaviještene o mogućem ponovnom razmatranju njihova statusa te da imaju mogućnost dostavljanja svojeg mišljenja u razumnom roku, putem pisane izjave i u osobnom intervjuu, prije nego što nadležna tijela mogu donijeti obrazloženu odluku o ukidanju njihova statusa.

- (87) Na odluke donesene u vezi sa zahtjevom za međunarodnu zaštitu kojima se taj zahtjev odbija kao nedopušten, neutemeljen ili očito neutemeljen u odnosu na status izbjeglice ili status supsidijarne zaštite ili jer se od njega prešutno odustalo, kao i odluke o ukidanju statusa izbjeglice ili statusa supsidijarne zaštite, trebalo bi se primjenjivati djelotvorno pravno sredstvo pred sudom u skladu sa svim zahtjevima i uvjetima iz članka 47. Povelje. Radi osiguravanja djelotvornosti postupka tražitelj bi trebao izjaviti pravni lijek unutar utvrđenog roka. Kako bi mogao ispuniti te rokove te radi osiguravanja djelotvornog pristupa sudskom preispitivanju, tražitelj bi trebao imati pravo na besplatnu pravnu pomoć i zastupanje. Time se ne bi trebala dovoditi u pitanje mogućnost da se tražitelji ili korisnici međunarodne zaštite koriste drugim opće primjenjivim pravnim sredstvima predviđenima na nacionalnoj razini koji nisu specifični za postupak odobrenja ili oduzimanja međunarodne zaštite.
- (88) U nekim državama članicama pravnim postupovnim odredbama zahtijeva se postupanje u drugom stupnju povodom pravnog lijeka iznad onog koji se zahtijeva u skladu s ovom Uredbom. S obzirom na načela proporcionalnosti i supsidijarnosti te vodeći računa o postupovnoj autonomiji država članica, kao i ciljevima ove Uredbe, primjereno je predvidjeti fleksibilnu definiciju konačne odluke s pomoću upućivanja na nacionalno pravo, pri čemu se podrazumijeva da bi države članice trebale osigurati barem pravna sredstva utvrđena u poglavlju V. ove Uredbe prije nego što odluka postane konačna u skladu s nacionalnim pravom. Ako je namjera za podnošenje naknadnog zahtjeva izražena prije nego što odluka o prethodnom zahtjevu postane konačna, trebalo bi je smatrati daljnjim dokazom i, prema potrebi, razmotriti u okviru upravnog postupka ili postupka povodom pravnog lijeka koji je u tijeku.

- (89) Pojam suda koncept je uređen pravom Unije, kako ga tumači Sud Europske unije. Pojam suda, među drugim elementima, može značiti samo tijelo koje djeluje kao treća strana u odnosu na tijelo koje je donijelo odluku koja čini predmet postupka. To bi tijelo trebalo izvršavati sudske funkcije i nije odlučujuće je li to tijelo priznato kao sud na temelju nacionalnog prava. Ova Uredba ne bi trebala utjecati na nadležnost država članica da organiziraju svoj nacionalni sudski sustav i odrede broj tijela koja odlučuju o pravnom lijeku. Ako je nacionalnim pravom predviđena mogućnost podnošenja daljnjih pravnih lijekova protiv odluke donesene povodom prvog pravnog lijeka ili naknadnih pravnih lijekova, postupak i suspenzivni učinak takvih pravnih lijekova trebali bi biti uređeni nacionalnim pravom, u skladu s pravom Unije i međunarodnim obvezama.
- (90) Za potrebe postupka povodom pravnog lijeka, države članice mogle bi predvidjeti da se rasprave pred prvostupanjskim sudom mogu održavati putem videokonferencije, pod uvjetom da su uspostavljeni potrebni aranžmani.
- (91) Kako bi tražitelj mogao ostvariti svoje pravo na djelotvorno pravno sredstvo protiv odluke o odbijanju zahtjeva za međunarodnu zaštitu, svi učinci odluke o vraćanju trebali bi se automatski suspendirati sve dok tražitelj ima pravo na ostanak ili mu je dopušten ostanak na državnom području države članice.

- (92) Tražitelji bi u načelu trebali imati pravo na ostanak na državnom području države članice do isteka roka za izjavljivanje pravnog lijeka pred prvostupanjskim sudom i, ako se takvo pravo ostvari u utvrđenom roku, do ishoda pravnog lijeka. Tražitelj ne bi trebao imati automatsko pravo na ostanak za potrebe pravnog lijeka samo u ograničenim slučajevima utvrđenima u ovoj Uredbi u kojima je vjerojatno da će zahtjevi biti neutemeljeni i ne dovodeći u pitanje načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja.
- (93) U slučajevima u kojima tražitelj nema automatsko pravo na ostanak za potrebe pravnog lijeka, sud bi i dalje trebao moći dopustiti tražitelju ostanak na državnom području države članice do ishoda pravnog lijeka, na zahtjev tražitelja ili po službenoj dužnosti. U takvim slučajevima tražitelji bi trebali imati pravo na ostanak do isteka roka za podnošenje zahtjeva sudu da im se dopusti ostanak i, ako je tražitelj dao takav zahtjev u utvrđenom roku, do odluke nadležnog suda. Kako bi se odvratilo od podnošenja naknadnih zahtjeva u cilju zlouporabe ili u posljednjem trenutku, države članice trebale bi u nacionalnom pravu moći predvidjeti da tražitelji u slučaju odbijenih naknadnih zahtjeva ne bi trebali imati pravo na ostanak tijekom tog razdoblja, u cilju sprečavanja podnošenja daljnjih neutemeljenih naknadnih zahtjeva. U okviru postupka utvrđivanja treba li se tražitelju dopustiti ostanak do ishoda pravnog lijeka, tražitelju bi trebalo na odgovarajući način jamčiti pravo na obranu tako da mu se osiguraju potrebna usluga usmenog prevođenja i pravna pomoć. Nadalje, nadležni sud trebao bi moći razmotriti činjenične i pravne aspekte odluke o odbijanju zahtjeva za odobrenje međunarodne zaštite.

- (94) Kako bi se osiguralo djelotvorno vraćanje, tražitelji ne bi trebali imati pravo na ostanak na državnom području države članice tijekom drugostupanjskog ili daljnjeg postupka povodom pravnog lijeka pred sudom protiv negativne odluke u vezi sa zahtjevom za međunarodnu zaštitu, pri čemu se ne dovodi u pitanje mogućnost suda da tražitelju dopusti ostanak.
- (95) Kako bi se osigurala dosljednost pravnog preispitivanja odluke o odbijanju zahtjeva za međunarodnu zaštitu i popratne odluke o vraćanju koje provodi sud, a s ciljem ubrzavanja razmatranja predmeta i smanjenja opterećenja nadležnih pravosudnih tijela, takve bi odluke trebale podlijevati zajedničkom postupku pred istim sudom ako ih se donosi kao dio s time povezane odluke o zahtjevu za međunarodnu zaštitu ili odluke o oduzimanju međunarodne zaštite.
- (96) Kako bi se osigurala pravednost i objektivnost u obradi zahtjeva i djelotvornost u zajedničkom postupku za međunarodnu zaštitu, trebalo bi odrediti rokove za upravni postupak.
- (97) U skladu s člankom 72. UFEU-a, ovom se Uredbom ne utječe na izvršavanje odgovornosti koje države članice imaju u pogledu očuvanja javnog reda i mira te zaštite unutarnje sigurnosti.

- (98) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁹ primjenjuje se na obradu osobnih podataka koju obavljaju države članice u okviru primjene ove Uredbe.
- (99) Svaka obrada osobnih podataka koju provodi Agencija za azil u okviru ove Uredbe trebala bi se provesti u skladu s Uredbom (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća²⁰ te s Uredbom (EU) 2021/2303, a u okviru nje bi se posebno trebala poštovati načela nužnosti i proporcionalnosti.
- (100) Svi osobni podaci prikupljeni pri upisu ili podnošenju zahtjeva za međunarodnu zaštitu i tijekom osobnog intervjua trebali bi se smatrati dijelom dosjea tražitelja i trebali bi se pohranjivati dovoljni broj godina s obzirom na to da državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva koje zatraže međunarodnu zaštitu u jednoj državi članici mogu još godinama pokušavati zatražiti međunarodnu zaštitu u drugoj državi članici ili podnositi daljnje naknadne zahtjeve u istoj ili drugoj državi članici. S obzirom na to da će nakon razdoblja od deset godina od trenutka kada im je odobrena međunarodna zaštita većina državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koje više godina borave u Uniji steći status stalnog boravka ili čak i državljanstvo države članice, to bi se trebalo smatrati razdobljem u kojem je nužno pohranjivati osobne podatke, uključujući otiske prstiju i prikaze lica.

¹⁹ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

²⁰ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 1.).

- (101) Ova se Uredba ne odnosi na postupke među državama članicama uređene Uredbom (EU) .../...⁺, među ostalim i u pogledu pravnih lijekova u okviru tih postupaka.
- (102) Ova Uredba trebala bi se primjenjivati na tražitelje na koje se primjenjuje Uredba (EU) .../...⁺ uz odredbe te Uredbe i ne dovodeći ih u pitanje.
- (103) Kako bi se osigurala dosljedna provedba ove Uredbe do početka njezine primjene, trebalo bi izraditi i provesti provedbene planove na razini Unije i na nacionalnoj razini kojima se utvrđuju nedostaci i operativne faze za svaku državu članicu.
- (104) Trebalo bi provoditi evaluaciju primjene ove Uredbe u redovitim vremenskim razmacima.
- (105) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, odnosno utvrđivanje zajedničkog postupka za odobrenje i oduzimanje međunarodne zaštite, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega ili učinaka ove Uredbe on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU). U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

- (106) U skladu s člancima 1.i 2. te člankom 4.a stavkom 1. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog UEU-u i UFEU-u, i ne dovodeći u pitanje članak 4. navedenog protokola, Irska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (107) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske priloženog UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (108) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i načela priznata osobito Poveljom. Ovom se Uredbom posebno nastoji osigurati puno poštovanje ljudskog dostojanstva te promicati primjena članaka 1., 4., 8., 18., 19., 21., 23., 24. i 47. Povelje,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Poglavlje I.

Opće odredbe

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuje zajednički postupak za odobravanje i oduzimanje međunarodne zaštite na temelju Uredbe (EU) .../...⁺.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na sve zahtjeve za međunarodnu zaštitu za koje je izražena namjera za podnošenje na državnom području država članica, među ostalim na vanjskoj granici, na teritorijalnome moru ili na tranzitnim područjima država članica, te na oduzimanje međunarodne zaštite.
2. Ova se Uredba ne primjenjuje na zahtjeve za međunarodnu zaštitu te na zahtjeve za diplomatski ili teritorijalni azil koji se podnose pri predstavništvima država članica.
3. Države članice mogu odlučiti primjenjivati ovu Uredbu na zahtjeve za zaštitu na koje se ne primjenjuje Uredba (EU) .../...⁺.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

Članak 3.
Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „izbjeglica” znači državljanin treće zemlje koji se, zbog osnovanog straha od proganjanja zbog njegove rase, religije, nacionalnosti, političkog uvjerenja ili pripadnosti određenoj društvenoj skupini, nalazi izvan zemlje čiji je državljanin i koji se ne može ili, zbog takvog straha, ne želi koristiti zaštitom te zemlje ili osoba bez državljanstva koja se nalazi izvan zemlje prethodnog uobičajenog boravišta i koja se zbog istih navedenih razloga ne može ili, zbog takvog straha, ne želi vratiti u tu zemlju te na koju se ne primjenjuje članak 12. Uredbe (EU) .../...⁺;
2. „osoba koja ispunjava uvjete za supsidijarnu zaštitu” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja se ne kvalificira kao izbjeglica, ali za koju se opravdano vjeruje da bi, ako bi se vratila u svoju zemlju podrijetla ili, ako se radi o osobi bez državljanstva, u zemlju prethodnog uobičajenog boravišta, bila izložena stvarnom riziku od ozbiljne nepravde kako je definirana u članku 15. Uredbe (EU) .../...⁺ i na koju se ne primjenjuje članak 17. stavci 1. i 2. te uredbe te koja se ne može ili, zbog tog rizika, ne želi koristiti zaštitom te zemlje;
3. „status izbjeglice” znači priznavanje kao izbjeglice državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva od strane države članice u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺;

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

4. „status supsidijarne zaštite” znači priznavanje, od strane države članice, državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva kao osobe koja ispunjava uvjete za supsidijarnu zaštitu u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺;
5. „međunarodna zaštita” znači status izbjeglice ili status supsidijarne zaštite;
6. „maloljetnik” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva mlađa od 18 godina;
7. „maloljetnik bez pratnje” znači maloljetnik koji stigne na državno područje države članice bez pratnje odrasle osobe koja je odgovorna za njega u skladu s pravom ili praksom dotične države članice te tako dugo dok taj maloljetnik nije pod stvarnom skrbi takve odrasle osobe, uključujući maloljetnika koji ostane bez pratnje nakon ulaska na državno područje država članica;
8. „konačna odluka” znači odluka o tome priznaje li se državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva status izbjeglice ili status supsidijarne zaštite na temelju Uredbe (EU) .../...⁺, uključujući odluku o odbijanju zahtjeva kao nedopuštenog ili odluku o odbijanju zahtjeva jer se od njega prešutno ili izričito odustalo, koja više ne podliježe pravnom sredstvu u okviru poglavlja V. ove Uredbe ili koja je u skladu s nacionalnim pravom postala konačna, bez obzira na to ima li tražitelj pravo na ostanak u skladu s ovom Uredbom;
9. „razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu” znači razmatranje dopuštenosti ili osnovanosti zahtjeva za međunarodnu zaštitu u skladu s ovom Uredbom i Uredbom (EU) .../...⁺;

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

10. „biometrijski podaci” znači biometrijski podaci kako su definirani u članku 2. točki (u) Uredbe (EU) .../...⁺;
11. „odgovarajući kapacitet” znači kapacitet potreban u bilo kojem trenutku za provedbu postupka azila na granici i postupka vraćanja na granici uspostavljenog na temelju Uredbe (EU) .../...⁺⁺ ili, ako je to primjenjivo, jednakovrijednog postupka vraćanja na granici uspostavljenog nacionalnim pravom;
12. „zahtjev za međunarodnu zaštitu” ili „zahtjev” znači zahtjev državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva za zaštitu države članice, pri čemu se može smatrati da traži status izbjeglice ili status supsidijarne zaštite;
13. „tražitelj” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koji traže međunarodnu zaštitu o čemu još nije donesena konačna odluka;
14. „tražitelj kojem su potrebna posebna postupovna jamstva” znači tražitelj čija je sposobnost ostvarivanja prava i ispunjavanja obveza iz ove Uredbe ograničena zbog njegovih osobnih okolnosti, kao što su posebne ranjivosti;
15. „osoba bez državljanstva” znači osoba koju nijedna država prema svojem zakonodavstvu ne smatra svojim državljaninom;

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132 (COD)).

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 17/24 (2016/0224B (COD)).

16. „tijelo odlučivanja” znači bilo koje kvazi-sudsko ili upravno tijelo u državi članici koje je odgovorno za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu i ovlašteno donositi odluke u okviru upravnog postupka;
17. „oduzimanje međunarodne zaštite” znači odluka tijela odlučivanja ili nadležnog suda o ukidanju ili prestanku međunarodne zaštite, među ostalim odbijanjem njezina obnavljanja, u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺;
18. „ostanak u državi članici” znači ostanak na državnom području, među ostalim na granici ili tranzitnim područjima, države članice u kojoj je izražena namjera podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu ili u kojoj se on razmatra;
19. „naknadni zahtjev” znači daljnji zahtjev za međunarodnu zaštitu za koji je izražena namjera za podnošenje u bilo kojoj državi članici nakon donošenja konačne odluke o prethodnom zahtjevu, uključujući slučajeve u kojima je zahtjev odbijen jer se od njega izričito ili prešutno odustalo;
20. „odgovorna država članica” znači država članica odgovorna za razmatranje zahtjeva u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺⁺.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

Članak 4.
Nadležna tijela

1. Svaka država članica u skladu s nacionalnim pravom imenuje tijelo odlučivanja koje će izvršavati zadaće koje su mu dodijeljene na temelju ove Uredbe i Uredbe (EU) .../...⁺, a posebno sljedeće:

- (a) zaprimanje i razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu;
- (b) donošenje odluka o zahtjevima za međunarodnu zaštitu;
- (c) donošenje odluka o oduzimanju međunarodne zaštite.

Tijelo odlučivanja jedino je tijelo tijekom upravnog postupka koje je ovlašteno odlučivati o dopuštenosti i osnovanosti zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., države članice povjeravaju drugim relevantnim nacionalnim tijelima zadaću zaprimanja zahtjeva za međunarodnu zaštitu te obavješćivanja tražitelja o tome gdje i kako podnijeti zahtjev u skladu s člankom 28. Ta druga nacionalna tijela uključuju barem policiju, tijela odgovorna za imigracije, službenike graničnog nadzora i tijela nadležna za objekte za zadržavanje ili prihvatne objekte.

3. Svaka država članica utvrđuje tijelo nadležno za registraciju namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu. Države članice mogu tijelu odlučivanja ili drugim relevantnim tijelima povjeriti zadaću registracije namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

4. Ako namjeru za podnošenje zahtjeva zaprimi tijelo koje nema ovlast za njezinu registraciju, to tijelo odmah obavješćuje tijelo koje je odgovorno za njezinu registraciju te se ta namjera registrira u skladu s člankom 27. Tijelo odgovorno za zaprimanje namjere za podnošenje zahtjeva obavješćuje i tražitelja međunarodne zaštite o tome koje je tijelo odgovorno za registraciju namjere za podnošenje zahtjeva.
5. Za potrebe stavaka 2. i 3., svaka država članica do ... [datum početka primjene ove Uredbe] obavješćuje Komisiju o tijelima koja je imenovala za izvršavanje zadaća iz tih stavaka, pri čemu navodi zadaće koje su im dodijeljene. Komisiju se obavješćuje o svim promjenama u utvrđivanju tih tijela.
6. Države članice mogu predvidjeti da je određeno tijelo, koje nije tijelo odlučivanja, odgovorno za postupak za utvrđivanje odgovorne države članice u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺.
7. Svaka država članica tijelu odlučivanja i drugim nadležnim tijelima imenovanima na temelju ovog članka osigurava odgovarajuća sredstva, uključujući dovoljno stručnog osoblja za izvršavanje njihovih zadaća na temelju ove Uredbe.
8. Države članice osiguravaju da osoblje nadležnih tijela koja primjenjuju ovu Uredbu ima odgovarajuće znanje i da je prošlo osposobljavanje, uključujući relevantno osposobljavanje iz članka 8. Uredbe (EU) 2021/2303, te primilo smjernice za ispunjavanje svojih obveza pri primjeni ove Uredbe.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

Članak 5.

Pružanje pomoći nadležnim tijelima

Ne dovodeći u pitanje članak 4. stavke 7. i 8., nadležnim tijelima imenovanim na temelju članka 4., u svrhu registracije namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, zaprimanja zahtjeva za međunarodnu zaštitu te olakšavanja njegova razmatranja, među ostalim u pogledu osobnog intervjua, na zahtjev države članice mogu pomoći:

- (a) stručnjaci koje rasporedi Agencija Europske unije za azil („Agencija za azil”), u skladu s Uredbom (EU) 2021/2303; i
- (b) nadležna tijela druge države članice koja je ta država članica zadužila za zaprimanje, upis ili razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

Nadležna tijela imenovana na temelju članka 4. mogu pomagati tijelima druge države članice samo u zadaćama koje im je povjerila njihova država članica.

Nadležnost za odlučivanje o pojedinačnim zahtjevima za međunarodnu zaštitu i dalje isključivo ima tijelo odlučivanja odgovorne države članice.

Članak 6.

Uloga Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice

1. Države članice Visokom povjereniku Ujedinjenih naroda za izbjeglice omogućuju:
 - (a) pristup tražiteljima, među ostalim onima koji se nalaze u prihvatnim centrima, koji su zadržani i onima koji se nalaze na granici i u tranzitnim područjima;
 - (b) pristup informacijama o pojedinačnim zahtjevima za međunarodnu zaštitu, o tijeku postupka i donesenim odlukama, pod uvjetom da je tražitelj da na to pristanak;
 - (c) da u okviru obavljanja svoje dužnosti nadzora na temelju članka 35. Konvencije o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951., kako je dopunjena Njujorškim protokolom od 31. siječnja 1967. („Ženevska konvencija”), bilo kojem nadležnom tijelu izloži svoja stajališta u vezi s pojedinačnim zahtjevima za međunarodnu zaštitu u svakoj fazi postupka.

2. Stavak 1. primjenjuje se i na organizacije koje djeluju na državnom području dotične države članice u ime Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice na temelju sporazuma s tom državom članicom.

Članak 7.

Načelo povjerljivosti

1. Tijela koja primjenjuju ovu Uredbu obvezuje načelo povjerljivosti u vezi sa svim osobnim informacijama koje prikupe pri obavljanju svojih dužnosti, što obuhvaća svaku razmjenu informacija među tijelima država članica u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom koja je relevantna za primjenu ove Uredbe.
2. Tijela tijekom cijelog postupka za međunarodnu zaštitu i nakon donošenja konačne odluke o zahtjevu:
 - (a) navodnim počiniteljima proganjanja ili ozbiljne nepravde ne otkrivaju informacije povezane s pojedinačnim zahtjevima za međunarodnu zaštitu ni činjenicu da je izražena namjera za podnošenje zahtjeva;
 - (b) od navodnih počinitelja proganjanja ili ozbiljne nepravde ne pribavljaju bilo kakve informacije na način koji bi doveo do toga da takvi počinitelji budu obaviješteni o činjenici da je dotični tražitelj izrazio namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

Poglavlje II.

Temeljna načela i jamstva

ODJELJAK I.

PRAVA I OBVEZE TRAŽITELJA

Članak 8.

Opća jamstva za tražitelje

1. Za vrijeme upravnog postupka iz poglavlja III. tražitelji ostvaruju jamstva utvrđena u stavcima od 2. do 6. ovoga članka.
2. Tijelo odlučivanja ili, ako je to primjenjivo, druga nadležna tijela ili organizacije koje su države članice zadužile u tu svrhu, obavješćuju tražitelje na jeziku koji razumiju ili se opravdano pretpostavlja da ga razumiju, o sljedećem:
 - (a) pravu na podnošenje pojedinačnog zahtjeva;
 - (b) rokovima i fazama postupka koje treba slijediti;
 - (c) njihovim pravima i obvezama tijekom postupka, među ostalim onima na temelju Uredbe (EU)/...⁺, i posljedicama neispunjavanja tih obveza, posebno u vezi s izričitim ili prešutnim odustajanjem od zahtjeva;

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

- (d) pravu na besplatno pravno savjetovanje u vezi s podnošenjem pojedinačnog zahtjeva te na pravnu pomoć i zastupanje u svim fazama postupka na temelju odjeljka III. ovog poglavlja i u skladu s člancima 15., 16., 17., 18. i 19.;
- (e) načinu na koji mogu ispuniti obvezu dostavljanja elemenata iz članka 4. Uredbe (EU) .../...⁺;
- (f) odluci tijela odlučivanja u skladu s člankom 36.

Sve informacije iz ovog stavka pružaju se što je prije moguće kako bi se tražiteljima omogućilo ostvarivanje prava zajamčenih ovom Uredbom te kako bi im se omogućilo da na primjeren način ispune obveze iz članka 9. Informacije iz prvog podstavka točaka od (a) do (e) ovog stavka tražitelju se pružaju najkasnije u trenutku registracije namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu. Te se informacije pružaju putem brošure iz stavka 7., u fizičkom ili elektroničkom obliku, i, prema potrebi, usmeno. Maloljetnicima se informacije pružaju na način prilagođen djeci i dobi uz sudjelovanje zastupnika ili osobe iz članka 23. stavka 2. točke (a) ove Uredbe.

Tražitelju se omogućuje da potvrdi da je te informacije primio. Takva se potvrda evidentira u dosjeu tražitelja. Ako tražitelj odbije potvrditi da je primio informacije, ta se činjenica unosi u njegov dosje.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

3. Tijekom upravnog postupka tražiteljima se osiguravaju usluge usmenog prevoditelja za potrebe registracije namjere za podnošenje zahtjeva i podnošenja zahtjeva te, ako je to primjenjivo, osobnog intervjua kad god drukčije nije moguće zajamčiti odgovarajuću komunikaciju. Usluge usmenog prevođenja plaćaju se iz javnih sredstava.
4. Nadležna tijela tražiteljima, što je prije moguće i prije roka za podnošenje zahtjeva u skladu s člankom 28. stavkom 1., pružaju mogućnost komunikacije s Visokim povjerenikom Ujedinjenih naroda za izbjeglice ili bilo kojom drugom organizacijom koja tražiteljima pruža pravne savjete ili druge vrste savjetovanja u skladu s nacionalnim pravom.
5. Tijelo odlučivanja tražiteljima i, ako je to primjenjivo, njihovim zastupnicima ili pravnim savjetnicima ili drugim savjetnicima kojima je kao takvima na temelju nacionalnog prava dopušteno ili dozvoljeno pružanje pravnih savjeta („pravni savjetnici”) osigurava pristup informacijama iz članka 34. stavka 2. točaka (b) i (c) koje su potrebne za razmatranje zahtjeva i informacijama koje su pružili stručnjaci iz članka 34. stavka 3., ako je tijelo odlučivanja te informacije uzelo u obzir za potrebe donošenja odluke u vezi s njihovim zahtjevom.
6. Tijelo odlučivanja što je prije moguće pisanim putem obavještava tražitelja o odluci koju je donijelo u vezi s njegovim zahtjevom. Ako zastupnik ili pravni savjetnik pravno zastupa tražitelja, tijelo odlučivanja o odluci može obavijestiti tog zastupnika ili pravnog savjetnika umjesto tražitelja.

7. Agencija za azil, u bliskoj suradnji s Komisijom i svakom državom članicom, sastavlja brošure koje sadržavaju informacije koje se zahtijevaju ovim člankom. Te se brošure sastavljaju tako da se državama članicama omogući da ih dopune dodatnim informacijama specifičnima za dotičnu državu članicu te se u njima uzimaju u obzir posebnosti ranjivih tražitelja kao što su maloljetnici ili osobe s invaliditetom.

Članak 9.

Obveze tražitelja

1. Tražitelj izražava namjeru za podnošenje zahtjeva u državi članici predviđenoj u članku 17. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) .../...⁺.
2. Tražitelj u potpunosti surađuje s nadležnim tijelima iz članka 4. kad je riječ o pitanjima obuhvaćenima ovom Uredbom, a posebice tako što:
 - (a) dostavlja podatke iz članka 27. stavka 1. točaka (a), (b) i (d);
 - (b) daje objašnjenje ako ne posjeduje identifikacijsku ili putnu ispravu;
 - (c) pruža informacije o svim promjenama u pogledu mjesta boravka, adrese, telefonskog broja ili adrese e-pošte;
 - (d) dostavlja biometrijske podatke;

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

- (e) podnosi zahtjev u skladu s člankom 28. i dostupan je tijekom cijelog postupka;
- (f) što je prije moguće podnosi dokumente koje posjeduje, a koji su relevantni za razmatranje zahtjeva;
- (g) prisustvuje osobnom intervjuu, ne dovodeći u pitanje članak 13.;
- (h) ostaje na državnom području države članice u kojoj mora biti prisutan u skladu s člankom 17. stavkom 4. Uredbe (EU) .../...⁺.

Ako nadležna tijela odluče zadržati bilo koji dokument iz prvog podstavka točke (f), ona osiguravaju da tražitelj odmah primi presliku izvornika. U slučaju transfera na temelju članka 46. Uredbe (EU) .../...⁺, nadležna tijela tražitelju takve dokumente vraćaju u trenutku transfera.

3. Tražitelj prima sva priopćenja nadležnih tijela na posljednjem mjestu boravka ili adresi, putem telefonskog broja ili adrese e-pošte koje je sam priopćio nadležnim tijelima, osobito ako podnosi zahtjev u skladu s člankom 28.

Države članice u okviru nacionalnog prava utvrđuju način dostave priopćenja i trenutak u kojem se smatra da je tražitelj primio priopćenje.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

4. Tražitelj poštuje obvezu da se javlja nadležnim tijelima u određeno vrijeme, ili u razumnim vremenskim razmacima ili da ostane na određenom zemljopisnom području države članice, u skladu s Direktivom (EU) .../...⁺, prema zahtjevima države članice u kojoj mora boraviti u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺⁺.
5. Ne dovodeći u pitanje pretrage koje se provode iz sigurnosnih razloga, ako je to potrebno i propisno opravdano za razmatranje zahtjeva, nadležna tijela mogu zahtijevati da se provede pretraga tražitelja ili njegovih predmeta u skladu s nacionalnim pravom. Nadležno tijelo tražitelju pruža razloge za pretragu i uključuje ih u dosje tražitelja. Sve pretrage osobe tražitelja na temelju ove Uredbe izvršava osoba istog spola uz puno poštovanje načela ljudskog dostojanstva te tjelesnog i psihičkog integriteta.

Članak 10.

Pravo na ostanak tijekom upravnog postupka

1. Tražitelj ima pravo na ostanak na državnom području države članice u kojoj mora biti prisutan u skladu s člankom 17. stavkom 4. Uredbe (EU) .../...⁺⁺ sve dok tijelo odlučivanja ne donese odluku o zahtjevu u okviru upravnog postupka iz poglavlja III.
2. Pravo na ostanak ne predstavlja pravo na boravišnu dozvolu niti omogućuje tražitelju da na državno područje druge države članice putuje bez putne isprave kako je predviđeno u članku 6. stavku 3. Direktive (EU) .../...⁺.

⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

3. Tražitelj nema pravo na ostanak na državnom području dotične države članice tijekom upravnog postupka ako ta osoba podliježe predaji u drugu državu članicu na temelju obveza iz europskog uhidbenog naloga izdanog u skladu s Okvirnom odlukom Vijeća 2002/584/PUP²¹.
4. Države članice mogu predvidjeti iznimku od prava tražitelja na ostanak na njihovu državnom području tijekom upravnog postupka ako taj tražitelj:
 - (a) podnese naknadni zahtjev u skladu s člankom 55., te su ispunjeni uvjeti iz članka 56.;
 - (b) izručen je, predan ili transferiran ili će biti izručen, predan ili transferiran u drugu državu članicu, treću zemlju, Međunarodnom kaznenom sudu ili nekom drugom međunarodnom sudu u svrhu vođenja kaznenog progona, ili izvršenja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode;
 - (c) predstavlja opasnost za javni poredak ili nacionalnu sigurnost, ne dovodeći u pitanje članke 12. i 17. Uredbe (EU) .../...⁺, pod uvjetom da primjena takve iznimke ne dovodi do udaljavanja tražitelja u treću zemlju, čime bi se prekršilo načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja.

²¹ Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18.7.2002., str. 1.).

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

5. Država članica može izručiti, predati ili transferirati tražitelja u treću zemlju ili međunarodnom sudu kako je navedeno u stavku 4. točki (b) samo ako nadležno tijelo smatra da takva odluka o izručenju, predaji ili transferu neće dovesti do izravnog ili neizravnog prisilnog udaljenja ili vraćanja, čime bi se prekršile obveze te države članice na temelju međunarodnog prava i prava Unije.

ODJELJAK II.

OSOBNI INTERVJU

Članak 11.

Intervju za utvrđivanje dopuštenosti

1. Ne dovodeći u pitanje članak 38. stavak 1. i članak 55. stavak 4., prije nego što tijelo odlučivanja donese odluku o nedopuštenosti zahtjeva u skladu s člankom 38., tražitelju se omogućuje osobni intervju u vezi s utvrđivanjem dopuštenosti („intervju za utvrđivanje dopuštenosti”).
2. U intervjuu za utvrđivanje dopuštenosti tražitelju se omogućuje da iznese razloge zašto na njega ne bi bili primjenjivi razlozi za nedopuštenost predviđeni u članku 38..

Članak 12.
Sadržajni intervju

1. Prije nego što tijelo odlučivanja donese odluku o osnovanosti zahtjeva za međunarodnu zaštitu, tražitelju se omogućuje osobni intervju u vezi sa sadržajem njegova zahtjeva („sadržajni intervju”). Sadržajni intervju može se voditi istodobno s intervjuom za utvrđivanje dopuštenosti pod uvjetom da je tražitelj unaprijed obaviješten o takvoj mogućnosti i da se može savjetovati sa svojim pravnim savjetnikom u skladu s člankom 15. ili osobom kojoj je povjereno pružanje pravnog savjetovanja u skladu s člankom 16.
2. U sadržajnom intervjuu tražitelju se omogućuje da iznese elemente koji su potrebni da potkrijepi svoj zahtjev, u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺, te on dostavlja elemente iz članka 4. stavka 2. te uredbe u najpotpunijem mogućem obliku. Tražitelju se omogućuje da pruži objašnjenje u pogledu elemenata koji možda nedostaju ili bilo kakvih nedosljednosti ili proturječnosti u njegovim izjavama.

Članak 13.
Uvjeti za osobne intervju

1. Osobni intervjui kako su predviđeni člancima 11. i 12. vode se u skladu s uvjetima utvrđenima u ovoj Uredbi.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

2. Ako je zahtjev za međunarodnu zaštitu podnesen u skladu s člankom 31., odgovornoj odrasloj osobi iz te odredbe omogućuje se osobni intervju na temelju članaka 11. i 12. Tražitelju se također omogućuje sudjelovanje u tom intervjuu pod uvjetom da se ne primjenjuje stavak 11. točka (c) ovog članka.
3. Osobni intervju vodi se pod uvjetima kojima se osigurava odgovarajuća privatnost i povjerljivost i kojima se tražiteljima omogućuje da na sveobuhvatan način iznesu razloge za svoje zahtjeve.
4. Ako se tražitelj odlučio koristiti pravnom pomoći u skladu s odjeljkom III. ovog poglavlja, osigurava se prisutnost pravnog savjetnika tražitelja na osobnom intervjuu.
5. Za potrebe osobnog intervjuja osigurava se usmeni prevoditelj koji može osigurati odgovarajuću komunikaciju između tražitelja i osobe koja vodi intervju.

Tijekom osobnih intervjuja može se osigurati prisutnost kulturnog posrednika.

Države članice daju prednost usmenim prevoditeljima i kulturnim posrednicima koji su prošli osposobljavanje, kao što je osposobljavanje iz članka 8. stavka 4. točke (m) Uredbe (EU) 2021/2303.

Države članice osiguravaju da su usmeni prevoditelji i kulturni posrednici upoznati s ključnim konceptima i terminologijom relevantnima za procjenu zahtjeva za međunarodnu zaštitu, na primjer putem standardne brošure ili vodiča. Komunikacija se odvija na jeziku koji izabere tražitelj, osim ako postoji drugi jezik koji razumije i na kojem može jasno komunicirati.

6. Osobne intervjuje vodi osoblje tijela odlučivanja.

Ako nerazmjern broj državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva unutar istog vremenskog razdoblja, zbog čega nije moguće pravodobno voditi osobne intervjuje sa svakim tražiteljem, tijelu odlučivanja može privremeno pomagati osoblje drugih tijela te države članice koje prije toga prolazi relevantno osposobljavanje koje uključuje elemente iz članka 8. Uredbe (EU) 2021/2303 za vođenje takvih intervjuja ili Agencija za azil u skladu s člankom 5.

7. Osoba koja vodi intervju:

- (a) mora biti osposobljena za to da u obzir uzme osobne i opće okolnosti zahtjeva, uključujući stanje koje prevladava u zemlji podrijetla tražitelja, njegovo kulturno podrijetlo, dob, rod, rodni identitet, seksualnu orijentaciju, ranjivost i posebne postupovne potrebe;
- (b) ne smije nositi vojnu odoru ili odoru tijela za izvršavanje zakonodavstva.

8. Osoblje koje vodi intervjue s tražiteljima, uključujući stručnjake koje je rasporedila Agencija za azil mora:
- (a) općenito biti upoznato s čimbenicima koji bi mogli negativno utjecati na sposobnost tražitelja da sudjeluje u intervjuu, kao što su naznake da je ta osoba u prošlosti bila mučena ili žrtva trgovanja ljudima;
 - (b) prije toga proći osposobljavanje koje uključuje relevantne elemente navedene među onima iz članka 8. stavka 4. Uredbe (EU) 2021/2303.
9. Ako to zatraži tražitelj i ako je to moguće, tijelo odlučivanja osigurava da su osobe koje vode intervju i usmeni prevoditelji spola kojem tražitelj daje prednost, osim ako ima razloga smatrati da takav zahtjev nije povezan s poteškoćama tražitelja da na sveobuhvatan način iznese razloge za svoj zahtjev.
10. Odstupajući od toga, ako je to opravdano okolnostima, tijelo odlučivanja može održati osobni intervju putem videokonferencije.

U tom slučaju tijelo odlučivanja osigurava potrebne aranžmane za odgovarajuću opremu, postupovne i tehničke standarde, pravnu pomoć i usmeno prevođenje, uzimajući u obzir smjernice Agencije za azil.

11. Intervju za utvrđivanje dopuštenosti ili sadržajni intervju, ovisno o slučaju, može se izostaviti, ako:

- (a) tijelo odlučivanja može donijeti pozitivnu odluku u pogledu statusa izbjeglice ili statusa supsidijarne zaštite na temelju raspoloživih dokaza, pod uvjetom da status supsidijarne zaštite pruža ista prava i koristi kao i status izbjeglice na temelju prava Unije i nacionalnog prava;
- (b) tijelo odlučivanja smatra da zahtjev nije nedopušten na temelju raspoloživih dokaza;
- (c) tijelo odlučivanja smatra da tražitelj nije sposoban ili nije u mogućnosti sudjelovati u intervjuu zbog trajnih okolnosti na koje tražitelj ne može utjecati;
- (d) u slučaju naknadnog zahtjeva, prethodno razmatranje iz članka 55. stavka 4. provodi se na temelju pisane izjave;
- (e) tijelo odlučivanja smatra da je zahtjev nedopušten na temelju članka 38. stavka 1. točke (c).

Izostanak osobnog intervjua na temelju prvog podstavka točke (c) ne smije imati negativan utjecaj na odluku tijela odlučivanja. Ako je osobni intervju izostavljen na temelju te točke, tijelo odlučivanja tražitelju mora dati stvarnu mogućnost da dodatne informacije dostavi u pisanom obliku.

Ako postoji dvojba u vezi sa sposobnošću ili mogućnosti tražitelja da sudjeluje u intervjuu, tijelo odlučivanja savjetuje se sa zdravstvenim djelatnikom kako bi utvrdilo je li tražitelj privremeno nesposoban ili nije u mogućnosti sudjelovati u intervjuu ili je njegovo stanje trajne naravi. Ako je nakon savjetovanja sa zdravstvenim djelatnikom jasno da stanje zbog kojeg tražitelj nije sposoban ili nije u mogućnosti sudjelovati u intervjuu privremene naravi, tijelo odlučivanja odgađa osobni intervju dok tražitelj nije sposoban ili može sudjelovati u intervjuu.

Ako tražitelj nije mogao prisustvovati osobnom intervjuu zbog posebnih okolnosti izvan njegove kontrole, tijelo odlučivanja odgađa osobni intervju.

12. Tražitelji moraju prisustvovati osobnom intervjuu i obvezni su osobno odgovarati na postavljena pitanja.
13. Tražitelju u osobnom intervjuu, među ostalim i kada se on održava putem videokonferencije, može pomagati pravni savjetnik.

Odsutnost pravnog savjetnika ne sprečava tijelo odlučivanja da vodi intervju.

Države članice mogu u nacionalnom pravu odrediti da, ako pravni savjetnik sudjeluje u osobnom intervjuu, on može intervenirati samo na kraju osobnog intervju.

14. Ne dovodeći u pitanje članak 11. stavak 1. i članak 12. stavak 1. i pod uvjetom da su poduzeti dostatni naporu kako bi se osiguralo da se tražitelju omogući osobni intervju, izostanak osobnog intervju ne sprečava tijelo odlučivanja da donese odluku o zahtjevu za međunarodnu zaštitu.

Članak 14.

Zapisnik s osobnog intervju i njegovo snimanje

1. Tijelo odlučivanja ili bilo koje drugo tijelo ili stručnjaci koji mu u skladu s člankom 5. i člankom 13. stavkom 6. pomažu u vođenju osobnih intervju sastavljaju detaljan i činjenični zapisnik koji sadržava sve glavne elemente osobnog intervju ili transkript intervju ili transkript snimke takvog intervju koje treba unijeti u dosje tražitelja.
2. Osobni intervju snimaju se uz pomoć audio opreme. Tražitelja se unaprijed obavješćuje o takvom snimanju i njegovoj svrsi. Posebna pozornost posvećuje se potrebama tražitelja kojima su potrebna posebna postupovna jamstva. Tijelo odlučivanja tu snimku uključuje u dosje tražitelja.

3. Tražitelju se omogućuje da u usmenom ili pisanom obliku iznese primjedbe ili pojašnjenja u pogledu mogućih pogrešnih prijevoda ili nesporazuma ili drugih činjeničnih pogrešaka navedenih u zapisniku, transkriptu intervjua ili transkriptu snimke, i to na kraju osobnog intervjua ili u utvrđenom roku prije nego što tijelo odlučivanja donese odluku. U tu se svrhu tražitelja obavješćuje o cjelokupnom sadržaju zapisnika, transkripta intervjua ili transkripta snimke, prema potrebi uz pomoć usmenog prevoditelja.
4. Od tražitelja zahtijeva se da potvrdi da sadržaj zapisnika ili transkripta intervjua ispravno odražava osobni intervju. Ako tražitelj odbije potvrditi taj sadržaj, razlozi za to odbijanje unose se u dosje tražitelja. Takvo odbijanje ne sprečava tijelo odlučivanja da donese odluku u vezi sa zahtjevom. Ako postoji sumnja u pogledu izjava koje je tražitelj dao tijekom osobnog intervjua, zvučni zapis ima prednost.
5. Od tražitelja ne treba tražiti da iznese primjedbe ili pojašnjenja u vezi sa zapisnikom ili transkriptom intervjua niti da potvrdi da sadržaj zapisnika ili transkripta intervjua ispravno odražava intervju:
 - (a) ako se na temelju nacionalnog prava snimka ili transkript intervjua mogu dopustiti kao dokaz u postupku povodom pravnog lijeka; ili
 - (b) ako je tijelu odlučivanja jasno da će tražitelju biti odobren status izbjeglice ili status supsidijarne zaštite pod uvjetom da status supsidijarne zaštite pruža ista prava i povlastice kao i status izbjeglice na temelju prava Unije i nacionalnog prava.

6. Tražitelji i, ako su imenovani, njihovi zastupnici i pravni savjetnici imaju pristup zapisniku ili transkriptima iz stavka 1. što je prije moguće nakon intervjua, a u svakom slučaju pravodobno prije nego što tijelo odlučivanja donese odluku.

Snimka se stavlja na raspolaganje i u postupku povodom pravnog lijeka.

ODJELJAK III.

PRUŽANJE PRAVNOG SAVJETOVANJA TE PRAVNE POMOĆI I ZASTUPANJA

Članak 15.

Pravo na pravno savjetovanje te pravnu pomoć i zastupanje

1. Tražitelji imaju pravo da se na djelotvoran način savjetuju s pravnim savjetnikom ili drugim savjetnikom o pitanjima u vezi s njihovim zahtjevima u svim fazama postupka.
2. Ne dovodeći u pitanje pravo tražitelja da o vlastitom trošku odabere svojeg pravnog savjetnika ili drugog savjetnika, tražitelj može zatražiti besplatno pravno savjetovanje u upravnom postupku predviđenom u poglavlju III. u skladu s člankom 16. te besplatnu pravnu pomoć i zastupanje u postupku povodom pravnog lijeka predviđenom u poglavlju V. u skladu s člankom 17.

Tražitelja se obavještuje što je prije moguće, a najkasnije u trenutku registracije namjere za podnošenje zahtjeva u skladu s člankom 27., o njegovom pravu da zatraži besplatno pravno savjetovanje ili besplatnu pravnu pomoć i zastupanje.

3. Države članice mogu pružiti besplatnu pravnu pomoć i zastupanje u upravnom postupku u skladu s nacionalnim pravom.
4. Države članice mogu organizirati pružanje pravnog savjetovanja te pravne pomoći i zastupanja u skladu s svojim nacionalnim sustavima.

Članak 16.

Besplatno pravno savjetovanje u upravnom postupku

1. Države članice na zahtjev tražitelja pružaju besplatno pravno savjetovanje u upravnom postupku predviđenom u poglavlju III.

Za potrebe prvog podstavka, djelotvoran pristup besplatnom pravnom savjetovanju može se osigurati tako da se jednoj osobi povjeri pružanje pravnog savjetovanja u upravnoj fazi postupka za više tražitelja istodobno.

2. Za potrebe upravnog postupka, besplatno pravno savjetovanje uključuje pružanje:
 - (a) smjernica i objašnjenja u vezi s upravnim postupkom, uključujući informacije o pravima i obvezama tijekom tog postupka;
 - (b) pomoć u vezi s podnošenjem zahtjeva i smjernice o:
 - i. različitim postupcima u okviru kojih se zahtjev može razmatrati i razlozima za primjenu tih postupaka;

- ii. pravilima koja se odnose na dopuštenost zahtjeva;
 - iii. pravnim pitanjima koja se pojave tijekom postupka, uključujući informacije o tome kako osporiti odluku o odbijanju zahtjeva u skladu s člancima 67., 68. i 69.
3. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., pružanje besplatnog pravnog savjetovanja u upravnom postupku može se isključiti u sljedećim slučajevima:
- (a) riječ je o prvom naknadnom zahtjevu, za koji se smatra da je podnesen samo kako bi se odgodilo ili otežalo izvršenje odluke o vraćanju koja bi dovela do skorašnjeg udaljavanja tražitelja iz te države članice;
 - (b) riječ je o drugom ili sljedećem naknadnom zahtjevu;
 - (c) tražitelju već pomaže i zastupa ga pravni savjetnik.
4. Za potrebe provedbe ovog članka, države članice mogu zatražiti pomoć Agencije za azil. Osim toga, državama članicama može se pružiti financijska potpora iz fondova Unije, u skladu s pravnim aktima kojima se uređuje takvo financiranje.

Članak 17.

Besplatna pravna pomoć i zastupanje u postupku povodom pravnog lijeka

1. U postupku povodom pravnog lijeka države članice na zahtjev tražitelja osiguravaju da mu se pruži besplatna pravna pomoć i zastupanje. Takva besplatna pravna pomoć i zastupanje uključuju izradu postupovnih dokumenata koji se zahtijevaju nacionalnim pravom, pripremu pravnog lijeka i, u slučaju saslušanja, sudjelovanje u tom saslušanju pred sudom.
2. Države članice mogu isključiti pružanje besplatne pravne pomoći i zastupanja u postupku povodom pravnog lijeka u sljedećim slučajevima:
 - (a) smatra se da tražitelj, koji mora iznijeti svoje financijsko stanje, raspolaže dostatnim sredstvima da si omogući pravnu pomoć i zastupanje o vlastitom trošku;
 - (b) smatra se da pravni lijek nema stvarnih izgleda za uspjeh ili da mu je svrha zlouporaba;
 - (c) pravni lijek ili preispitivanje u drugom ili višem stupnju, kako je predviđeno nacionalnim pravom, što obuhvaća ponovna saslušanja ili preispitivanja pravnog lijeka;
 - (d) tražitelju već pomaže ili ga zastupa pravni savjetnik.

3. Ako odluku da se ne odobri besplatna pravna pomoć i zastupanje donese tijelo koje nije sud zato što smatra da pravni lijek nema stvarnih izgleda za uspjeh ili da joj je svrha zlouporaba, tražitelj ima pravo na djelotvorno pravno sredstvo pred sudom protiv te odluke. U tu svrhu tražitelj ima pravo zatražiti besplatnu pravnu pomoć i zastupanje.

Članak 18.

Područje primjene pravnog savjetovanja te pravne pomoći i zastupanja

1. Pravnom savjetniku koji pravno zastupa tražitelja prema uvjetima iz nacionalnog prava omogućuje se pristup informacijama iz dosjea tražitelja na temelju kojeg je odluka donesena ili se donosi.
2. Pristup informacijama ili izvorima iz dosjea tražitelja može se uskratiti u skladu s nacionalnim pravom ako bi se otkrivanjem informacija ili izvora ugrozila nacionalna sigurnost, sigurnost organizacija ili osoba koje pružaju informacije ili sigurnost osoba na koje se te informacije odnose ili ako bi bili ugroženi interesi istrage u vezi s razmatranjem zahtjeva za međunarodnu zaštitu koje provode nadležna tijela država članica ili bi to oslabilo međunarodne odnose država članica ili ako informacije ili izvori imaju oznaku stupnja tajnosti na temelju nacionalnog prava. U tim slučajevima tijelo odlučivanja:
 - (a) omogućuje pristup takvim informacijama ili izvorima koji su na raspolaganju sudovima u postupku povodom pravnog lijeka; i

(b) osigurava poštovanje prava tražitelja na obranu.

U pogledu prvog podstavka točke (b) države članice omogućuju pristup informacijama ili izvorima pravnom savjetniku, koji pravno zastupa tražitelja i koji je prošao sigurnosnu provjeru, u mjeri u kojoj su te informacije relevantne za razmatranje zahtjeva ili za donošenje odluke o oduzimanju međunarodne zaštite.

3. Pravni savjetnik tražitelja ili osoba kojoj je povjereno pružanje pravnog savjetovanja, koji savjetuju, pomažu ili zastupaju tražitelja imaju pristup zatvorenim prostorima, kao što su objekti za zadržavanje i tranzitna područja, u svrhu pružanja savjetovanja, pomoći ili zastupanja tom tražitelju u skladu s Direktivom (EU) .../...⁺.

Članak 19.

Uvjeti za pružanje besplatnog pravnog savjetovanja, pomoći i zastupanja

1. Besplatno pravno savjetovanje, pomoć i zastupanje pružaju pravni savjetnici ili drugi savjetnici, kojima je na temelju nacionalnog prava dopušteno ili dozvoljeno savjetovati ili zastupati tražitelje ili im pomagati, ili nevladine organizacije akreditirane na temelju nacionalnog prava za pružanje pravnih usluga ili zastupanja tražiteljima.

⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

2. Države članice utvrđuju posebna postupovna pravila u vezi s načinima podnošenja i obrade zahtjeva za pružanje besplatnog pravnog savjetovanja, pomoći i zastupanja u vezi sa zahtjevima za međunarodnu zaštitu ili primjenjuju postojeća pravila za domaće zahtjeve slične naravi, pod uvjetom da ta pravila nisu restriktivnija ili da se njima ne onemogućuje ili prekomjerno otežava pristup besplatnom pravnom savjetovanju ili besplatnoj pravnoj pomoći i zastupanju.
3. Države članice utvrđuju posebna pravila o isključivanju pružanja besplatnog pravnog savjetovanja, pomoći i zastupanja u skladu s člankom 16. stavkom 3. odnosno člankom 17. stavkom 2.
4. Države članice mogu propisati i financijska ili vremenska ograničenja u odnosu na pružanje besplatnog pravnog savjetovanja, pomoći i zastupanja, pod uvjetom da ta ograničenja nisu proizvoljna i da se njima neopravdano ne ograničava pristup besplatnom pravnom savjetovanju, pomoći i zastupanju. Što se tiče naknada i drugih troškova, prema tražiteljima se ne smije postupati manje povoljno u odnosu na državljane te države članice u pitanjima povezanim s pravnom pomoći.
5. Države članice mogu od tražitelja zatražiti potpunu ili djelomičnu nadoknadu troškova nastalih u vezi s pružanjem pravne pomoći i zastupanja ako se financijsko stanje tražitelja znatno poboljša tijekom postupka ili ako je odluka o pružanju besplatne pravne pomoći i zastupanja donesena na temelju lažnih informacija koje je dostavio tražitelj. U tu svrhu tražitelji odmah obavješćuju nadležna tijela o svakoj znatnoj promjeni svojeg financijskog stanja.

ODJELJAK IV. POSEBNA JAMSTVA

Članak 20.

Procjena potrebe za posebnim postupovnim jamstvima

1. Nadležna tijela pojedinačno procjenjuju jesu li tražitelju potrebna posebna postupovna jamstva, prema potrebi uz pomoć usmenog prevoditelja. Ta procjena može se uključiti u postojeće nacionalne postupke ili u procjenu iz članka 25. Direktive (EU) .../...⁺ i ne treba biti u obliku upravnog postupka. Ako se to zahtijeva nacionalnim pravom, procjena se može staviti na raspolaganje, a rezultati procjene mogu se proslijediti tijelu odlučivanja, podložno pristanku tražitelja.
2. Procjena iz stavka 1. započinje se što je prije moguće nakon izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu tako da se utvrdi postoje li prve naznake da bi tražitelju mogla biti potrebna posebna postupovna jamstva. To se utvrđivanje temelji na vidljivim znakovima, izjavama ili ponašanju tražitelja ili bilo kojim relevantnim dokumentima. U slučaju maloljetnika, u obzir se uzimaju i izjave roditelja, odrasle osobe koja je za njega odgovorna u skladu s pravom ili praksom dotične države članice ili zastupnika tražitelja. Nadležna tijela pri registraciji namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu unose informacije o svim takvim prvim naznakama u dosje tražitelja i stavljaju ih na raspolaganje tijelu odlučivanja.

⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

3. Procjena iz stavka 1. nastavlja se nakon podnošenja zahtjeva, pri čemu se uzimaju u obzir sve informacije iz dosjea tražitelja.

Procjena iz stavka 1. zaključuje se što je prije moguće i u svakom slučaju u roku od 30 dana. Preispituje se u slučaju bilo kakvih relevantnih promjena okolnosti tražitelja ili ako potreba za posebnim postupovnim jamstvima postane očita nakon dovršetka procjene.

4. Nadležno tijelo može uputiti tražitelja, uz njegov prethodni pristanak, odgovarajućem liječniku ili psihologu ili drugom stručnjaku, radi dobivanja savjeta o potrebi tražitelja za posebnim postupovnim jamstvima, dajući pritom prednost slučajevima u kojima postoje naznake da su tražitelji možda bili žrtve mučenja, silovanja ili drugog teškog oblika psihičkog, fizičkog, seksualnog ili rodno uvjetovanog nasilja te da bi to moglo negativno utjecati na njihovu sposobnost djelotvornog sudjelovanja u postupku. Ako je tražitelj dao pristanak na upućivanje u skladu s ovim podstavkom, smatra se da takav pristanak uključuje pristanak za prijenos rezultata upućivanja nadležnom tijelu.

Tijelo odlučivanja uzima u obzir savjet pružen na temelju prvog podstavka pri donošenju odluke o tome koja se vrsta posebnih postupovnih jamstava može pružiti tražitelju.

Ako je to primjenjivo i ne dovodeći u pitanje liječnički pregled, procjena iz stavka 1. može se uključiti u liječničke preglede iz članaka 24. i 25.

5. Relevantno osoblje nadležnih tijela i svaki liječnik, psiholog ili drugi stručnjak koji daju savjet o potrebi za posebnim postupovnim jamstvima prolaze osposobljavanje kako bi mogli prepoznati znakove ranjivosti tražitelja kojem su možda potrebna posebna postupovna jamstva i odgovoriti na te potrebe kada se utvrde.

Članak 21.

Tražitelji kojima su potrebna posebna postupovna jamstva

1. Tražiteljima za koje je utvrđeno da su im potrebna posebna postupovna jamstva pruža se potrebna potpora kako bi ostvarili prava i ispunjavali obveze iz ove Uredbe tijekom cijelog postupka za međunarodnu zaštitu.
2. Ako tijelo odlučivanja, među ostalim na temelju procjene drugog relevantnog nacionalnog tijela, smatra da se potrebna potpora iz stavka 1. ovog članka ne može pružiti u okviru ubrzanog postupka razmatranja iz članka 42. ili postupka na granici iz članka 43., pri čemu se posebna pažnja posvećuje žrtvama mučenja, silovanja ili drugih teških oblika psihičkog, fizičkog, seksualnog ili rodno utemeljenog nasilja, tijelo odlučivanja na tražitelja ne primjenjuje ili prestaje primjenjivati te postupke.

Članak 22.

Jamstva za maloljetnike

1. Pri primjeni ove Uredbe nadležna tijela u prvom redu uzimaju u obzir najbolji interes djeteta.
2. Tijelo odlučivanja procjenjuje najbolji interes djeteta u skladu s člankom 26. Direktive (EU) .../...⁺
3. Tijelo odlučivanja maloljetniku omogućuje osobni intervju, među ostalim u slučajevima u kojima je izražena namjera za podnošenje zahtjeva u njegovo ime u skladu s člankom 32. i člankom 33. stavkom 1., osim ako to nije u najboljem interesu djeteta. U tom slučaju tijelo odlučivanja obrazlaže svoju odluku da maloljetniku ne omogućuje osobni intervju.

Osobni intervju maloljetnika provodi osoba koja ima potrebno znanje o pravima i posebnim potrebama maloljetnika. Provodi se na način prilagođen djeci i primjeren situaciji pri čemu se uzimaju u obzir dob i zrelost djeteta.

⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

4. Ako maloljetnik ima pratnju, osobni intervju vodi se u prisutnosti odrasle osobe koja je za njega odgovorna u skladu s pravom ili praksom dotične države članice, i ako je imenovan, njegova pravnog savjetnika. Države članice mogu također, prema potrebi i kada je to u najboljem interesu djeteta, voditi osobni intervju s tim maloljetnikom u prisutnosti osobe s potrebnim vještinama i stručnim znanjem. Na temelju opravdanih razloga i samo ako je to u najboljem interesu djeteta, tijelo odlučivanja može voditi intervju s maloljetnikom bez prisutnosti odgovorne odrasle osobe, pod uvjetom da osigura da maloljetniku tijekom intervjua pomaže osoba s vještinama i stručnim znanjem potrebnima za zaštitu njegovih najboljih interesa.
5. Odluku o zahtjevu maloljetnika priprema relevantno osoblje tijela odlučivanja. To relevantno osoblje mora imati potrebno znanje i proći odgovarajuće osposobljavanje o pravima i posebnim potrebama maloljetnika.

Članak 23.

Posebna jamstva za maloljetnike bez pratnje

1. Nadležna tijela osiguravaju da maloljetnici bez pratnje budu zastupani i da im se pruža pomoć tako da im se omogućuje da ostvaruju prava i ispunjavaju obveze na temelju ove Uredbe, Uredbe (EU) .../...⁺, Direktive (EU) .../...⁺⁺ i Uredbe (EU) .../...⁺⁺⁺.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2016/0222 (COD)).

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

⁺⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132 (COD)).

2. Ako je namjera za podnošenje zahtjeva izrazila osoba koja tvrdi da je maloljetnik ili za koju postoje objektivni razlozi za pretpostavku da je maloljetnik bez pratnje, nadležna tijela u:

- (a) određuju što je prije moguće i u svakom slučaju pravodobno za potrebe stavka 6. i, ako je to primjenjivo, stavka 7. osobu s potrebnim vještinama i stručnim znanjem koja će privremeno pružati pomoć maloljetniku kako bi se zaštitili njegovi najbolji interesi i opća dobrobit, čime se maloljetniku omogućuje da ostvaruje prava na temelju ove Uredbe i, ako je to primjenjivo, da djeluje u svojstvu zastupnika dok se ne imenuje zastupnik;
- (b) imenuju zastupnika što je prije moguće, a najkasnije u roku od 15 radnih dana od datuma na koji je izražena namjera za podnošenje zahtjeva.

Zastupnik i osoba iz prvog podstavka točke (a) ovog stavka može biti osoba predviđena u članku 27. Direktive (EU) .../...⁺. Ta osoba sastaje se s maloljetnikom bez pratnje i u obzir uzima mišljenje samog maloljetnika o vlastitim potrebama s obzirom na njegovu dob i zrelost.

Ako nadležno tijelo zaključi da je tražitelj koji za sebe tvrdi da je maloljetnik bez ikakve sumnje stariji od 18 godina, ono ne treba imenovati zastupnika u skladu s ovim stavkom.

⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

Dužnosti zastupnika ili osobe iz prvog podstavka točke (a) ovog stavka završavaju ako nadležna tijela, nakon procjene dobi iz članka 25. stavka 1., ne pretpostavljaju da je tražitelj maloljetnik ili smatraju da tražitelj nije maloljetnik ili ako tražitelj više nije maloljetnik bez pratnje.

3. U slučaju nerazmjernog broja izraženih namjera za podnošenje zahtjeva od strane maloljetnika bez pratnje ili u drugim iznimnim situacijama, rok za imenovanje zastupnika iz stavka 2. prvog podstavka točke (b) može se produljiti za deset radnih dana, ne dovodeći u pitanje stavak 2. treći podstavak.
4. Ako je na temelju stavka 2. imenovana organizacija, ona imenuje fizičku osobu za obavljanje zadaća iz ovog članka povezane s maloljetnikom bez pratnje.
5. Nadležno tijelo odmah obavješćuje:
 - (a) maloljetnika bez pratnje, na način prilagođen djeci i na jeziku koji razumije, o imenovanju osobe iz stavka 2. prvog podstavka točke (a) i njegova zastupnika te o tome kako na povjerljiv i siguran način podnijeti pritužbu protiv osobe iz stavka 2. prvog podstavka točaka (a) ili (b);
 - (b) tijelo odlučivanja i tijelo nadležno za registraciju namjere za podnošenje zahtjeva, ako je to primjenjivo, da je za maloljetnika bez pratnje imenovan zastupnik; i

- (c) osobu iz stavka 2. prvog podstavka točke (a) i zastupnika o relevantnim činjenicama, postupovnim koracima i rokovima koji se odnose na zahtjev maloljetnika bez pratnje.

Zastupnik i osoba iz stavka 2. prvog podstavka točke (a) imaju pristup sadržaju relevantnih dokumenata iz dosjea maloljetnika, među ostalim posebnim informativnim materijalima za maloljetnike bez pratnje.

- 6. Osoba iz stavka 2. prvog podstavka točke (a) sastaje se s maloljetnikom bez pratnje i izvršava, među ostalim, sljedeće zadaće, prema potrebi zajedno s pravnim savjetnikom:
 - (a) pruža maloljetniku bez pratnje relevantne informacije u vezi s postupcima predviđenima u ovoj Uredbi;
 - (b) ako je to primjenjivo, pruža maloljetniku bez pratnje pomoć u vezi s postupkom procjene dobi iz članka 25.;
 - (c) ako je to primjenjivo, pruža maloljetniku bez pratnje relevantne informacije i pomoć u vezi s postupcima predviđenima u uredbama (EU) .../...⁺ i (EU) .../...⁺⁺.
- 7. Sve dok nije imenovan zastupnik, države članice mogu ovlastiti osobu iz stavka 2. prvog podstavka točke (a) da maloljetniku pruža pomoć pri registraciji namjere za podnošenje zahtjeva i podnošenju zahtjeva ili da u ime maloljetnika podnese zahtjev u skladu s člankom 33.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2016/0222 (COD)).

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132 (COD)).

8. Zastupnik se sastaje s maloljetnikom bez pratnje i izvršava, među ostalim, sljedeće zadaće, prema potrebi zajedno s pravnim savjetnikom:
- (a) ako je to primjenjivo, pruža maloljetniku bez pratnje relevantne informacije u vezi s postupcima predviđenima u ovoj Uredbi;
 - (b) ako je to primjenjivo, pruža mu pomoć u vezi s postupkom procjene dobi iz članka 25.;
 - (c) ako je to primjenjivo, pruža mu pomoć u vezi s registracijom namjere za podnošenje zahtjeva;
 - (d) ako je to primjenjivo pruža mu pomoć u vezi s podnošenjem zahtjeva ili u ime maloljetnika bez pratnje podnosi zahtjev u skladu s člankom 33.;
 - (e) ako je to primjenjivo, pruža mu pomoć u vezi s pripremom za osobni intervju i prisustvuje tom intervjuu te obavještuje maloljetnika bez pratnje o svrsi i mogućim posljedicama osobnog intervjuja i o tome kako se pripremiti za taj intervju;
 - (f) ako je to primjenjivo, pruža maloljetniku bez pratnje relevantne informacije i pomoć u vezi s postupcima predviđenima u uredbama (EU) .../...⁺ i (EU) .../...⁺⁺.

U osobnom intervjuu zastupniku i pravnom savjetniku omogućuje se da postavljaju pitanja ili iznose primjedbe unutar okvira koji je odredila osoba koja vodi intervju.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2016/0222 (COD)).

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132 (COD)).

Tijelo odlučivanja može zahtijevati prisutnost maloljetnika bez pratnje na osobnom intervjuu, čak i onda kada je prisutan zastupnik ili pravni savjetnik.

9. Zastupnik obavlja svoje dužnosti u skladu s načelom najboljeg interesa djeteta i mora imati odgovarajuće kvalifikacije, osposobljavanje i stručno znanje. Zastupnici redovito prolaze osposobljavanje za obavljanje svojih zadaća i nisu kažnjavani, posebice u odnosu na sva kaznena djela ili prekršaje povezane s djecom.

Zastupnik se mijenja samo ako nadležna tijela smatraju da se zadaće tog zastupnika ili osobe ne obavljaju na odgovarajući način. Organizacije ili fizičke osobe čiji su interesi u sukobu, ili bi mogli biti u sukobu, s interesima maloljetnika bez pratnje, ne imenuju se zastupnikom.

10. Nadležna tijela osiguravaju da fizička osoba koja djeluje u svojstvu zastupnika ili osoba prikladna da privremeno djeluje u svojstvu zastupnika bude zadužena za razmjerni i ograničen broj maloljetnika bez pratnje i, u uobičajenim okolnostima, za najviše 30 maloljetnika bez pratnje u isto vrijeme, kako bi se osiguralo da ta osoba može djelotvorno obavljati svoje zadaće.

U slučaju nerazmjernog broja izraženih namjera za podnošenje zahtjeva od strane maloljetnika bez pratnje ili u drugim iznimnim situacijama, broj maloljetnika bez pratnje po zastupniku može se povećati do najviše 50 maloljetnika bez pratnje.

Države članice osiguravaju da postoje upravna ili pravosudna tijela ili drugi subjekti odgovorni za redovit nadzor pravilnog obavljanja zadaća od strane zastupnika i osoba određenih na temelju stavka 2. prvog podstavka točke (a), među ostalim preispitivanjem kaznene evidencije tih imenovanih zastupnika i određenih osoba u redovitim vremenskim razmacima kako bi se utvrdile moguće neusklađenosti s njihovom ulogom. Ta upravna ili pravosudna tijela ili drugi subjekti preispituju pritužbe koje su maloljetnici bez pratnje podnijeli protiv imenovanih zastupnika ili osoba određenih na temelju stavka 2. prvog podstavka točke (a).

ODJELJAK V.

LIJEČNIČKI PREGLED I PROCJENA DOBI

Članak 24.

Liječnički pregled

1. Ako tijelo odlučivanja to smatra relevantnim za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, ono, podložno pristanku tražitelja, traži liječnički pregled tražitelja u pogledu znakova i simptoma koji bi mogli upućivati na proganjanje ili ozbiljnu nepravdu u prošlosti i prima obavijest o rezultatima tog pregleda.
2. Kad je riječ o maloljetniku, liječnički pregled obavlja se samo ako na to pristanu roditelj, odrasla osoba koja je za njega odgovorna u skladu s pravom ili praksom dotične države članice, zastupnik ili osoba iz članka 23. stavka 2. točke (a) i, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, tražitelj.

Liječnički pregled besplatan je za tražitelja i plaća se iz javnih sredstava.

Ako je to primjenjivo, zdravstveni pregled i provjera ranjivosti iz članka 12. Uredbe (EU) .../...⁺ mogu se uzeti u obzir za potrebe liječničkog pregleda iz ovog članka.

3. Ako se liječnički pregled ne obavi u skladu sa stavkom 1., tijelo odlučivanja obavješćuje tražitelja da može, na vlastitu inicijativu i o vlastitom trošku, organizirati liječnički pregled u pogledu znakova i simptoma koji bi mogli upućivati na proganjanje ili ozbiljnu nepravdu u prošlosti.
4. Rezultati liječničkog pregleda iz stavaka 1. ili 3. dostavljaju se tijelu odlučivanja i tražitelju što je prije moguće, a tijelo odlučivanja ih procjenjuje zajedno s drugim elementima zahtjeva.
5. Liječnički pregled u najmanjoj je mogućoj mjeri invazivan i obavljaju ga samo kvalificirani zdravstveni djelatnici. Obavlja se na način kojim se poštuje dostojanstvo pojedinca.
6. Ako se tražitelj odbije podvrgnuti liječničkom pregledu ili se odluči podvrgnuti liječničkom pregledu na vlastitu inicijativu, ako se takav pregled ne obavi u odgovarajućem vremenskom okviru, uzimajući u obzir raspoloživost termina za liječničke preglede u odgovornoj državi članici, to ne sprečava tijelo odlučivanja da donese odluku o zahtjevu za međunarodnu zaštitu.

⁺ SL: molimo u tekst umetnuti broj Uredbe iz dokumenta PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

Članak 25.

Procjena dobi maloljetnika

1. Ako kao rezultat izjava tražitelja, dostupne dokazne dokumentacije ili drugih relevantnih pokazatelja postoje dvojbe o tome je li tražitelj maloljetnik, tijelo odlučivanja može provesti multidisciplinarnu procjenu, uključujući psihosocijalnu procjenu, koju obavljaju kvalificirani stručnjaci, kako bi se utvrdila dob tražitelja u okviru razmatranja zahtjeva. Procjena dobi ne temelji se isključivo na fizičkom izgledu ili ponašanju tražitelja. Za potrebe procjene dobi, dokumenti koji su dostupni smatraju se autentičnima, osim ako ne postoje dokazi koji upućuju na suprotno, te se uzimaju u obzir izjave maloljetnika.
2. Ako nakon multidisciplinarnu procjenu i dalje postoje dvojbe o dobi tražitelja, liječnički pregled može se primijeniti kao krajnja mjera za određivanje dobi tražitelja u okviru razmatranja zahtjeva. Ako na temelju rezultata procjene dobi iz ovog stavka nije moguće izvesti zaključak u pogledu dobi tražitelja ili on upućuje na raspon ispod 18 godina, države članice pretpostavljaju da je tražitelj maloljetnik.
3. Liječnički pregled koji se obavlja za potrebe iz stavka 2. u najmanjoj je mogućoj mjeri invazivan i obavlja se uz puno poštovanje dostojanstva pojedinca. Obavljaju ga zdravstveni djelatnici s iskustvom i stručnim znanjem u pogledu procjene dobi.

Ako se primjenjuje ovaj stavak, rezultati liječničkog pregleda i multidisciplinarnе procjene analiziraju se zajedno, čime se omogućuje najpouzdaniji mogući rezultat.

4. Ako se dob tražitelja procjenjuje liječničkim pregledom, nadležno tijelo osigurava da se tražitelj, njegovi roditelji, odrasla osoba koja je za njega odgovorna u skladu s pravom ili praksom dotične države članice, njegov zastupnik ili osoba iz članka 23. stavka 2. točke (a), prije razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu na jeziku koji razumiju i na način prilagođen djeci i dobi obavijeste o mogućnosti da će se dob tražitelja možda procijeniti liječničkim pregledom. To uključuje informacije o načinu pregleda, mogućim posljedicama rezultata liječničkog pregleda na razmatranje zahtjeva i mogućnosti tražitelja da se odbije podvrgnuti liječničkom pregledu te posljedicama tog odbijanja. Svi dokumenti u vezi s liječničkim pregledom uključuju se u dosje tražitelja.
5. Liječnički pregled u svrhu procjene dobi tražitelja obavlja se samo ako su na to pristali tražitelj, njegovi roditelji, odgovorna odrasla osoba iz stavka 4. ovog članka, njegov zastupnik ili osoba iz članka 23. stavka 2. točke (a), nakon što su primili informacije predviđene u stavku 4. ovog članka.

6. Ako tražitelj, njegovi roditelji, odgovorna odrasla osoba iz stavka 4. ovog članka, njegov zastupnik ili osoba iz članka 23. stavka 2. točke (a) odbiju obavljanje liječničkog pregleda u svrhu procjene dobi, to ne sprečava tijelo odlučivanja da donese odluku o zahtjevu za međunarodnu zaštitu. Takvo odbijanje može se smatrati samo oborivom pretpostavkom da tražitelj nije maloljetnik.
7. Država članica može priznati odluke o procjeni dobi koje su donijele druge države članice ako su te procjene dobi provedene u skladu s pravom Unije.

Poglavlje III.

Upravni postupak

ODJELJAK I.

PRISTUP POSTUPKU

Članak 26.

Izražavanje namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu

1. Smatra se da je izražena namjera za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu ako državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva, uključujući maloljetnike bez pratnje, nadležnom tijelu iz članka 4. stavaka 1. i 2. osobno izrazi želju za dobivanjem međunarodne zaštite od države članice.

Ako službenici nadležnog tijela imaju dvojbe o tome može li se određena izjava protumačiti kao izražavanje namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, tu osobu izričito pitaju želi li dobiti međunarodnu zaštitu.

2. Tijela odgovorna za prihvatne objekte u skladu s Direktivom (EU) .../...⁺ obavješćuju se, ako je to relevantno, o izražavanju namjere za podnošenje zahtjeva. U pogledu državljana trećih zemalja na koje se primjenjuje dubinska provjera iz članka 5. stavka 1. Uredbe (EU) .../...⁺⁺, države članice mogu odabrati primjenjivati ovaj stavak tek nakon završetka dubinske provjere.

⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 20/24 (2020/0278 (COD)).

Članak 27.

Registracija namjere podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu

1. Ne dovodeći u pitanje obveze o prikupljanju i prijenosu podataka u skladu s člankom 15. stavkom 1. Uredbe (EU) .../...⁺ tijela nadležna za registraciju namjera za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, tijela druge države članice iz članka 5. stavka 1. točke (b) ove Uredbe ili stručnjaci koje je rasporedila Agencija za azil koja im pomažu u toj zadaći dužne su što prije registrirati namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, a najkasnije u roku od pet dana od dana kad je ona izražena. U tu svrhu registriraju sljedeće informacije koje mogu biti iz obrasca za dubinsku provjeru iz članka 17. Uredbe (EU) .../...⁺⁺:
 - (a) ime, datum i mjesto rođenja, rod i državljanstva tražitelja ili činjenicu da je tražitelj osoba bez državljanstva, članove obitelji kako su definirani u članku 2. točki 8. Uredbe (EU) .../...⁺⁺⁺, te u slučaju maloljetnika, braću, sestre ili rođake kako su definirani u članku 2. točki 9. te uredbe koji se nalaze u državi članici, ako je to primjenjivo, kao i druge osobne podatke tražitelja relevantne za postupak za međunarodnu zaštitu i za utvrđivanje odgovorne države članice;

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132 (COD)).

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 20/24 (2020/0278 (COD)).

⁺⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2016/0222 (COD)).

- (b) ako je dostupno, vrstu, broj i razdoblje valjanosti svih identifikacijskih ili putnih isprava tražitelja i zemlju koja je izdala taj dokument, kao i druge dokumente koje je tražitelj dostavio, a koje nadležno tijelo smatra relevantnima za potrebe njegova identificiranja, za postupak za međunarodnu zaštitu te za utvrđivanje odgovorne države članice;
- (c) datum zahtjeva, mjesto gdje je izražena namjera za podnošenje zahtjeva i tijelo kojem je namjera izražena;
- (d) lokaciju tražitelja ili njegovo mjesto boravka ili adresu te, ako su dostupni, telefonski broj i e-adresu putem kojih se tražitelja može kontaktirati.

Ako su države članice već dobile podatke iz prvog podstavka točaka (a) i (b) prije izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva, oni se neće ponovno zahtijevati.

2. Ako pojedinac tvrdi da nema državljanstvo, ta se činjenica jasno evidentira dok se ne utvrdi je li riječ o osobi bez državljanstva.

3. Ako je namjera za podnošenje zahtjeva izražena tijelu zaduženom za zaprimanje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koje nije odgovorno za registraciju namjere za podnošenje zahtjeva, to tijelo odmah, a najkasnije u roku od tri radna dana od izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva, obavješćuje tijelo odgovorno za registraciju namjere za podnošenje zahtjeva. Tijelo odgovorno za registraciju namjera za podnošenje zahtjeva dužno je registrirati namjeru za podnošenje zahtjeva što je prije moguće, a najkasnije u roku od pet dana od primitka informacije.
4. Ako informacije prikuplja tijelo odlučivanja ili drugo tijelo koje mu pomaže za potrebe razmatranja zahtjeva, dodatni podaci potrebni za razmatranje zahtjeva mogu se prikupiti i pri registraciji.
5. Ako nerazmjern broj državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva u istom razdoblju, zbog čega nije moguća registracija namjera za podnošenje zahtjeva u rokovima predviđenima u stavicima 1. i 3., namjera za podnošenje zahtjeva registrira se najkasnije u roku od 15 dana od njezina izražavanja.
6. Ne dovodeći u pitanje pravo tražitelja na iznošenje novih elemenata u prilog zahtjevu, u slučaju naknadnog zahtjeva, ako su informacije iz stavka 1. točaka (a), (b) i (d) i stavka 2. već dostupne nadležnom tijelu, ono nije dužno prikupljati takve podatke.
7. Za državljane trećih zemalja na koje se primjenjuje dubinska provjera iz članka 5. stavka 1. Uredbe (EU) .../...⁺, stavci od 1. do 6. ovog članka primjenjuju se tek nakon završetka dubinske provjere.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 20/24 (2020/0278 (COD)).

Članak 28.

Podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu

1. Tražitelj podnosi zahtjev nadležnom tijelu države članice u kojoj je izražena namjera za podnošenje zahtjeva što je prije moguće, a najkasnije 21 dan od dana kad je namjera za podnošenje zahtjeva registrirana, osim ako se primjenjuje stavak 6. ovog članka, pod uvjetom da mu se pruži stvarna mogućnost da to učini u skladu s ovim člankom. Ako zahtjev nije podnesen tijelu odlučivanja, nadležno tijelo odmah obavješćuje tijelo odlučivanja da je zahtjev podnesen.
2. Nakon transfera u skladu s člankom 46. Uredbe (EU) .../...⁺, tražitelj podnosi zahtjev nadležnim tijelima odgovorne države članice što je prije moguće, a najkasnije 21 dan od dana kada se tražitelj identificira nadležnim tijelima odgovorne države članice.
3. Zahtjev se podnosi osobno na određeni datum i na određenom mjestu te, ako je priopćeno, u određeno vrijeme. Nadležna tijela obavješćuju tražitelja o tom datumu i mjestu. Nadležna tijela mogu tražitelju priopćiti vrijeme.

Države članice mogu u nacionalnom pravu predvidjeti da se zahtjev smatra osobno podnesenim kada nadležno tijelo provjeri je li tražitelj fizički prisutan na državnom području države članice u trenutku registracije namjere za podnošenje zahtjeva ili podnošenja zahtjeva.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2016/0222 (COD)).

4. Odstupajući od stavka 3., države članice mogu u nacionalnom pravu predvidjeti mogućnost da tražitelj podnese zahtjev putem obrasca, uključujući slučajeve u kojima se ne može osobno pojaviti zbog trajnih ozbiljnih okolnosti koje su izvan njegove kontrole, kao što su zatvorska kazna ili dugotrajna hospitalizacija. Zahtjev se smatra podnesenim pod uvjetom da tražitelj podnese obrazac u roku određenom u stavku 1. i pod uvjetom da nadležno tijelo zaključi da su uvjeti iz ovog stavka ispunjeni. U takvim slučajevima rok za razmatranje zahtjeva počinje teći od datuma na koji nadležno tijelo zaprimi obrazac.
5. Za potrebe stavka 3. prvog podstavka, ako nerazmjern broj državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu unutar istog vremenskog razdoblja, zbog čega nije moguće svakom tražitelju dati termin unutar roka iz stavka 1. tražitelju se daje termin za podnošenje zahtjeva na datum koji nije kasniji od dva mjeseca od dana kada je namjera za podnošenje zahtjeva registrirana.
6. Pri podnošenju zahtjeva tražitelji trebaju dostaviti što je prije moguće sve elemente i dokumente kojima raspolažu navedene u članku 4. stavku 2. Uredbe (EU) .../...⁺ koji su potrebni za potkrjepljivanje njihova zahtjeva. Nakon podnošenja zahtjeva, posebno prilikom osobnog intervjua, tražiteljima je dopušteno dostaviti sve dodatne elemente koji su relevantni za njegovo razmatranje dok se ne donese odluka o njihovu zahtjevu u okviru upravnog postupka.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

Države članice mogu u tom vremenskom razdoblju odrediti rok za podnošenje tih dodatnih elemenata koji tražitelj nastoji poštovati.

7. Države članice mogu organizirati pristup postupku na takav način da se izražavanje namjere za podnošenje zahtjeva, registracija namjere za podnošenje zahtjeva ili podnošenje zahtjeva odvijaju istodobno. U takvim slučajevima države članice osiguravaju da svi tražitelji ostvaruju jamstva predviđena u članku 8. stavcima od 2. do 6. Ako se izražavanje namjere za podnošenje zahtjeva, registracija namjere za podnošenje zahtjeva ili podnošenje zahtjeva odvijaju istodobno, tražiteljima je dopušteno dostaviti sve elemente i dokumente kojima raspolažu navedene u članku 4. stavku 2. Uredbe (EU) .../...⁺ koji su potrebni za potkrjepljivanje njihova zahtjeva tijekom osobnog intervjua.

Osim toga, tražiteljima je dopušteno dostaviti sve dodatne elemente koji su relevantni za razmatranje njihova zahtjeva dok se ne donese odluka o njihovom zahtjevu u okviru upravnog postupka. Države članice mogu u tom vremenskom razdoblju odrediti rok za podnošenje tih dodatnih elemenata koji tražitelj nastoji poštovati.

Članak 29.

Dokumenti koji se dostavljaju tražitelju

1. Nadležna tijela države članice u kojoj je izražena namjera za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu tražitelju nakon registracije namjere za podnošenje zahtjeva dostavljaju dokument u njegovo ime u kojem se navodi da je namjera za podnošenje zahtjeva izražena i registrirana. Taj je dokument valjan do izdavanja dokumenta iz stavka 4.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

Nakon transfera u skladu s člankom 46. Uredbe (EU) .../...⁺, nadležna tijela odgovorne države članice, u trenutku kada se tražitelj njima identificira, dostavljaju tražitelju dokument na njegovo ime u kojem se navodi da je namjera za podnošenje zahtjeva izražena i registrirana te da je osoba transferirana. Taj dokument ostaje valjan do izdavanja dokumenta iz stavka 4.

2. Dokument iz stavka 1. ne treba dostaviti ako je do trenutka upisa zahtjeva moguće izdati dokument iz stavka 4.
3. Dokument iz stavka 1. poništava se kada je izdan dokument iz stavka 4.
4. Nadležna tijela države članice u kojoj je zahtjev podnesen u skladu s člankom 28. stavcima 1. i 2., što je prije moguće nakon podnošenja zahtjeva, izdaju dokument koji sadržava barem sljedeće elemente, koje prema potrebi treba ažurirati:
 - (a) ime, datum i mjesto rođenja, rod i državljanstva tražitelja ili, ako je to primjenjivo, naznaku da je riječ o osobi bez državljanstva, prikaz lica i potpis tražitelja;
 - (b) tijelo koje je izdalo dokument, datum i mjesto izdavanja te rok valjanosti dokumenta;
 - (c) status pojedinca kao tražitelja;

⁺ SL: u tekst umetnuti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24(2020/0279(COD)).

- (d) izjavu u kojoj se navodi da tražitelj ima pravo na ostanak na državnom području te države članice u svrhu razmatranja tog zahtjeva i naznaku može li se tražitelj slobodno kretati na cijelom državnom području te države članice ili samo na dijelu tog državnog područja;
- (e) izjavu da taj dokument nije putna isprava i da tražitelju nije dopušteno putovati bez odobrenja u druge države članice.

5. Nije potrebno izdati bilo koji dokument iz ovog članka ako je i sve dok je tražitelj zadržan ili u zatvoru.

Nakon prestanka zadržavanja tražitelja ili njegova puštanja iz zatvora dostavlja mu se dokument iz stavka 1. ili stavka 4. Ako se tražitelju nakon puštanja na slobodu dostavi dokument iz stavka 1., tražitelj prima dokument iz stavka 4. što je prije moguće.

6. U slučaju maloljetnika s pratnjom, dokumenti iz ovog članka izdani jednom od roditelja tražitelja ili odrasloj osobi koja je za njega odgovorna u skladu s pravom ili praksom dotične države članice mogu, prema potrebi, obuhvaćati i maloljetnika.
7. Dokumenti iz ovog članka ne trebaju biti dokaz identiteta, već se smatraju dostatnim sredstvima kako bi se tražitelji identificirali nacionalnim tijelima i pristupili svojim pravima tijekom trajanja postupka za međunarodnu zaštitu.

8. U dokumentima iz stavaka 1. i 4. navodi se datum registracije namjere za podnošenje tražitelja.
9. Dokument iz stavka 4. valjan je do 12 mjeseci ili do transfera tražitelja u drugu državu članicu u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺. Ako je taj dokument izdala odgovorna država članica, valjanost dokumenta produljuje se kako bi se obuhvatilo razdoblje tijekom kojeg tražitelj ima pravo na ostanak na njezinu državnom području. Razdoblje valjanosti dokumenta ne predstavlja pravo na ostanak ako je to pravo ukinuto ili suspendirano u skladu s ovom Uredbom.

Članak 30.

Pristup postupku u objektima za zadržavanje i na graničnim prijelazima

1. Ako postoje naznake za to da državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva koje su zadržane u objektima za zadržavanje ili se nalaze na graničnim prijelazima, uključujući tranzitna područja, na vanjskim granicama, žele izraziti namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, nadležna tijela na temelju članka 4. pružaju im informacije o mogućnosti takvog postupanja.
2. Ako tražitelj izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva dok se nalazi u objektu za zadržavanje, u zatvoru ili na graničnom prijelazu, uključujući tranzitna područja, na vanjskim granicama, nadležna tijela na temelju članka 4. organiziraju usluge usmenog prevođenja u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se olakšao pristup postupku za međunarodnu zaštitu.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

3. Organizacije i osobe kojima se na temelju nacionalnog prava dozvoljava pružati savjete i usluge savjetovanja moraju imati djelotvoran pristup tražiteljima koji su zadržani u objektima za zadržavanje ili se nalaze na graničnim prijelazima, uključujući tranzitna područja, na vanjskim granicama. Takav pristup može podlijegati prethodnom dogovoru s nadležnim tijelima.

Države članice mogu na temelju nacionalnog prava odrediti ograničenja za pristup iz prvog podstavka ako su objektivno potrebna radi sigurnosti, javnog poretka ili administrativnog upravljanja graničnim prijelazom, uključujući tranzitna područja, ili objektom za zadržavanje, pod uvjetom da se taj pristup ne ograniči u strogoj mjeri ili ne onemogući.

Članak 31.

Zahtjevi u ime odraslih osoba kojima je potrebna pomoć radi ostvarivanja pravne sposobnosti

1. U slučaju odrasle osobe kojoj je potrebna pomoć radi ostvarivanja pravne sposobnosti u skladu s nacionalnim pravom („uzdržavana odrasla osoba”), odrasla osoba koja je za nju odgovorna u skladu s pravom ili praksom dotične države članice može izraziti namjeru za podnošenje zahtjeva i podnijeti zahtjev u ime uzdržavane odrasle osobe.
2. Uzdržavana odrasla osoba mora biti prisutna pri podnošenju zahtjeva, osim ako postoje opravdani razlozi zbog kojih nije u mogućnosti ili nije sposobna biti prisutna, ili, ako je takva mogućnost predviđena nacionalnim pravom, zahtjev podnosi putem obrasca.

Članak 32

Zahtjevi u ime maloljetnika s pratnjom

1. Maloljetnik s pratnjom ima pravo podnijeti zahtjev u svoje ime ako ima pravnu sposobnost u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice. Ako maloljetnik s pratnjom nema pravnu sposobnost u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice, roditelj ili druga odrasla osoba, kao što su zakonski pružatelj skrbi ili službe za zaštitu djece, koji su odgovorni za maloljetnika u skladu s pravom ili praksom dotične države članice, podnose zahtjev u ime maloljetnika.
2. U slučaju maloljetnika s pratnjom koji nema pravnu sposobnost u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice i koji je prisutan u trenutku kad roditelj ili druga odrasla osoba koja je za njega odgovorna u skladu s pravom ili praksom dotične države članice izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva ili podnese zahtjev na državnom području iste države članice, posebno ako takav maloljetnik nema nikakva druga zakonska sredstva za boravak na državnom području te države članice, izražavanje namjere za podnošenje zahtjeva i podnošenje zahtjeva od strane roditelja ili druge odrasle osobe koja je za njega odgovorna u skladu s pravom i praksom dotične države članice također se smatra izražavanjem namjere za podnošenje zahtjeva i podnošenjem zahtjeva u ime maloljetnika.

Države članice mogu odlučiti primijeniti prvi podstavak i u slučaju maloljetnika s pratnjom koji je rođen ili koji je prisutan tijekom upravnog postupka.

3. Ako roditelj ili odrasla osoba odgovorna za maloljetnika s pratnjom iz stavka 2. podnese zahtjev u ime maloljetnika, maloljetnik mora biti prisutan pri podnošenju zahtjeva, osim ako postoje opravdani razlozi zbog kojih maloljetnik nije u mogućnosti ili nije sposoban biti prisutan, ili se, ako je takva mogućnost predviđena nacionalnim pravom, zahtjev u ime maloljetnika podnosi putem obrasca.

Članak 33.

Zahtjevi maloljetnika bez pratnje

1. Maloljetnik bez pratnje ima pravo podnijeti zahtjev u svoje ime ako ima pravnu sposobnost u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice. U tu se svrhu maloljetnika bez pratnje obavješćuje o dobi za pravnu sposobnost u državi članici odgovornoj za razmatranje njegova zahtjeva za međunarodnu zaštitu. Ako maloljetnik bez pratnje nema pravnu sposobnost u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice, zastupnik ili osoba iz članka 23. stavka 2. točke (a) podnosi zahtjev u njegovo ime.

Prvi podstavak ovog stavka primjenjuje se ne dovodeći u pitanje pravo maloljetnika bez pratnje na pravno savjetovanje te pravnu pomoć i zastupanje u skladu s člancima 15. i 16.

2. U slučaju maloljetnika bez pratnje koji nema pravnu sposobnost u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice zahtjev se podnosi u roku utvrđenom u članku 28. stavku 1. uzimajući u obzir najbolji interes djeteta.

3. Ako zastupnik maloljetnika bez pratnje ili osoba iz članka 23. stavka 2. točke (a) podnese zahtjev u ime maloljetnika, maloljetnik mora biti prisutan pri podnošenju zahtjeva, osim ako postoje opravdani razlozi zbog kojih maloljetnik nije u mogućnosti ili nije sposoban biti prisutan ili se, ako je takva mogućnost predviđena nacionalnim pravom, zahtjev podnosi putem obrasca.

ODJELJAK II.

POSTUPAK RAZMATRANJA

Članak 34.

Razmatranje zahtjeva

1. Tijelo odlučivanja razmatra i donosi odluke o zahtjevima za međunarodnu zaštitu u skladu s osnovnim načelima i jamstvima utvrđenima u poglavlju II.
2. Tijelo odlučivanja donosi odluke o zahtjevima za međunarodnu zaštitu nakon odgovarajućeg razmatranja dopuštenosti ili osnovanosti zahtjeva. Tijelo odlučivanja razmatra svaki pojedinačni zahtjev na objektivan i nepristran način. Za potrebe razmatranja zahtjeva, tijelo odlučivanja uzima u obzir sljedeće:
 - (a) relevantne izjave i dokumente koje je predočio tražitelj u skladu s člankom 4. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) .../...⁺;

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

- (b) relevantne, precizne i ažurirane informacije u vezi sa stanjem koje prevladava u zemlji podrijetla tražitelja u trenutku donošenja odluke o zahtjevu, uključujući zakone i propise zemlje podrijetla i način na koji se oni primjenjuju, dobivene od relevantnih i dostupnih nacionalnih, Unijinih i međunarodnih izvora, uključujući organizacije za prava djece te, ako je dostupno, zajedničku analizu stanja u određenim zemljama podrijetla i smjernice iz članka 11. Uredbe (EU) 2021/2303;
- (c) ako se primjenjuje koncept prve zemlje azila ili sigurne treće zemlje, relevantne, precizne i ažurirane informacije o stanju koje prevladava u trećoj zemlji koja se smatra prvom zemljom azila ili sigurnom trećom zemljom u trenutku donošenja odluke o zahtjevu, uključujući informacije i analizu o sigurnim trećim zemljama iz članka 12. Uredbe (EU) 2021/2303;
- (d) položaj i osobne okolnosti tražitelja, uključujući čimbenike kao što su podrijetlo, dob, rod, rodni identitet i seksualna orijentacija kako bi se procijenilo bi li se, s obzirom na osobne okolnosti tražitelja, postupci kojima je tražitelj bio izložen ili bi mogao biti izložen mogli smatrati proganjanjem ili ozbiljnom nepravdom;
- (e) jesu li aktivnosti u kojima je tražitelj sudjelovao od napuštanja zemlje podrijetla za isključivu ili glavnu svrhu imale stvaranje uvjeta potrebnih za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, kako bi se procijenilo bi li se tim aktivnostima tražitelj izložio proganjanju ili ozbiljnoj nepravdi iz članka 5. Uredbe (EU) .../...⁺ ako bi se vratio u tu zemlju;

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

- (f) može li se od tražitelja razumno očekivati da se koristi zaštitom druge zemlje u kojoj bi mogao zatražiti državljanstvo;
- (g) pod uvjetom da država ili državni predstavnici nisu počinitelji proganjanja ili ozbiljne nepravde, primjenjuje li se alternativna mogućnost zaštite unutar zemlje iz članka 8. Uredbe (EU) .../...⁺.

3. Osoblje koje razmatra zahtjeve i donosi odluke mora imati odgovarajuće znanje i proći osposobljavanje, uključujući relevantno osposobljavanje na temelju članka 8. Uredbe (EU) 2021/2303 o relevantnim standardima primjenjivima u području prava povezanog s azilom i izbjeglicama. Ono ima mogućnost, prema potrebi, tražiti savjet stručnjaka u vezi s posebnim pitanjima, kao što su pitanja povezana sa zdravljem, kulturom, religijom, mentalnim zdravljem, djecom ili rodnim pitanjima. Prema potrebi mogu Agenciji za azil podnijeti upite u skladu s člankom 10. stavkom 2. točkom (b) Uredbe (EU) 2021/2303.
4. Dokumenti koje je tijelo odlučivanja ocijenilo kao relevantne za razmatranje zahtjeva prevode se, prema potrebi, radi takvog razmatranja.

Prijevod tih relevantnih dokumenata ili njihovih dijelova mogu pružiti drugi subjekti i mogu se platiti javnim sredstvima u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice. Tražitelj može, na vlastiti trošak, osigurati prijevod drugih dokumenata. U slučaju naknadnih zahtjeva, tražitelj može biti odgovoran za prijevod dokumenata.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

5. Tijelo odlučivanja može dati prednost razmatranju zahtjeva za međunarodnu zaštitu, osobito:
- (a) ako smatra da je vjerojatno da je zahtjev utemeljen;
 - (b) ako tražitelj ima posebne potrebe prihvata u smislu članka 24. Direktive (EU) .../...⁺ ili ima potrebu za posebnim postupovnim jamstvima iz članaka od 20. do 23. ove Uredbe, posebice ako je riječ o maloljetniku bez pratnje;
 - (c) ako postoje opravdani razlozi da se tražitelj smatra prijetnjom za nacionalnu sigurnost ili javni poredak država članica;
 - (d) ako je riječ o naknadnom zahtjevu;
 - (e) ako se na tražitelja primjenjuje odluka u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (e) Direktive (EU) .../...⁺ te ako je sudjelovao u ometanju javnog reda ili kriminalnom ponašanju.

⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

Članak 35.

Trajanje postupka razmatranja zahtjeva

1. Razmatranje radi utvrđivanja je li zahtjev nedopušten u skladu s člankom 38. stavkom 1., točkama (a), (b), (c) i (d) te člankom 38. stavkom 2. zaključuje se što je prije moguće, a najkasnije dva mjeseca od dana podnošenja zahtjeva.

U slučaju iz članka 38. stavka 1. točke (e) tijelo odlučivanja zaključuje razmatranje u roku od deset radnih dana.

Zahtjev se ne smatra dopuštenim samo zbog činjenice da nikakva odluka o nedopuštenosti nije donesena u rokovima određenima u ovom stavku i u stavku 2.

2. Tijelo odlučivanja može produljiti rokove predviđene u stavku 1. prvom podstavku za najviše dva mjeseca ako:
 - (a) nerazmjern broj državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu unutar istog vremenskog razdoblja, zbog čega nije moguće zaključiti postupak za utvrđivanje dopuštenosti unutar utvrđenih rokova;
 - (b) postupak uključuje složena činjenična ili pravna pitanja;
 - (c) kašnjenje se jasno i isključivo može pripisati propuštanju tražitelja da ispuni svoje obveze na temelju članka 9.

3. Tijelo odlučivanja zaključuje ubrzani postupak razmatranja što je prije moguće, a najkasnije u roku od tri mjeseca od datuma podnošenja zahtjeva.
4. Tijelo odlučivanja osigurava da se postupak razmatranja o osnovanosti, pod uvjetom da se ne radi o ubrzanom postupku razmatranja, zaključi što je prije moguće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od datuma podnošenja zahtjeva, ne dovodeći pritom u pitanje primjereno i cjelovito razmatranje.
5. Tijelo odlučivanja može produljiti rok od šest mjeseci iz stavka 4. za dodatno razdoblje od najviše šest mjeseci:
 - (a) ako nerazmjern broj državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu unutar istog vremenskog razdoblja, zbog čega nije moguće zaključiti postupak unutar roka od šest mjeseci;
 - (b) ako postupak uključuje složena činjenična ili pravna pitanja;
 - (c) ako se kašnjenje jasno i isključivo može pripisati propuštanju tražitelja da ispuni svoje obveze na temelju članka 9.
6. Ako tražitelj podliježe postupku transfera kako je utvrđen u članku 46. Uredbe (EU) .../...⁺, rok iz stavka 4. ovog članka počinje teći od datuma na koji je podnesen zahtjev u skladu s člankom 28. stavkom 2.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

7. Tijelo odlučivanja može odgoditi zaključivanje postupka razmatranja ako se ne može opravdano očekivati da donese odluku u rokovima iz stavka 4. zbog nesigurnog stanja u zemlji podrijetla za koju se očekuje da je privremena. U takvim slučajevima tijelo odlučivanja:
- (a) preispituje stanje u toj zemlji podrijetla najmanje svaka četiri mjeseca;
 - (b) ako je dostupno, uzima u obzir preispitivanje stanja u toj zemlji podrijetla koje je provela Agencija za azil;
 - (c) obavješćuje dotične tražitelje, na jeziku koji razumiju ili se opravdano pretpostavlja da ga razumiju i što je prije moguće, o razlozima odgode.

Država članica što je prije moguće obavješćuje Komisiju i Agenciju za azil o odgodi postupaka za tu zemlju podrijetla. U svakom slučaju, tijelo odlučivanja zaključuje postupak razmatranja u roku od 21 mjeseca od podnošenja zahtjeva.

8. Države članice utvrđuju rokove za zaključenje postupka razmatranja u slučaju da sud poništi odluku tijela odlučivanja i vrati predmet na ponovno razmatranje. Ti su rokovi kraći od rokova predviđenih u ovom članku.

ODJELJAK III.
ODLUKE O ZAHTJEVIMA

Članak 36.
Odluke o zahtjevima

1. Odluka o zahtjevu za međunarodnu zaštitu donosi se u pisanom obliku i tražitelja se o njoj obavješćuje što je prije moguće u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice. Ako zastupnik ili pravni savjetnik pravno zastupa tražitelja, nadležno tijelo može o odluci obavijestiti njega umjesto tražitelja.
2. Ako je zahtjev odbijen kao nedopušten, neutemeljen ili očito neutemeljen u odnosu na status izbjeglice ili supsidijarne zaštite, zbog izričitog ili prešutnog odustajanja, činjenični i pravni razlozi za odbijanje navode se u odluci.
3. Tražitelja se u pisanom obliku obavješćuje o ishodu odluke i o načinu osporavanja odluke kojom se zahtjev odbija kao nedopušten, neutemeljen ili očito neutemeljen u odnosu na status izbjeglice ili status supsidijarne zaštite ili jer se od njega prešutno odustalo. Te se informacije mogu pružiti kao dio odluke o zahtjevu za međunarodnu zaštitu. Ako tražitelju pomaže pravni savjetnik, te se informacije dostavljaju na jeziku koji tražitelj razumije ili se opravdano pretpostavlja da ga razumije.

4. Ako tražitelju pomaže pravni savjetnik koji pravno zastupa tražitelja, informacije iz stavka 3. mogu se dostaviti samo tom pravnom savjetniku bez prevođenja na jezik koji tražitelj razumije ili se opravdano pretpostavlja da ga razumije. U tom se slučaju tražitelja u pisanom obliku obavješćuje o tome je li mu odobrena međunarodna zaštita na jeziku koji razumije ili se opravdano pretpostavlja da ga razumije, zajedno s općim informacijama o tome kako osporiti odluku.
5. U slučaju maloljetnika ili uzdržavanih odraslih osoba i ako se svi zahtjevi temelje na točno istoj osnovi kao i zahtjev odrasle osobe koja je odgovorna za tog maloljetnika ili uzdržavanu odraslu osobu, tijelo odlučivanja može, nakon pojedinačne procjene za svakog tražitelja, donijeti jedinstvenu odluku koja uključuje sve tražitelje, osim ako bi to dovelo do otkrivanja posebnih okolnosti tražitelja što bi moglo ugroziti njegove interese, posebno u slučajevima koji uključuju rodno uvjetovano nasilje, trgovinu ljudima i proganjanje na temelju roda, seksualne orijentacije, rodnog identiteta ili dobi. U takvim se slučajevima izdaje zasebna odluka i o njoj se dotičnu osobu obavješćuje u skladu sa stavkom 1.

Članak 37.

Odbijanje zahtjeva i izdavanje odluke o vraćanju

Ako je zahtjev odbijen kao nedopušten, neutemeljen ili očito neutemeljen u odnosu na status izbjeglice i status supsidijarne zaštite, ili jer se od njega prešutno ili izričito odustalo, države članice izdaju odluku o vraćanju kojom se poštuje Direktiva 2008/115/EZ i koja je u skladu s načelom zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja. Ako je odluka o vraćanju ili druga odluka kojom se uvodi obveza vraćanja već izdana prije podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, odluka o vraćanju na temelju ovog članka nije potrebna. Odluka o vraćanju izdaje se kao dio odluke o odbijanju zahtjeva za međunarodnu zaštitu ili u zasebnom aktu. Ako se odluka o vraćanju izdaje kao zaseban akt, izdaje se istodobno i zajedno s odlukom o odbijanju zahtjeva za međunarodnu zaštitu ili nakon nje, bez nepotrebne odgode.

Članak 38.

Odluka o dopuštenosti zahtjeva

1. Tijelo odlučivanja može ocijeniti dopuštenost zahtjeva u skladu s osnovnim načelima i jamstvima predviđenima u poglavlju II. te može na temelju nacionalnog prava biti ovlašten da zahtjev odbije kao nedopušten na temelju sljedećih razloga:
 - (a) zemlja koja nije država članica smatra se prvom zemljom azila za tražitelja na temelju članka 58., osim ako nije jasno da tražitelj neće biti prihvaćen ili ponovno prihvaćen u tu zemlju;

- (b) zemlja koja nije država članica smatra se sigurnom trećom zemljom za tražitelja na temelju članka 59., osim ako je jasno da tražitelj neće biti prihvaćen ili ponovno prihvaćen u tu zemlju;
- (c) država članica koja nije država članica koja razmatra zahtjev odobrila je tražitelju međunarodnu zaštitu;
- (d) međunarodni kazneni sud omogućio je sigurno premještanje tražitelja u državu članicu ili treću zemlju ili nedvosmisleno poduzima djelovanja u tom smislu, osim ako su nastupile nove relevantne okolnosti koje sud nije uzeo u obzir ili ako nije postojala pravna mogućnost da se pred tim međunarodnim kaznenim sudom iznesu okolnosti relevantne za međunarodno priznate standarde ljudskih prava;
- (e) dotičnom tražitelju izdana je odluka o vraćanju u skladu s člankom 6.
Direktive 2008/115/EZ te je izrazio namjeru za podnošenje zahtjeva tek nakon sedam radnih dana od datuma na koji je tražitelj primio odluku o vraćanju, pod uvjetom da je obaviješten o posljedicama neizražavanja namjere za podnošenje zahtjeva u tom roku i da nisu nastupile nove relevantne okolnosti nakon isteka tog roka.

2. Tijelo odlučivanja odbija zahtjev kao nedopušten ako je zahtjev naknadni zahtjev u kojem nema novih relevantnih elemenata iz članka 55. stavaka 3. i 5. povezanih s razmatranjem toga kvalificira li se tražitelj kao korisnik međunarodne zaštite u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺ ili povezanih s prethodno primijenjenim razlogom nedopuštenosti, niti ih je tražitelj iznio.

Članak 39.

Odluka o osnovanosti zahtjeva

1. Osnovanost zahtjeva ne razmatra se:
- (a) ako je odgovorna druga država članica u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺⁺;
 - (b) ako se zahtjev odbija kao nedopušten u skladu s člankom 38.; ili
 - (c) ako se od zahtjeva izričito ili prešutno odustalo, ne dovodeći u pitanje članak 40. stavak 2. i članak 41. stavak 5.
2. Pri razmatranju osnovanosti zahtjeva, tijelo odlučivanja donosi odluku o tome kvalificira li se tražitelj kao izbjeglica te u suprotnom utvrđuje ispunjava li tražitelj uvjete za supsidijarnu zaštitu u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

3. Tijelo odlučivanja odbija zahtjev kao neutemeljen ako je utvrdilo da se tražitelj ne kvalificira za međunarodnu zaštitu na temelju Uredbe (EU) .../...⁺.
4. Tijelo odlučivanja može na temelju nacionalnog prava biti ovlašteno da neutemeljen zahtjev proglasi očito neutemeljenim ako se u trenutku zaključenja razmatranja primjenjuje bilo koja od okolnosti iz članka 42. stavaka 1. i 3.

Članak 40.

Izričito odustajanje od zahtjeva

1. Tražitelj može, na vlastitu inicijativu i u bilo kojem trenutku tijekom postupka, odustati od svog zahtjeva. Tražitelj odustaje od zahtjeva u pisanom obliku, osobno ili dostavom koju obavlja njegov pravni savjetnik koji pravno zastupa tražitelja u skladu s nacionalnim pravom.
2. Nadležna tijela u trenutku odustajanja od zahtjeva obavješćuju tražitelja u skladu s člankom 8. stavkom 2. točkom (c) o svim postupovnim posljedicama takvog odustajanja na jeziku koji razumije ili se opravdano pretpostavlja da ga razumije.
3. Ako do izričitog odustajanja dođe pred nadležnim tijelom koje nije tijelo odlučivanja, to tijelo o takvom odustajanju obavješćuje tijelo odlučivanja. Tijelo odlučivanja donosi odluku kojom se proglašava da se od zahtjeva izričito odustalo. Ta je odluka konačna i protiv nje se ne može izjaviti pravni lijek kako je navedeno u poglavlju V. ove Uredbe.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

4. Ako je u fazi u kojoj je tražitelj izričito odustao od zahtjeva tijelo odlučivanja već utvrdilo da se tražitelj ne kvalificira za međunarodnu zaštitu na temelju Uredbe (EU) .../...⁺, ono još uvijek može donijeti odluku o odbijanju zahtjeva kao neutemeljenog ili očito neutemeljenog.

Članak 41.

Prešutno odustajanje od zahtjeva

1. Proglašava se da se od zahtjeva prešutno odustalo:
- (a) ako tražitelj neopravdano nije podnio zahtjev u skladu s člankom 28., unatoč tome što je imao stvarnu mogućnost da to učini;
 - (b) ako tražitelj odbija surađivati tako što ne daje informacije iz članka 27. stavka 1. točaka (a) i (b) ili ne daje svoje biometrijske podatke;
 - (c) ako tražitelj odbija dostaviti svoju adresu, ako je ima, osim ako nadležna tijela osiguravaju smještaj;
 - (d) ako tražitelj, bez opravdanog razloga, nije prisustvovao osobnom intervjuu iako je bio dužan prisustvovati na temelju članka 13. ili ako je bez opravdanog razloga odbio odgovarati na pitanja tijekom intervjua do te mjere da ishod intervjua nije bio dovoljan za donošenje odluke o osnovanosti zahtjeva;

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

- (e) ako tražitelj više puta nije ispunio obveze izvješćivanja koje ima u skladu s člankom 9. stavkom 4. ili ako nije dostupan nadležnim upravnim ili pravosudnim tijelima, osim ako može dokazati da nije bio dostupan zbog posebnih okolnosti izvan njegove kontrole;
 - (f) ako je tražitelj podnio zahtjev u državi članici koja nije država članica predviđena člankom 17. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) .../...⁺ i ako nije prisutan u toj državi članici dok se ne odredi odgovorna država članica ili do provedbe postupka transfera, ako je to primjenjivo.
2. Ako je tijelo koje ocjenjuje je li se od zahtjeva prešutno odustalo nadležno tijelo koje nije tijelo odlučivanja i ako to tijelo smatra da se zahtjev mora smatrati takvim, to tijelo o tome obavješćuje tijelo odlučivanja. Tijelo odlučivanja donosi odluku kojom se proglašava da se od zahtjeva prešutno odustalo.
3. Ako je tražitelj prisutan, nadležno tijelo u trenutku odustajanja obavješćuje tražitelja u skladu s člankom 8. stavkom 2. točkom (c) o svim postupovnim posljedicama takvog odustajanja na jeziku koji razumije ili se opravdano pretpostavlja da ga razumije.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

4. Nadležno tijelo može suspendirati postupak kako bi tražitelju omogućilo da opravda ili ispravi propuste ili radnje iz stavka 1. prije donošenja odluke kojom se proglašava da se od zahtjeva prešutno odustalo.
5. Zahtjev se može odbiti kao neutemeljen ili očito neutemeljen ako je tijelo odlučivanja, u fazi u kojoj se od zahtjeva prešutno odustalo, već utvrdilo da se tražitelj ne kvalificira za međunarodnu zaštitu na temelju Uredbe (EU) .../...⁺.

ODJELJAK IV.

POSEBNI POSTUPCI

Članak 42.

Ubrzani postupak razmatranja

1. Ne dovodeći u pitanje članak 21. stavak 2. tijelo odlučivanja ubrzava razmatranje osnovanosti zahtjeva za međunarodnu zaštitu u skladu s osnovnim načelima i jamstvima predviđenima u poglavlju II. u sljedećim slučajevima:
 - (a) tražitelj je, pri podnošenju zahtjeva i iznošenju činjenica, naveo samo pitanja koja nisu relevantna za razmatranje kvalificira li se kao korisnik međunarodne zaštite u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺;

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

- (b) tražitelj je iznio jasno nedosljedne, proturječne, jasno lažne ili očito nevjerojatne tvrdnje ili tvrdnje koje su oprečne relevantnim i dostupnim informacijama o zemlji podrijetla, zbog čega je njegov zahtjev jasno neuvjerljiv u pogledu toga kvalificira li se kao korisnik međunarodne zaštite u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺;
- (c) smatra se da je tražitelj, nakon što mu je pružena puna prilika da navede dobar razlog, namjerno obmanuo nadležna tijela iznošenjem lažnih informacija ili dokumenata ili uskraćivanjem relevantnih informacija ili dokumenata, posebice u vezi sa svojim identitetom ili državljanstvom, koji su mogli negativno utjecati na odluku ili ako postoje jasni razlozi na temelju kojih se može smatrati da je tražitelj zlonamjerno uništio identifikacijsku ili putnu ispravu ili je se riješio kako bi se spriječio utvrđivanje njegova identiteta ili državljanstva;
- (d) tražitelj izražava namjeru za podnošenje zahtjeva samo zato da bi odgodio, otežao ili spriječio izvršenje odluke o njegovu udaljavanju s državnog područja države članice;
- (e) treća zemlja može se smatrati sigurnom zemljom podrijetla za tražitelja u smislu ove Uredbe;
- (f) postoje opravdani razlozi da se tražitelj smatra opasnošću za nacionalnu sigurnost ili javni poredak države članice ili je tražitelj bio prisilno protjeran zbog ozbiljnih razloga nacionalne sigurnosti ili javnog poretka na temelju nacionalnog prava;

- (g) zahtjev je naknadni zahtjev koji nije nedopušten;
- (h) tražitelj je nezakonito ušao na državno područje države članice ili je nezakonito produžio svoj boravak te se bez valjanog razloga nije javio nadležnim tijelima niti izrazio namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu što je prije moguće, s obzirom na okolnosti njegova ulaska;
- (i) tražitelj je zakonito ušao na državno područje države članice, ali bez valjanog razloga nije izrazio namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu što je prije moguće, s obzirom na razloge njegova zahtjeva; ovom točkom ne dovodi se u pitanje potreba za međunarodnom zaštitom koja nastaje na licu mjesta (*sur place*); ili
- (j) tražitelj ima državljanstvo treće zemlje ili, u slučaju osoba bez državljanstva, prethodno uobičajeno boravište u trećoj zemlji za koju je udio odluka o odobravanju međunarodne zaštite koje izdaje tijelo odlučivanja, prema najnovijim dostupnim godišnjim prosječnim podacima Eurostata za cijelu Uniju, 20 % ili manji, osim ako tijelo odlučivanja procijeni da je od objavljivanja relevantnih podataka Eurostata došlo do znatne promjene u dotičnoj trećoj zemlji ili da tražitelj pripada kategoriji osoba za koje se udio od 20 % ili manji ne može smatrati reprezentativnim za njihove potrebe za zaštitom, uzimajući u obzir, među ostalim, znatne razlike između prvostupanjskih i konačnih odluka.

Ako je Agencija za azil dostavila smjernice o zemlji podrijetla u skladu s člankom 11. Uredbe (EU) 2021/2303 iz kojih je vidljivo da je od objavljivanja relevantnih podataka Eurostata došlo do znatne promjene u dotičnoj trećoj zemlji, države članice koriste se tim smjernicama kao uputom za primjenu prvog podstavka točke (j) ovog stavka.

2. Ako tijelo odlučivanja smatra da razmatranje zahtjeva uključuje činjenična ili pravna pitanja koja su previše složena da bi se razmatrala u okviru ubrzanog postupka razmatranja, ono može nastaviti razmatranje osnovanosti u skladu s člankom 35. stavkom 4. i člankom 39. U tom se slučaju dotični tražitelj obavještava o promjeni postupka.
3. Ubrzani postupak razmatranja može se primijeniti na maloljetnike bez pratnje samo:
 - (a) ako tražitelj dolazi iz treće zemlje koja se može smatrati sigurnom zemljom podrijetla u smislu ove Uredbe;
 - (b) ako postoje opravdani razlozi da se tražitelj smatra opasnošću za nacionalnu sigurnost ili javni poredak države članice ili je tražitelj bio prisilno protjeran zbog ozbiljnih razloga nacionalne sigurnosti ili javnog poretka na temelju nacionalnog prava;
 - (c) ako je zahtjev naknadni zahtjev koji nije nedopušten;

- (d) ako se smatra da je tražitelj, nakon što mu je pružena puna prilika da navede dobar razlog, namjerno obmanuo nadležna tijela iznošenjem lažnih informacija ili dokumenata ili uskraćivanjem relevantnih informacija ili dokumenata, posebice u vezi sa svojim identitetom ili državljanstvom, koji su mogli negativno utjecati na odluku ili ako postoje jasni razlozi na temelju kojih se može smatrati da je tražitelj zlonamjerno uništio identifikacijsku ili putnu ispravu ili je se riješio kako bi spriječio utvrđivanje njegova identiteta ili državljanstva; ili
- (e) ako tražitelj ima državljanstvo treće zemlje ili, u slučaju osoba bez državljanstva, prethodno uobičajeno boravište u trećoj zemlji za koju je udio odluka o odobravanju međunarodne zaštite koje izdaje tijelo odlučivanja, prema najnovijim dostupnim godišnjim prosječnim podacima Eurostata za cijelu Uniju, 20 % ili manji, osim ako tijelo odlučivanja procijeni da je od objavljivanja relevantnih podataka Eurostata došlo do znatne promjene u dotičnoj trećoj zemlji ili da tražitelj pripada kategoriji osoba za koje se udio od 20 % ili manji ne može smatrati reprezentativnim za njihove potrebe za zaštitom, uzimajući u obzir, među ostalim, znatne razlike između prvostupanjskih i konačnih odluka.

Ako je Agencija za azil dostavila smjernice o zemlji podrijetla u skladu s člankom 11. Uredbe (EU) 2021/2303 iz kojih je vidljivo da je od objavljivanja relevantnih podataka Eurostata došlo do znatne promjene u dotičnoj trećoj zemlji, države članice koriste se tim smjernicama kao uputom za primjenu prvog podstavka točke (e) ovog stavka.

Članak 43.

Uvjeti za primjenu postupka azila na granici

1. Nakon dubinske provjere provedene u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺, ako je to primjenjivo i uz uvjet da tražitelju još nije dopušten ulazak na državno područje država članica, država članica može, u skladu s osnovnim načelima i jamstvima iz poglavlja II., razmotriti zahtjev u okviru postupka na granici ako su taj zahtjev podnijeli državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koji ne ispunjavaju uvjete za ulazak na državno područje države članice kako je utvrđeno u članku 6. Uredbe (EU) 2016/399. Postupak na granici može se provesti:
 - (a) nakon što je izražena namjera za podnošenje zahtjeva na graničnom prijelazu na vanjskoj granici ili tranzitnom području;
 - (b) nakon uhićenja u vezi s neovlaštenim prelaskom vanjske granice;
 - (c) nakon iskrcavanja na državnom području države članice nakon operacije traganja i spašavanja;
 - (d) nakon premještanja u skladu s člankom 67. stavkom 11. Uredbe (EU) .../...⁺⁺.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 20/24 (2020/0278 (COD)).

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

2. Tražiteljima na koje se primjenjuje postupak na granici ne dopušta se ulazak na državno područje države članice, ne dovodeći u pitanje članak 51. stavak 2. i članak 53. stavak 2. Sve mjere koje države članice poduzimaju s ciljem sprečavanja nedopuštenog ulaska na svoje državno područje moraju biti u skladu s Direktivom (EU) .../...⁺.
3. Odstupajući od članka 51. stavka 2. prvog podstavka zadnje rečenice tražitelju nije dopušten ulazak na državno područje države članice ako:
- (a) tražitelj nema pravo na ostanak na državnom području države članice u skladu s člankom 10. stavkom 4. točkama (a) ili (c);
 - (b) tražitelj nema pravo na ostanak na državnom području države članice u skladu s člankom 68. i nije zatražio da mu se dopusti ostanak za potrebe postupka povodom pravnog lijeka u primjenjivom roku;
 - (c) tražitelj nema pravo na ostanak na državnom području države članice u skladu s člankom 68. i sud je odlučio da tražitelju nije dopušten ostanak do ishoda postupka povodom pravnog lijeka.

U slučajevima iz prvog podstavka ovog stavka, ako se na tražitelja primjenjuje odluka o vraćanju donesena u skladu s Direktivom 2008/115/EZ ili mu je odbijen ulazak u skladu s člankom 14. Uredbe (EU) 2016/399, primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) ...⁺⁺.

⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 17/24 (2016/0224B (COD)).

4. Ne dovodeći u pitanje mehanizam za praćenje utvrđen u članku 14. Uredbe (EU) 2021/2303 i nadopunjujući ga, svaka država članica osigurava mehanizam za praćenje temeljnih prava u vezi s postupkom na granici koji ispunjava kriterije iz članka 10. Uredbe (EU) .../...⁺.

Članak 44.

Odluke u okviru postupka azila na granici

1. Ako se primjenjuje postupak na granici, mogu se donijeti odluke o sljedećem:
- (a) nedopuštenosti zahtjeva u skladu s člankom 38.;
 - (b) osnovanosti zahtjeva ako je prisutna bilo koja od okolnosti navedenih u članku 42. stavku 1. točkama od (a) do (g) i točki (j) te članku 42. stavku 3. točki (b).
2. Ako je broj tražitelja veći od broja iz članka 47. stavka 1. i za potrebe utvrđivanja koga podvrgnuti postupku na granici na temelju članka 42. stavka 1. točaka (c), (f) ili (j) ili članka 42. stavka 3. točke (b), prednost se daje sljedećim kategorijama zahtjeva:
- (a) zahtjevima određenih državljana trećih zemalja ili, u slučaju osoba bez državljanstva, prethodnog uobičajenog boravišta u trećoj zemlji, za koje je u slučaju negativne odluke više vjerojatno da će ih se vratiti, ovisno o slučaju, u njihovu zemlju podrijetla, zemlju prethodnog uobičajenog boravišta, sigurnu treću zemlju ili prvu zemlju azila u smislu ove Uredbe;

⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 20/24 (2020/0278 (COD)).

- (b) zahtjevima određenih državljana trećih zemalja ili, u slučaju osoba bez državljanstva, prethodnog uobičajenog boravišta u trećoj zemlji, za koje se iz ozbiljnih razloga smatra da predstavljaju opasnost za nacionalnu sigurnost ili javni poredak države članice;
 - (c) ne dovodeći u pitanje točku (b), zahtjevima određenih državljana trećih zemalja ili, u slučaju osoba bez državljanstva, prethodnog uobičajenog boravišta u trećoj zemlji, koji nisu maloljetnici i članovi njihovih obitelji.
3. Ako se postupak na granici primjenjuje na maloljetnike i članove njihovih obitelji, prednost se daje razmatranju njihovih zahtjeva.

Države članice također mogu dati prednost razmatranju zahtjeva određenih državljana trećih zemalja ili, u slučaju osoba bez državljanstva, prethodnog uobičajenog boravišta u trećoj zemlji, za koje je u slučaju negativne odluke više vjerojatno da će ih se vratiti, ovisno o slučaju, u njihovu zemlju podrijetla, zemlju prethodnog uobičajenog boravišta, sigurnu treću zemlju ili prvu zemlju azila u smislu ove Uredbe.

Članak 45.

Obvezna primjena postupka azila na granici

1. Država članica razmatra zahtjev u okviru postupka na granici u slučajevima iz članka 43. stavka 1. ako se primjenjuje bilo koja od okolnosti iz članka 42. stavka 1. točaka (c), (f) ili (j).

2. Ako se primjenjuju okolnosti iz članka 42. stavka 1. točke (f) i ne dovodeći u pitanje članak 54., države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi u okviru postupka na granici u najvećoj mogućoj mjeri održale jedinstvo obitelji.
3. Za potrebe stavka 2., kako bi se održalo jedinstvo obitelji, pod pojmom „članovi obitelji tog tražitelja” smatraju se, u onoj mjeri u kojoj je obitelj već postojala prije dolaska tražitelja na državno područje država članica, sljedeći članovi obitelji tražitelja koji se nalaze na državnom području iste države članice u vezi sa zahtjevom za međunarodnu zaštitu:
 - (a) supružnik tražitelja ili njegov nevjenčani partner u stabilnoj vezi, ako se pravom ili praksom dotične države članice prema nevjenčanim parovima postupa na način koji je usporediv s načinom postupanja prema vjenčanim parovima;
 - (b) maloljetna djeca parova iz točke (a) ili tražitelja, pod uvjetom da su nevjenčana i bez obzira na to jesu li rođena u bračnoj ili izvanbračnoj zajednici, ili su posvojena, kako je definirano nacionalnim pravom;
 - (c) ako je tražitelj maloljetnik i nevjenčan, otac, majka ili druga odrasla osoba koja je za tražitelja odgovorna u skladu s pravom ili praksom države članice u kojoj je odrasla osoba prisutna;
 - (d) ako je tražitelj maloljetnik i nevjenčan, braća i sestre tražitelja, pod uvjetom da su nevjenčani i da su maloljetnici.

Za potrebe prvog podstavka točaka (b), (c) i (d), na temelju pojedinačne procjene, smatra se da je maloljetnik nevjenčan ako se njegov brak ne bi mogao sklopiti u skladu s nacionalnim zakonodavstvom dotične države članice, posebno u pogledu minimalne dobne granice za stupanje u brak.

4. Ako, na temelju informacija dobivenih u okviru praćenja provedenoga na temelju članka 14. i 15. Uredbe (EU) 2021/2303 Komisija ima razloga smatrati da država članica ne ispunjava zahtjeve utvrđene u članku 54. stavku 2., bez odgode preporučuje suspenziju primjene postupka na granici na obitelji s maloljetnicima na temelju članka 53. stavka 2. točke (b). Komisija objavljuje tu preporuku.

Dotična država članica u najvećoj mogućoj mjeri uzima u obzir preporuku Komisije s obzirom na svoje obveze na temelju članka 53. stavka 2. točke (b) i s ciljem otklanjanja svih utvrđenih nedostataka kako bi se osigurala potpuna usklađenost sa zahtjevima iz članka 54. stavka 2. Dotična država članica obavješćuje Komisiju o mjerama poduzetima radi provedbe preporuke.

Članak 46.

Odgovarajući kapacitet na razini Unije

Smatra se da odgovarajući kapacitet na razini Unije iznosi 30 000.

Članak 47.

Odgovarajući kapacitet države članice

1. Komisija provedbenim aktima izračunava broj koji odgovara primjerenom kapacitetu svake države članice primjenom formule utvrđene u stavku 4.

Ne dovodeći u pitanje stavak 3., Komisija provedbenim aktima također utvrđuje najveći mogući broj zahtjeva koje država članica mora godišnje razmotriti u postupku na granici. Taj najveći mogući broj dva puta je veći od broja dobivenog primjenom formule iz stavka 4. od ... [datum početka primjene ove Uredbe], tri puta veći od broja dobivenog primjenom formule iz stavka 4. od ... [godinu dana nakon datuma početka primjene ove Uredbe] i četiri puta veći od broja dobivenog primjenom formule iz stavka 4. od ... [dvije godine nakon datuma početka primjene ove Uredbe].

2. Ako se dosegne odgovarajući kapacitet države članice iz stavka 1. prvog podstavka, od te države članice više se ne zahtijeva da provodi postupke na granici u slučajevima iz članka 43. stavka 1. ako se primjenjuju okolnosti iz članka 42. stavka 1. točke (j).

3. Ako je država članica razmotrila najveći mogući broj zahtjeva iz stavka 1. drugog podstavka, od te države članice više se ne zahtijeva da provodi postupke na granici u slučajevima iz članka 43. stavka 1. ako se primjenjuju okolnosti iz članka 42. stavka 1. točke (c) ili (j). Ta država članica ipak će u okviru postupka na granici i dalje razmatrati zahtjeve državljana trećih zemalja na koje se primjenjuju okolnosti navedene u članku 42. stavku 1. točki (f) i članku 42. stavku 3. točki (b).
4. Broj iz stavka 1. prvog podstavka izračunava se tako da se broj utvrđen u članku 46. pomnoži sa zbrojem nezakonitih prelazaka vanjske granice, dolazaka nakon operacija traganja i spašavanja i odbijanja ulaska na vanjskoj granici u dotičnoj državi članici tijekom prethodne tri godine te se time dobiveni rezultat podijeli sa zbrojem nezakonitih prelazaka vanjske granice, dolazaka nakon operacija traganja i spašavanja i odbijanja ulaska na vanjskoj granici u Uniju u cjelini tijekom istog razdoblja na temelju najnovijih dostupnih podataka Frontexa i Eurostata.
5. Komisija donosi prvi takav provedbeni akt iz stavka 1. ... [dva mjeseca nakon stupanja na snagu ove Uredbe] i 15. listopada svake tri godine nakon toga.

Nakon što Komisija donese provedbeni akt iz stavka 1. svaka država članica osigurava, da u roku od šest mjeseci od donošenja drugog i svakog takvog sljedećeg provedbenog akta ima odgovarajuće kapacitete utvrđene u tom provedbenom aktu. Za potrebe prvog takvog provedbenog akta, države članice osiguravaju da prije ... [datum početka primjene ove Uredbe] imaju odgovarajuće kapacitete utvrđene u tom provedbenom aktu.

Članak 48.

Mjera koja se primjenjuje ako je dosegnut odgovarajući kapacitet države članice

1. Ako je broj tražitelja na koje se u bilo kojem trenutku primjenjuje postupak azila na granici u državi članici, u kombinaciji s brojem osoba na koje se primjenjuje postupak vraćanja na granici utvrđen u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺ ili, ako je to primjenjivo, ako je jednakovrijedan postupak vraćanja na granici utvrđen na temelju nacionalnog prava jednak broju utvrđenome za tu državu članicu u provedbenom aktu Komisije iz članka 47. stavka 1. prvog podstavka ili veći od njega, ta država članica može o tome obavijestiti Komisiju.
2. Ako država članica obavijesti Komisiju u skladu sa stavkom 1., odstupajući od članka 45. stavka 1., ta država članica nije obvezna u okviru postupka na granici razmatrati zahtjeve u pogledu kojih su namjeru za podnošenje izrazili tražitelji iz članka 42. stavka 1. točke (j) u trenutku kada je broj tražitelja na koje se primjenjuje postupak na granici u toj državi članici jednak broju iz članka 47 stavka 1. prvog podstavka ili veći od njega.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 17/24 (2016/0224B (COD)).

3. Mjera iz stavka 2. primjenjuje se na temelju priljeva i odljeva, a dotična država članica obvezna je nastaviti razmatrati u okviru postupka na granici zahtjeve u pogledu kojih su namjeru za podnošenje izrazili tražitelji iz članka 42. stavka 1. točke (j) čim broj tražitelja na koje se primjenjuje postupak na granici u toj državi članici u bilo kojem trenutku bude manji od broja iz članka 47. stavka 1. prvog podstavka.
4. Država članica može primijeniti mjeru iz stavka 2. tijekom ostatka iste kalendarske godine počevši od dana nakon datuma obavijesti na temelju stavka 1.

Članak 49.

Obavijest države članice ako je dosegnut odgovarajući kapacitet

1. Obavijest iz članka 48. sadržava sljedeće informacije:
 - (a) broj tražitelja na koje se primjenjuje postupak azila na granici, postupak vraćanja na granici uspostavljen na temelju Uredbe (EU) .../...⁺ ili, ako je to primjenjivo, jednakovrijedan postupak vraćanja na granici utvrđen na temelju nacionalnog prava u dotičnoj državi članici u trenutku obavijesti;
 - (b) mjeru iz članka 48. koju dotična država članica namjerava primjenjivati ili nastaviti primjenjivati;

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 17/24 (2016/0224B (COD)).

- (c) potkrijepljeno obrazloženje namjere dotične države članice u kojem se opisuje kako bi pribjegavanje toj mjeri moglo pomoći u prevladavanju situacije i, ako je to primjenjivo, druge mjere koje je dotična država članica donijela ili namjerava donijeti na nacionalnoj razini kako bi se ublažila situacija, uključujući one iz članka 6. stavka 3. Uredbe (EU) .../...⁺.
2. Države članice mogu uputiti obavijest Komisiji u skladu s člankom 48. ove Uredbe kao dio obavijesti iz članaka 58. i 59. Uredbe (EU) .../...⁺, ako je to primjenjivo.
3. Ako država članica obavijesti Komisiju u skladu s člankom 48., dotična država članica o tome obavješćuje druge države članice.
4. Država članica koja primjenjuje mjeru iz članka 48. svaki mjesec obavješćuje Komisiju o sljedećim elementima:
- (a) broju tražitelja na koje se primjenjuje postupak na granici u toj državi članici u tom trenutku;
 - (b) kretanju priljeva i odljeva broja osoba na koje se primjenjuju postupci na granici za svaki tjedan tog mjeseca;
 - (c) broju osoblja odgovornog za razmatranje zahtjeva u okviru postupka na granici;
 - (d) prosječnom trajanju razmatranja tijekom upravne faze postupka; i

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

- (e) prosječnom trajanju sudskog razmatranja zahtjeva da se dopusti ostanak dok traje postupak povodom pravnog lijeka.

Komisija prati primjenu mjere iz članka 48. ove Uredbe i u tu svrhu preispituje informacije koje su dostavile države članice. Komisija u okviru izvješća iz članka 9. Uredbe (EU) .../...⁺ pruža procjenu primjene mjere iz članka 48. ove Uredbe u svakoj državi članici.

Članak 50.

Obavijest države članice ako je dosegnut najveći mogući godišnji broj zahtjeva

Ako je broj zahtjeva koji se razmatraju u postupku na granici u državi članici u jednoj kalendarskoj godini jednak najvećem mogućem broju zahtjeva utvrđenom za tu državu članicu u provedbenom aktu iz članka 47. stavka 1. ili veći od njega, ta država članica može o tome obavijestiti Komisiju.

Ako je država članica obavijestila Komisiju u skladu s prvim podstavkom ovog članka, Komisija odmah ispituje informacije koje je dostavila dotična država članica kako bi provjerila je li dotična država članica u postupku na granici od početka kalendarske godine razmotrila broj zahtjeva koji je jednak broju zahtjeva utvrđenome za tu državu članicu u provedbenom aktu iz članka 47. stavka 1. ili veći od njega.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

Po završetku provjere Komisija provedbenim aktom ovlašćuje dotičnu državu članicu da u okviru postupka na granici ne razmatra zahtjeve u pogledu kojih su namjeru za podnošenje izrazili tražitelji iz članka 42. stavka 1. točaka (c) i (j).

Takvo ovlaštenje ne oslobađa državu članicu od obveze da u okviru postupka na granici razmatra zahtjeve u pogledu kojih su namjeru za podnošenje izrazili tražitelji iz članka 42. stavka 1. točke (f) i članka 42. stavka 5. točke (b).

Članak 51.

Rokovi

1. Odstupajući od članka 28. ove Uredbe, zahtjevi na koje se primjenjuje postupak na granici podnose se najkasnije pet dana od prvog upisa ili, nakon transfera na temelju članka 67. stavka 11. Uredbe (EU) .../...⁺, pet dana od dolaska tražitelja u državu članicu premještanja nakon takvog transfera, pod uvjetom da se tražitelju pruži stvarna mogućnost da to učini. Nepoštovanje roka od pet dana ne utječe na nastavak primjene postupka na granici.
2. Postupak na granici traje što je moguće kraće te istodobno omogućuje potpuno i pravedno razmatranje zahtjeva. Ne dovodeći u pitanje treći podstavak ovog stavka, najdulje trajanje postupka na granici iznosi 12 tjedana od registracije namjere za podnošenje zahtjeva do trenutka kada tražitelj više nema pravo na ostanak i nije mu dopušten ostanak. Nakon isteka tog razdoblja tražitelju se dopušta ulazak na državno područje države članice, osim ako se primjenjuje članak 4. Uredbe (EU) .../...⁺⁺.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 17/24 (2016/0224B (COD)).

Države članice utvrđuju odredbe o trajanju postupka razmatranja odstupajući od članka 35., sudskog preispitivanja zahtjeva za ostanak podnesenog u skladu s člankom 68. stavcima 4. i 5. te, ako je to primjenjivo, postupka povodom pravnog lijeka. Utvrđenim trajanjem osigurava se da se svi ti postupovni koraci dovrše u roku od 12 tjedana od registracije namjere za podnošenje zahtjeva.

Razdoblje od 12 tjedana može se produljiti na 16 tjedana ako država članica u koju se osoba transferira na temelju članka 67. stavka 11. Uredbe (EU) .../...⁺ primjenjuje postupak na granici.

Članak 52.

Utvrđivanje odgovorne države članice i premještanje

1. Ako se primjenjuju uvjeti za postupak na granici, države članice odlučuju provesti postupak utvrđivanja države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva kako je utvrđeno u Uredbi (EU) .../...⁺ na lokacijama na kojima se provodi postupak na granici, ne dovodeći u pitanje rokove utvrđene u članku 51. stavku 2. ove Uredbe.
2. Ako su ispunjeni uvjeti za primjenu postupka na granici u državi članici iz koje je tražitelj transferiran, država članica u koju je tražitelj transferiran može primijeniti postupak na granici u skladu s člankom 67. stavkom 11. Uredbe (EU) .../...⁺, ne dovodeći u pitanje rokove utvrđene u članku 51. stavku 2. ove Uredbe.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

Članak 53.

Izuzeća od postupka azila na granici

1. Postupak na granici primjenjuje se na maloljetnike bez pratnje samo u okolnostima iz članka 42. stavka 3. točke (b). U slučaju sumnje u pogledu dobi tražitelja, nadležna tijela odmah provode procjenu dobi u skladu s člankom 25.
2. Države članice ne primjenjuju ili prestaju primjenjivati postupak na granici u bilo kojoj fazi postupka:
 - (a) ako tijelo odlučivanja smatra da razlozi za odbijanje zahtjeva kao nedopuštenog ili za primjenu ubrzanog postupka razmatranja nisu primjenjivi ili više nisu primjenjivi;
 - (b) ako se ne može pružiti potrebna potpora tražiteljima s posebnim potrebama u vezi s prihvatom, uključujući maloljetnike, u skladu s poglavljem IV. Direktive (EU) .../...⁺, na lokacijama iz članka 54.;
 - (c) ako se ne može pružiti potrebna potpora tražiteljima kojima su potrebna posebna postupovna jamstva na lokacijama iz članka 54.;
 - (d) ako postoje relevantni zdravstveni razlozi da se postupak na granici ne primijeni, uključujući razloge povezane s mentalnim zdravljem;

⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

- (e) ako jamstva i uvjeti za zadržavanje utvrđeni u člancima od 10. do 13. Direktive (EU) .../...⁺ nisu ispunjeni ili više nisu ispunjeni te se na tražitelja ne može primijeniti postupak na granici bez zadržavanja.

U slučajevima iz prvog podstavka ovog stavka nadležno tijelo tražitelju odobrava ulazak na državno područje države članice i primjenjuje odgovarajući postupak predviđen u poglavlju III.

Članak 54.

Lokacije za provedbu postupka azila na granici

1. Tijekom razmatranja zahtjeva na koje se primjenjuje postupak na granici država članica zahtijeva, na temelju članka 9. Direktive (EU) .../...⁺ i ne dovodeći u pitanje njezin članak 10., da tražitelji u pravilu borave na vanjskoj granici ili tranzitnim područjima ili u njihovoj blizini ili na drugim određenim lokacijama na njihovom državnom području, u potpunosti uzimajući u obzir posebne zemljopisne okolnosti te države članice.
2. Ne dovodeći u pitanje članak 47. države članice osiguravaju da obitelji s maloljetnicima borave u prihvatnim objektima primjerenima njihovim potrebama nakon procjene najboljeg interesa djeteta i osiguravaju životni standard primjeren tjelesnom, psihičkom, duhovnom, moralnom i društvenom razvoju maloljetnika, uz potpuno poštovanje zahtjeva iz poglavlja IV. Direktive (EU) .../...⁺.

⁺ SL: u tekst unijeti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)).

3. Svaka država članica obavješćuje Komisiju ... [dva mjeseca prije početka datuma primjene ove Uredbe], o lokacijama na kojima će se provoditi postupak na granici, među ostalim i ako se primjenjuje članak 45. Države članice osiguravaju da je kapacitet tih lokacija dovoljan za razmatranje zahtjeva obuhvaćenih člankom 45. Komisiju se obavješćuje o svakoj promjeni lokacija na kojima se provodi postupak na granici u roku od dva mjeseca nakon što je došlo do tih promjena.
4. Zahtjev za boravak na određenom mjestu u skladu sa stavcima 1., 2. i 3. ne smatra se dozvolom ulaska na državno područje države članice i boravka na njemu.
5. Ako tražitelja na kojeg se primjenjuje postupak na granici za potrebe takvog postupka treba transferirati do tijela odlučivanja ili nadležnog prvostupanjskog suda ili ga treba transferirati u svrhu liječenja, takvo putovanje samo po sebi ne predstavlja ulazak na državno područje države članice.

Članak 55.

Naknadni zahtjevi

1. Namjera za podnošenje zahtjeva koja je izražena kada o prethodnom zahtjevu istog tražitelja još nije donesena konačna odluka smatra se daljnjim dokazom, a ne novim zahtjevom.

Taj daljnji dokaz razmatra se u odgovornoj državi članici u okviru razmatranja koje je u tijeku u upravnom postupku ili u okviru bilo kojeg postupka povodom pravnog lijeka koji je u tijeku ako nadležni sud može uzeti u obzir elemente na kojima se temelji daljnji dokaz.

2. Svaka daljnja namjera za podnošenje zahtjeva izražena u bilo kojoj državi članici nakon što je donesena konačna odluka o prethodnom zahtjevu istog tražitelja smatra se naknadnim zahtjevom i razmatra je odgovorna država članica.
3. Naknadni zahtjev podliježe prethodnom razmatranju u kojem tijelo odlučivanja utvrđuje jesu li se pojavili novi elementi odnosno je li ih tražitelj iznio i:
 - (a) koji znatno povećavaju vjerojatnost da se tražitelj kvalificira kao korisnik međunarodne zaštite u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺; ili
 - (b) koji se odnose na prethodno primijenjen razlog nedopuštenosti, u kojem je prethodni zahtjev odbačen kao nedopušten.
4. Prethodno razmatranje provodi se na temelju pisanih podnesaka ili osobnog intervjua, u skladu s osnovnim načelima i jamstvima iz poglavlja II. Osobni intervju osobito može biti nepotreban ako je iz pisanih podnesaka vidljivo da u zahtjevu nisu izneseni novi elementi kako su navedeni u stavku 3..

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

5. Elementi koje je iznio tražitelj smatraju se novima samo ako tražitelj nije mogao, bez vlastite krivnje, iznijeti te elemente u kontekstu prijašnjeg zahtjeva. Bilo koji element koji je tražitelj mogao prije iznijeti ne mora se uzeti u obzir osim ako znatno povećava vjerojatnost da zahtjev ne bude nedopušten ili da se tražitelj kvalificira za međunarodnu zaštitu ili ako je prethodni zahtjev bio odbijen jer se od njega prešutno odustalo u skladu s člankom 41. bez razmatranja osnovanosti.
6. Ako je tražitelj iznio nove elemente iz stavka 3. ili su se pojavili novi elementi, osnovanost zahtjeva i dalje se razmatra, osim ako se zahtjev može smatrati nedopuštenim na temelju drugog razloga predviđenoga u članku 38. stavku 1.
7. Ako tražitelj nije iznio nove elemente iz stavka 3. ili se oni nisu pojavili, zahtjev se odbija kao nedopušten na temelju članka 38. stavka 2.

Članak 56.

Iznimka od prava na ostanak kod naknadnih zahtjeva

Ne dovodeći u pitanje načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja, države članice mogu predvidjeti iznimku od prava na ostanak na njihovu državnom području i odstupati od članka 68. stavka 5. točke (d):

- (a) ako je prvi naknadni zahtjev podnesen samo kako bi se odgodilo ili otežalo izvršenje odluke koja bi dovela do skorašnjeg udaljavanja tražitelja iz te države članice i ne razmatra se dalje na temelju članka 55. stavka 7.; ili

- (b) ako je izražena namjera za podnošenje drugog ili daljnjeg naknadnog zahtjeva u bilo kojoj državi članici nakon konačne odluke kojom je prethodni naknadni zahtjev odbijen kao nedopušten ili neutemeljen ili očito neutemeljen.

ODJELJAK V.

KONCEPTI SIGURNE ZEMLJE

Članak 57.

Pojam djelotvorne zaštite

1. Smatra se da treća zemlja koja je ratificirala i poštuje Ženevsku konvenciju u granicama odstupanja ili ograničenja te treće zemlje, kako je dopušteno na temelju te konvencije, osigurava djelotvornu zaštitu. U slučaju zemljopisnih ograničenja koja je uvela treća zemlja, postojanje zaštite osoba koje nisu obuhvaćene područjem primjene Ženevske konvencije procjenjuje se u skladu s kriterijima iz stavka 2.
2. U slučajevima koji nisu navedeni u stavku 1. smatra se da treća zemlja osigurava djelotvornu zaštitu samo ako su ispunjeni barem sljedeći kriteriji:
 - (a) osobama iz stavka 1. dopušten je ostanak na državnom području dotične treće zemlje;
 - (b) osobe iz stavka 1. imaju pristup sredstvima za život dostatnima za održavanje primjerenog životnog standarda s obzirom na cjelokupno stanje u toj trećoj zemlji domaćinu;

- (c) osobe iz stavka 1. imaju pristup zdravstvenoj skrbi i osnovnom liječenju bolesti pod uvjetima koji su općenito predviđeni u toj trećoj zemlji;
- (d) osobe iz stavka 1. imaju pristup obrazovanju uz uvjete koji su općenito predviđeni u toj trećoj zemlji; i
- (e) dostupna je djelotvorna zaštita dok se ne nađe trajno rješenje.

Članak 58.

Koncept prve zemlje azila

1. Treća zemlja može se za tražitelja smatrati prvom zemljom azila samo ako u toj zemlji:
 - (a) tražitelj je ostvarivao djelotvornu zaštitu u skladu sa Ženevskom konvencijom iz članka 57. stavka 1. ili je ostvarivao djelotvornu zaštitu iz članka 57. stavka 2. prije putovanja u Uniju te se i dalje može koristiti tom zaštitom;
 - (b) život tražitelja i njegova sloboda nisu ugroženi zbog njegove rase, religije, nacionalnosti, pripadnosti određenoj društvenoj skupini ili političkog uvjerenja;
 - (c) tražitelju ne prijete stvarna opasnost od ozbiljne nepravde kako je definirana u članku 15. Uredbe (EU) .../...⁺;

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

- (d) tražitelj je zaštićen od prisilnog udaljenja ili vraćanja u skladu sa Ženevskom konvencijom i od udaljavanja, kojima bi se kršilo pravo na zaštitu od mučenja i okrutnog, neljudskog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja kako je utvrđeno međunarodnim pravom;
2. Koncept prve zemlje azila može se primijeniti samo pod uvjetom da tražitelj ne može dostaviti elemente kojima se opravdava zašto se koncept prve države azila na njega ne primjenjuje, u okviru pojedinačne procjene.
 3. Treća zemlja može se smatrati prvom zemljom azila za maloljetnika bez pratnje samo ako to nije u suprotnosti s njegovim najboljim interesom i ako su tijela država članica najprije od tijela dotične treće zemlje dobila jamstvo da će ta tijela preuzeti odgovornost za maloljetnika bez pratnje te da će on odmah ostvariti djelotvornu zaštitu kako je definirana u članku 57.
 4. Ako je zahtjev odbijen kao nedopušten zbog primjene koncepta prve zemlje azila, tijelo odlučivanja:
 - (a) obavješćuje tražitelja u skladu s člankom 36.; i
 - (b) tražitelju dostavlja dokument u kojem obavješćuje tijela dotične treće zemlje, na jeziku te zemlje, da se zahtjev sadržajno nije razmatrao zbog primjene koncepta prve zemlje azila.

5. Ako dotična treća zemlja ponovno ne prihvati tražitelja na svoje državno područje ili ne dostavi odgovor u roku koji je odredilo nadležno tijelo, tražitelj ima pristup postupku u skladu s osnovnim načelima i jamstvima predviđenima u poglavlju II. i odjeljku I. poglavlja III.

Članak 59.

Koncept sigurne treće zemlje

1. Treća zemlja može se odrediti kao sigurna treća zemlja samo ako u toj zemlji:
- (a) život i sloboda osoba koje nisu državljani te zemlje nisu ugroženi zbog rase, religije, nacionalnosti, pripadnosti određenoj društvenoj skupini ili političkog uvjerenja;
 - (b) osobama koje nisu državljani te zemlje ne prijete stvarna opasnost od ozbiljne nepravde kako je definirana u članku 15. Uredbe (EU) .../...⁺;
 - (c) osobe koje nisu državljani te zemlje zaštićene su od prisilnog udaljenja ili vraćanja u skladu sa Ženevskom konvencijom i od udaljavanja, kojima bi se kršilo pravo na zaštitu od mučenja i okrutnog, neljudskog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja kako je utvrđeno međunarodnim pravom;
 - (d) postoji mogućnost da se zatraži i, ako su ispunjeni uvjeti, dobije djelotvorna zaštita kako je definirana u članku 57.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

2. Treća zemlja može se odrediti kao sigurna treća zemlja na razini Unije i na nacionalnoj razini uz iznimke za određene dijelove njezina državnog područja ili jasno prepoznatljive kategorije osoba.
3. Procjena toga može li se treća zemlja odrediti kao sigurna treća zemlja u skladu s ovom Uredbom temelji se na nizu relevantnih i dostupnih izvora informacija, uključujući informacije država članica, Agencije za azil, Europske službe za vanjsko djelovanje, Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice, Vijeća Europe i drugih relevantnih međunarodnih organizacija.
4. Koncept sigurne treće zemlje može se primjenjivati:
 - (a) ako je treća zemlja određena kao sigurna treća zemlja na razini Unije ili na nacionalnoj razini u skladu s člankom 60. ili člankom 64.; ili
 - (b) u odnosu na određenog tražitelja, ako zemlja nije određena kao sigurna treća zemlja na razini Unije ili na nacionalnoj razini, pod uvjetom da su u pogledu tog tražitelja ispunjeni uvjeti iz stavka 1.
5. Koncept sigurne treće zemlje može se primjenjivati samo ako:
 - (a) tražitelj ne može dostaviti elemente kojima se opravdava zašto se koncept sigurne treće zemlje ne može primijeniti na njega, u okviru pojedinačne procjene;
 - (b) postoji veza između tražitelja i dotične treće zemlje na temelju koje je opravdano da se on uputi u tu zemlju;

6. Treća zemlja može se smatrati sigurnom trećom zemljom za maloljetnika bez pratnje samo ako to nije u suprotnosti s njegovim najboljim interesom i ako su tijela država članica najprije od tijela dotične treće zemlje dobila jamstvo da će ta tijela preuzeti odgovornost za maloljetnika bez pratnje i da će on odmah imati pristup djelotvornoj zaštiti kako je definirana u članku 57.
7. Ako Unija i treća zemlja zajednički postignu sporazum na temelju članka 218. UFEU-a da će migranti prihvaćeni na temelju tog sporazuma biti zaštićeni u skladu s relevantnim međunarodnim standardima i uz puno poštovanje načela zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja, uvjeti iz ovog članka u pogledu statusa sigurne treće zemlje mogu se smatrati ispunjenima ne dovodeći u pitanje stavke 5. i 6.
8. Ako je zahtjev odbijen kao nedopušten zbog primjene koncepta sigurne treće zemlje, tijelo odlučivanja:
 - (a) obavješćuje tražitelja u skladu s člankom 36.; i
 - (b) tražitelju dostavlja dokument u kojem obavješćuje tijela dotične treće zemlje, na jeziku te zemlje, da se zahtjev sadržajno nije razmatrao zbog primjene koncepta sigurne treće zemlje.
9. Ako dotična treća zemlja ne želi primiti ili ponovno primiti tražitelja na svoje državno područje, tražitelj ima pristup postupku u skladu s osnovnim načelima i jamstvima predviđenima u poglavlju II. i odjeljku I. poglavlja III.

Članak 60.

Određivanje sigurnih trećih zemalja na razini Unije

1. Treće zemlje određuju se kao sigurne treće zemlje na razini Unije u skladu s uvjetima iz članka 59. stavka 1.
2. Komisija preispituje stanje u trećim zemljama koje su određene kao sigurne treće zemlje uz pomoć Agencije za azil i na temelju drugih izvora informacija iz članka 59. stavka 3.
3. Agencija za azil dostavlja Komisiji, na njezin zahtjev, informacije i analize o određenim trećim zemljama koje bi se mogle razmotriti da budu određene kao sigurne treće zemlje na razini Unije. Komisija odmah razmatra svaki zahtjev države članice za procjenu toga može li se treća zemlja odrediti kao sigurna treća zemlja na razini Unije.
4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 74. u pogledu suspenzije određivanja treće zemlje kao sigurne treće zemlje na razini Unije podložno uvjetima iz članka 63.

Članak 61.

Koncept sigurne zemlje podrijetla

1. Treća zemlja može se odrediti kao sigurna zemlja podrijetla u skladu s ovom Uredbom samo ako se, na temelju pravnog stanja, primjene prava u okviru demokratskog sustava i općih političkih okolnosti, može dokazati da nema proganjanja kako je definirano u članku 9. Uredbe (EU) br. .../...⁺ i da ne postoji stvarni rizik od ozbiljne nepravde kako je definirana u članku 15. te uredbe.
2. Treća zemlja može se odrediti kao sigurna zemlja podrijetla na razini Unije i na nacionalnoj razini uz iznimke za određene dijelove njezina državnog područja ili jasno prepoznatljive kategorije osoba.
3. Procjena je li treća zemlja sigurna zemlja podrijetla u skladu s ovom Uredbom temelji se na nizu relevantnih i dostupnih izvora informacija, uključujući informacije država članica, Agencije za azil, Europske službe za vanjsko djelovanje, Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice i drugih relevantnih međunarodnih organizacija, te se u njoj uzima u obzir, ako je dostupna, zajednička analiza informacija o zemlji podrijetla iz članka 11. Uredbe (EU) 2021/2303.
4. U procjeni iz stavka 3. uzima se u obzir, među ostalim, u kojoj je mjeri osigurana zaštita od proganjanja ili ozbiljne nepravde, i to:
 - (a) relevantnim zakonima i propisima zemlje te načinom njihove primjene;

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

- (b) poštovanjem prava i sloboda utvrđenih Europskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, Međunarodnim paktom o građanskim i političkim pravima ili Konvencijom Ujedinjenih naroda protiv mučenja, posebno prava od kojih se ne može odstupiti prema članku 15. stavku 2. navedene Europske konvencije;
- (c) nepostojanjem protjerivanja, udaljavanja ili izručenja vlastitih građana u treće zemlje u kojima, među ostalim, postoji ozbiljan rizik da bi bili podvrgnuti smrtnoj kazni, mučenju, proganjanju ili drugoj vrsti neljudskog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja ili bi im životi ili sloboda bili ugroženi zbog njihove rase, vjere, nacionalnosti, seksualne orijentacije, pripadnosti određenoj društvenoj skupini ili političkog uvjerenja ili u kojoj postoji ozbiljan rizik od protjerivanja, udaljavanja ili izručenja drugoj trećoj zemlji;
- (d) osiguravanjem sustava djelotvornih pravnih sredstava protiv povreda tih prava i sloboda.

5. Koncept sigurne zemlje podrijetla može se primjenjivati samo ako:

- (a) tražitelj ima državljanstvo te zemlje ili je osoba bez državljanstva i prethodno je imao uobičajeno boravište u toj zemlji;
- (b) tražitelj ne spada u kategoriju osoba na koje je primijenjena iznimka pri određivanju treće zemlje kao sigurne zemlje podrijetla;

- (c) tražitelj ne može dostaviti elemente kojima se opravdava zašto se koncept sigurne zemlje podrijetla ne može primijeniti na njega, u okviru pojedinačne procjene.

Članak 62.

Određivanje sigurnih zemalja podrijetla na razini Unije

1. Treće zemlje određuju se kao sigurne zemlje podrijetla na razini Unije u skladu s uvjetima iz članka 61.
2. Komisija preispituje stanje u trećim zemljama koje su određene kao sigurne zemlje podrijetla uz pomoć Agencije za azil i na temelju drugih izvora informacija iz članka 61. stavka 3.
3. Agencija za azil dostavlja Komisiji, na njezin zahtjev, informacije i analize o određenim trećim zemljama koje bi se mogle razmotriti da budu određene kao sigurne zemlje podrijetla na razini Unije. Komisija odmah razmatra svaki zahtjev države članice za procjenu toga može li se treća zemlja odrediti kao sigurna zemlja podrijetla na razini Unije.
4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 74. u pogledu suspenzije određivanja treće zemlje kao sigurne zemlje podrijetla na razini Unije podložno uvjetima iz članka 63.

Članak 63.

Suspenzija i prestanak određivanja treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije

1. U slučaju znatnih promjena stanja u trećoj zemlji koja je određena kao sigurna treća zemlja ili sigurna zemlja podrijetla na razini Unije, Komisija provodi potkrijepljenu procjenu toga ispunjava li ta treća zemlja uvjete iz članka 59. ili članka 61. i, ako Komisija smatra da ti uvjeti više nisu ispunjeni, donosi delegirani akt u skladu s člankom 74. o suspenziji određivanja te treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije za razdoblje od šest mjeseci.
2. Komisija stalno preispituje stanje u trećoj zemlji iz stavka 1., uzimajući u obzir, među ostalim, informacije koje su dostavile države članice i Agencija za azil u vezi s naknadnim promjenama stanja u toj trećoj zemlji.
3. Ako je Komisija donijela delegirani akt u skladu sa stavkom 1. o suspenziji određivanja treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije, u roku od tri mjeseca od datuma donošenja tog delegiranog akta ona podnosi prijedlog, u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom, za izmjenu ove Uredbe radi prestanka određivanja te treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije.

4. Ako Komisija ne podnese prijedlog iz stavka 3. u roku od tri mjeseca od donošenja delegiranog akta iz stavka 1., delegirani akt o suspenziji određivanja treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije prestaje proizvoditi učinke. Ako Komisija podnese takav prijedlog u roku od tri mjeseca od donošenja delegiranog akta iz stavka 1., Komisija je ovlaštena, na temelju potkrijepljene procjene, produljiti valjanost tog delegiranog akta za razdoblje od šest mjeseci, uz mogućnost da jednom obnovi to produljenje.
5. Ne dovodeći u pitanje stavak 4., ako se prijedlog koji je podnijela Komisija za prestanak određivanja treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije ne donese u roku od 15 mjeseci nakon što je Komisija podnijela prijedlog, suspenzija određivanja treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije prestaje proizvoditi učinke.

Članak 64.

Određivanje trećih zemalja kao sigurnih trećih zemalja ili sigurnih zemalja podrijetla na nacionalnoj razini

1. Države članice mogu zadržati ili uvesti zakonodavstvo kojim se dopušta određivanje na nacionalnoj razini sigurnih trećih zemalja ili sigurnih zemalja podrijetla koje nisu određene na razini Unije za potrebe razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu.
2. Ako se određivanje treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije suspendira na temelju članka 63. stavka 1., države članice ne određuju tu zemlju kao sigurnu treću zemlju ili sigurnu zemlju podrijetla na nacionalnoj razini.

3. Ako se određivanje treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije suspendira u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom, država članica može obavijestiti Komisiju da smatra da, nakon promjene stanja u toj zemlji, ona ponovo ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. i članka 61.

Ta obavijest uključuje potkrijepljenu procjenu toga ispunjava li ta zemlja uvjete iz članka 59. stavka 1. i članka 61., uključujući objašnjenje određenih promjena stanja u trećoj zemlji zbog kojih ta zemlja ponovo ispunjava te uvjete.

Nakon obavijesti Komisija od Agencije za azil zahtijeva da joj dostavi informacije i analizu stanja u trećoj zemlji.

Država članica koja šalje obavijest tu treću zemlju može odrediti kao sigurnu treću zemlju ili sigurnu zemlju podrijetla na nacionalnoj razini samo pod uvjetom da Komisija ne uloži prigovor na to određivanje.

Pravo Komisije na prigovor ograničeno je na razdoblje od dvije godine od datuma prestanka određivanja te treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije. Svaki prigovor Komisije izražava se u roku od tri mjeseca od datuma svake obavijesti države članice i nakon odgovarajućeg preispitivanja stanja u toj trećoj zemlji, uzimajući u obzir uvjete iz članka 59. stavka 1. i članka 61. ove Uredbe.

Ako smatra da su ti uvjeti ispunjeni, Komisija može, u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom, podnijeti prijedlog za izmjenu ove Uredbe kako bi se ta treća zemlja odredila kao sigurna treća zemlja ili sigurna zemlja podrijetla na razini Unije.

4. Države članice obavješćuju Komisiju i Agenciju za azil o trećim zemljama koje su određene kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na nacionalnoj razini do ... [datum početka primjene ove Uredbe] i odmah nakon svakog određivanja ili izmjene određivanja. Države članice jednom godišnje obavješćuju Komisiju i Agenciju za azil o drugim sigurnim trećim zemljama na koje se taj koncept primjenjuje u vezi s određenim tražiteljima kako je navedeno u članku 59. stavku 4. točki (b).

Poglavlje IV.

Postupci oduzimanja međunarodne zaštite

Članak 65.

Oduzimanje međunarodne zaštite

Tijelo odlučivanja ili, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, nadležni sud započinje s razmatranjem oduzimanja međunarodne zaštite državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva kada se pojave novi elementi ili nalazi koji upućuju na to da postoje razlozi za ponovno razmatranje kvalificira li se ta osoba za međunarodnu zaštitu, posebno u slučajevima iz članaka 14. i 19. Uredbe (EU) .../...⁺.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

Članak 66.

Postupovna pravila za oduzimanje međunarodne zaštite

1. Ako tijelo odlučivanja ili, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, nadležni sud započne s razmatranjem oduzimanja međunarodne zaštite državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva, dotična osoba ostvaruje sljedeća jamstva:
 - (a) osoba se pisanim putem obavješćuje da se ponovno razmatra njezina kvalifikacija za korisnika međunarodne zaštite, kao i razlozi za takvo ponovno razmatranje;
 - (b) osoba se obavješćuje o obvezi suradnje s tijelom odlučivanja i drugim nadležnim tijelima, a posebno o činjenici da je dužna dati pisanu izjavu i pojaviti se na osobnom intervjuu ili saslušanju te odgovoriti na pitanja;
 - (c) osoba se obavješćuje o posljedicama nesurađivanja s tijelom odlučivanja i drugim nadležnim tijelima te da nepodnošenje pisane izjave i neprisustvovanje osobnom intervjuu ili saslušanju bez odgovarajućeg obrazloženja ne sprečava tijelo odlučivanja ili nadležni sud da donese odluku o oduzimanju međunarodne zaštite; i
 - (d) osobi se pruža mogućnost da u pisanoj izjavi iznese razloge zbog kojih joj se međunarodna zaštita ne bi trebala oduzeti u razumnom roku od datuma na koji je primila informacije iz točke (a) i u osobnom intervjuu ili saslušanju na datum koji je odredilo tijelo odlučivanja ili, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, nadležni sud.

2. Za potrebe stavka 1., tijelo odlučivanja ili nadležni sud:
 - (a) prikuplja relevantne, precizne i ažurirane informacije iz relevantnih i dostupnih nacionalnih, Unijinih i međunarodnih izvora i, ako su dostupni, uzima u obzir zajedničku analizu stanja u određenoj zemlji podrijetla i smjernice iz članka 11. Uredbe (EU) 2021/2303; i
 - (b) ne pribavlja nikakve informacije od navodnih počinitelja proganjanja ili ozbiljne nepravde na način koji bi doveo do toga da takvi počinitelji budu obaviješteni o činjenici da je dotična osoba korisnik međunarodne zaštite čiji se status ponovo razmatra.
3. Odluka o oduzimanju međunarodne zaštite donosi se u pisanom obliku što je prije moguće. Činjenični i pravni razlozi za oduzimanje navode se u odluci, a informacije o načinu na koji se ta odluka može osporavati i o relevantnim rokovima dostavljaju se pisanim putem.

4. Ako je tijelo odlučivanja ili, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, nadležni sud donio odluku o oduzimanju međunarodne zaštite, članci 6. 17., 18. i 19. primjenjuju se *mutatis mutandis*.
5. Ako državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva ne surađuje tako da ne podnese pisanu izjavu, ne prisustvuje osobnom intervjuu ili saslušanju ili ne odgovori na pitanja bez odgovarajućeg obrazloženja, nedostatak pisane izjave ili osobnog intervjua ili saslušanja ne sprečava tijelo odlučivanja ili nadležni sud da donese odluku o oduzimanju međunarodne zaštite. Takvo odbijanje suradnje može se smatrati samo oborivom pretpostavkom da državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva više ne želi ostvarivati međunarodnu zaštitu.
6. Postupak utvrđen u ovom članku ne primjenjuje se na državljane treće zemlje ili osobe bez državljanstva:
 - (a) ako se izričito odreknu toga da im se priznaje da su korisnici međunarodne zaštite;
 - (b) ako su postali državljani neke države članice; ili
 - (c) naknadno im je odobrena međunarodna zaštita u drugoj državi članici.

Države članice zaključuju predmete obuhvaćene ovim stavkom u skladu sa svojim nacionalnim pravom. To zaključenje ne treba biti u obliku odluke, ali bilježi se barem u dosje tražitelja zajedno s naznakom pravne osnove za to zaključenje.

Poglavlje V.

Postupak povodom pravnog lijeka

Članak 67.

Pravo na djelotvorno pravno sredstvo

1. Tražitelji i osobe na koje se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite imaju pravo na djelotvorno pravno sredstvo pred sudom, u skladu s temeljnim načelima i jamstvima predviđenima u poglavlju II. u pogledu postupka povodom pravnog lijeka, protiv sljedećeg:
 - (a) odluke o odbijanju zahtjeva kao nedopuštenog;
 - (b) odluke o odbijanju zahtjeva kao neutemeljenog ili očito neutemeljenog u odnosu i na status izbjeglice i status supsidijarne zaštite;
 - (c) odluke o odbijanju zahtjeva jer se od njega prešutno odustalo;
 - (d) odluke o oduzimanju međunarodne zaštite;
 - (e) odluke o vraćanju izdanu u skladu s člankom 37. ove Uredbe.

Odstupajući od prvog podstavka točke (d) ovog stavka države članice mogu u svojem nacionalnom pravu predvidjeti da se na slučajeve iz članka 66. stavka 6. ne primjenjuje pravni lijek.

Ako je odluka o vraćanju donesena kao dio povezane odluke iz prvog podstavka točke (a), (b), (c) ili (d), protiv odluke o vraćanju izjavljuje se pravni lijek zajedno s tom povezanom odlukom pred istim sudom, u istom sudskom postupku i unutar istih rokova. Ako je odluka o vraćanju izdana kao zaseban akt na temelju članka 37., protiv nje se može izjaviti pravni lijek u zasebnom sudskom postupku. Rokovi za te zasebne sudske postupke ne smiju premašiti rokove iz stavka 7. ovog članka.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., osobe koje su priznate kao osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu imaju pravo na djelotvorno pravno sredstvo protiv odluke o neutemeljenosti zahtjeva u vezi sa statusom izbjeglice.
3. Djelotvornim pravnim sredstvom iz stavka 1. omogućuje se potpuno i *ex nunc* razmatranje činjenica i pravnih pitanja barem pred prvostupanjskim sudom, uključujući, ako je to primjenjivo, razmatranje potrebe za međunarodnom zaštitom na temelju Uredbe (EU) .../...⁺.
4. Tražiteljima, osobama na koje se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite i osobama koje su priznate kao osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu osigurava se usluga usmenog prevođenja za potrebe saslušanja pred nadležnim sudom ako se takvo saslušanje održava i ako se odgovarajuća komunikacija ne može osigurati na drugi način.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

5. Ako to smatra potrebnim, sud osigurava prijevod relevantnih dokumenata koji još nisu prevedeni u skladu s člankom 34. stavkom 4. Umjesto toga, prijevode tih relevantnih dokumenata mogu osigurati drugi subjekti i mogu se platiti iz javnih sredstava u skladu s nacionalnim pravom.

Tražitelj, osoba na koju se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite i osoba koja je priznata kao osoba koja ispunjava uvjete za supsidijarnu zaštitu mogu o vlastitom trošku osigurati prijevod drugih dokumenata.

6. Ako se dokumenti ne podnesu u propisanom roku koji je odredio sud kada tražitelj treba osigurati prijevod ili ako se dokumenti ne podnesu na vrijeme kako bi sud osigurao njihov prijevod kada prijevod osigurava sud, sud može odbiti uzeti u obzir te dokumente.
7. Države članice u svojem nacionalnom pravu utvrđuju sljedeće rokove u kojima tražitelji, osobe na koje se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite i osobe koje su priznate kao osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu izjavljuju pravne lijekove protiv odluka iz stavka 1.:
- (a) od najmanje pet dana do najviše deset dana u slučaju odluke o odbijanju zahtjeva kao nedopuštenog, jer se od njega prešutno odustalo, neutemeljenog ili očito neutemeljenog ako je u trenutku odluke prisutna bilo koja od okolnosti iz članka 42. stavaka 1. ili 3.;
 - (b) od najmanje dva tjedna do najviše jednog mjeseca u svim drugim slučajevima.

8. Rokovi iz stavka 7. počinju teći od datuma na koji su o odluci tijela odlučivanja ili, u slučaju oduzimanja međunarodne zaštite ili ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, nadležnog suda obaviješteni tražitelj, osoba na koju se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite, osoba koja je priznata kao osoba koja ispunjava uvjete za supsidijarnu zaštitu ili njezin zastupnik ili pravni savjetnik koji pravno zastupa tražitelja. Postupak obavješćivanja utvrđuje se nacionalnim pravom.

Članak 68.

Suspenzivni učinak pravnog lijeka

1. Učinci odluke o vraćanju automatski se suspendiraju sve dok tražitelj ili osoba na koju se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite imaju pravo na ostanak ili im je dopušten ostanak u skladu s ovim člankom.
2. Tražitelji i osobe na koje se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite imaju pravo na ostanak na državnom području države članice do isteka roka u kojem oni mogu ostvariti pravo na djelotvorno pravno sredstvo pred prvostupanjskim sudom i, ako se to pravo ostvari u utvrđenom roku, do ishoda pravnog sredstva.

3. Ne dovodeći u pitanje načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja, tražitelj i osoba na koju se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite nemaju pravo na ostanak na temelju stavka 2. ako je nadležno tijelo donijelo jednu od sljedećih odluka:
- (a) odluku kojom se zahtjev odbija kao neutemeljen ili očito neutemeljen ako u trenutku donošenja odluke:
 - i. na tražitelja se primjenjuje ubrzani postupak razmatranja na temelju članka 42. stavaka 1. ili 3.;
 - ii. na tražitelja se primjenjuje postupak na granici, osim ako je tražitelj maloljetnik bez pratnje;
 - (b) odluku kojom se zahtjev odbija kao nedopušten na temelju članka 38. stavka 1. točke (a), (d) ili (e) ili članka 38. stavka 2., osim ako je tražitelj maloljetnik bez pratnje na kojeg se primjenjuje postupak na granici;
 - (c) odluku kojom se zahtjev odbija jer se od njega prešutno odustalo;
 - (d) odluku kojom se naknadni zahtjev odbija kao neutemeljen ili očito neutemeljen; ili
 - (e) odluku o oduzimanju međunarodne zaštite u skladu s člankom 14. stavkom 1. točkama (b), (d) i (e) te člankom 19. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) .../...⁺.

⁺ SL: u tekst unijeti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)).

4. U slučajevima iz stavka 3. sud je, na zahtjev tražitelja ili osobe na koju se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite, ovlašten odlučiti, nakon ispitivanja činjeničnih i pravnih pitanja, bi li se tražitelju ili osobi na koju se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite trebao dopustiti ostanak na državnom području država članica do ishoda pravnog sredstva. Nadležni sud u skladu s nacionalnim pravom ima ovlast odlučivati o tom pitanju po službenoj dužnosti.
5. Za potrebe stavka 4., primjenjuju se sljedeći uvjeti ako je to relevantno u slučaju odluka po službenoj dužnosti:
 - (a) tražitelj ili osoba na koju se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite imaju rok od najmanje pet dana od datuma na koji su obaviješteni o odluci da zatraže da im se dopusti ostanak na državnom području do ishoda pravnog sredstva;
 - (b) tražitelju ili osobi na koju se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite osigurava se usluga usmenog prevođenja u slučaju saslušanja pred nadležnim sudom ako se odgovarajuća komunikacija ne može osigurati na drugi način;
 - (c) tražitelju ili osobi na koju se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite pružaju se, na zahtjev, besplatna pravna pomoć i zastupanje u skladu s člankom 17.;

- (d) tražitelj ili osoba na koju se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite nisu udaljeni s državnog područja odgovorne države članice:
 - i. do isteka roka za podnošenje zahtjeva pred sudom za dopuštenje ostanaka;
 - ii. ako su tražitelj ili osoba na koju se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite u utvrđenom roku zatražili da im se dopusti ostanak do odluke suda o tome hoće li im biti dopušten ostanak na državnom području;
 - (e) tražitelja ili osobu na koju se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite pravovaljano se i pravodobno obavješćuje o njihovim pravima iz ovog stavka.
6. U slučaju naknadnih zahtjeva, odstupajući od stavka 5. točke (d), države članice mogu u nacionalnom pravu predvidjeti da tražitelj nema pravo na ostanak, ne dovodeći u pitanje poštovanje načela zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja, ako se smatra da je pravni lijek izjavljen samo kako bi se odgodilo ili otežalo izvršenje odluke o vraćanju koja bi dovela do neizbježnog udaljavanja tražitelja iz države članice.

7. Tražitelj ili osoba na koju se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite koji izjave dodatni pravni lijek na odluku povodom prvog ili naknadnog pravnog lijeka nemaju pravo na ostanak na državnom području države članice, ne dovodeći u pitanje mogućnost da sud tražitelju ili osobi na koju se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite dopusti ostanak na zahtjev tražitelja ili osobe na koju se primjenjuje oduzimanje međunarodne zaštite ili postupajući po službenoj dužnosti u slučajevima kada se poziva na načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja.

Članak 69.

Trajanje postupka povodom pravnog lijeka u prvom stupnju

Ne dovodeći u pitanje odgovarajuće i cjelovito ispitivanje pravnog lijeka, države članice u svojem nacionalnom pravu utvrđuju razumne rokove u kojima sud ispituje odluke u skladu s člankom 67. stavkom 1.

Poglavlje VI.

Završne odredbe

Članak 70.

Osporavanje od strane javnih tijela

Ova Uredba ne utječe na mogućnost da javna tijela osporavaju upravne ili sudske odluke na temelju nacionalnog zakonodavstva.

Članak 71.

Suradnja

1. Svaka država članica imenuje nacionalnu kontaktnu točku za pitanja obuhvaćena ovom Uredbom i dostavlja njezinu adresu Komisiji. Komisija te informacije priopćuje drugim državama članicama.
2. Države članice u suradnji s Komisijom poduzimaju sve odgovarajuće mjere za uspostavu neposredne suradnje i razmjene informacija među njihovim nadležnim tijelima te između tih nadležnih tijela i Agencije za azil.
3. Ako se odluče za mjere iz članka 13. stavka 6., članka 27. stavka 5., članka 28. stavka 5. i članka 35. stavaka 2. i 5., države članice obavješćuju Komisiju i Agenciju za azil čim razlozi za primjenu tih izvanrednih mjera prestanu postojati, a najmanje jednom godišnje. Ako je moguće, te informacije uključuju podatke o udjelu zahtjeva na koje se primjenjuju odstupanja u odnosu na ukupan broj zahtjeva obrađenih u istom razdoblju.

Članak 72.

Pohrana podataka

1. Države članice pohranjuju podatke iz članka 14., 27. i 28. deset godina od datuma konačne odluke o zahtjevu za međunarodnu zaštitu. Podaci se brišu po isteku tog razdoblja ili, ako su povezani s osobom koja je stekla državljanstvo bilo koje države članice prije isteka tog razdoblja, čim država članica sazna da je dotična osoba stekla takvo državljanstvo.
2. Svi podaci pohranjuju se u skladu s Uredbom (EU) 2016/679, uključujući načelo ograničenja svrhe i pohrane.

Članak 73.

Izračun rokova

Osim ako je drukčije predviđeno, svako vremensko razdoblje propisano u ovoj Uredbi izračunava se na sljedeći način:

- (a) razdoblje izraženo u danima, tjednima ili mjesecima izračunava se od trenutka kad se neki događaj dogodio ili kad se poduzela neka radnja; dan na koji se taj događaj dogodio ili se poduzela ta radnja ne uračunava se u dotično razdoblje;

- (b) rok izražen u tjednima ili mjesecima završava istekom onog dana u zadnjem tjednu ili mjesecu koji je isti dan u tjednu odnosno isti datum u mjesecu na koji se dogodio događaj ili poduzela radnja od kojih se računa rok; ako, u razdoblju izraženom u mjesecima, dana na koji bi rok trebao isteći nema u zadnjem mjesecu tog razdoblja, razdoblje završava u ponoć zadnjeg dana tog zadnjeg mjeseca;
- (c) rokovi uključuju subote, nedjelje i službene praznike u dotičnoj državi članici; ako rok istječe u subotu ili nedjelju ili na službeni praznik, kao posljednji dan roka računa se sljedeći radni dan.

Članak 74.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članaka 60., 62. i 63. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe]. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članaka 60., 62. i 63. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.²²
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akti doneseni na temelju članaka 60., 62. ili 63. stupaju na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tih akata Europskom parlamentu i Vijeću na njih ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

²² SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

Članak 75.
Prijelazne mjere

Komisija do ... [tri mjeseca nakon stupanja na snagu ove Uredbe], u bliskoj suradnji s državama članicama i relevantnim tijelima, uredima i agencijama Unije, predstavlja Vijeću zajednički provedbeni plan kako bi se osiguralo da su države članice na odgovarajući način pripremljene za provedbu ove Uredbe do ... [prvi dan dvadeset petog mjeseca nakon stupanja na snagu ove Uredbe], u kojem procjenjuje bilo koje utvrđene nedostatke i potrebne operativne korake, te o tome obavješćuje Europski parlament.

Na temelju zajedničkog provedbenog plana iz prvog stavka do ... [šest mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe] svaka država članica, uz potporu Komisije i relevantnih tijela, ureda i agencija Unije, uspostavlja nacionalni provedbeni plan kojim se utvrđuju mjere i vremenski okvir za njihovu provedbu. Svaka država članica dovršava provedbu svojeg plana do ... [prvi dan dvadeset petog mjeseca nakon stupanja na snagu ove Uredbe].

Za potrebe provedbe ovog članka, države članice mogu se koristiti potporom relevantnih tijela, ureda i agencija Unije, a fondovima Unije može se pružiti financijska potpora državama članicama, u skladu s pravnim aktima kojima se uređuju ta tijela, uredi i agencije te fondovi.

Komisija pomno prati provedbu nacionalnih provedbenih planova.

Članak 76.
Financijska potpora

Djelovanja koja države članice poduzimaju kako bi uspostavile besplatno pravno savjetovanje i odgovarajuće kapacitete za provedbu postupka na granici u skladu s ovom Uredbom prihvatljiva su za financijsku potporu iz fondova koji su dostupni u sklopu višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje 2021. – 2027.

Članak 77.
Praćenje i evaluacija

Do ... [dvije godine od datuma početka primjene ove Uredbe] i svakih pet godina nakon toga Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Uredbe u državama članicama te, prema potrebi, predlaže izmjene.

Na zahtjev Komisije države članice dostavljaju informacije koje su joj potrebne za sastavljanje izvješća, i to najkasnije devet mjeseci prije isteka tog roka.

Do ... [tri godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] i svake tri godine nakon toga Komisija procjenjuje jesu li brojevi utvrđeni u članku 46. i članku 47. stavku 1. drugom podstavku te iznimke od primjene postupka azila na granici i dalje primjereni s obzirom na cjelokupnu migracijsku situaciju u Uniji te, prema potrebi, predlaže ciljane izmjene.

Do ... [godinu dana od dana stupanja na snagu ove Uredbe] Komisija preispituje koncept sigurne treće zemlje i, prema potrebi, predlaže ciljane izmjene.

Članak 78.

Stavljanje izvan snage

1. Direktiva 2013/32/EU stavlja se izvan snage s učinkom od datuma iz članka 79. stavka 2., ne dovodeći u pitanje članak 79. stavak 3.
2. Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga.
3. U mjeri u kojoj je Direktiva Vijeća 2005/85/EZ²³ i dalje obvezujuća za države članice koje nisu obvezane Direktivom 2013/32/EU, Direktiva 2005/85/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od datuma kada su te države članice obvezane ovom Uredbom. Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu.

Članak 79.

Stupanje na snagu i primjena

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. Ova Uredba primjenjuje se od ... [dvije godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

²³ Direktiva Vijeća 2005/85/EZ od 1. prosinca 2005. o minimalnim normama koje se odnose na postupke priznavanja i ukidanja statusa izbjeglica u državama članicama (SL L 326, 13.12.2005., str. 13.).

3. Ova se Uredba primjenjuje na postupak za odobravanje međunarodne zaštite u vezi sa zahtjevima podnesenima od ... [datum početka primjene ove Uredbe]. Zahtjevi za međunarodnu zaštitu podneseni prije tog datuma uređuju se Direktivom 2013/32/EU. Ova se Uredba primjenjuje na postupak oduzimanja međunarodne zaštite ako je razmatranje oduzimanja međunarodne zaštite započelo od ... [datum početka primjene ove Uredbe]. Ako je razmatranje oduzimanja međunarodne zaštite započelo prije ... [datum početka primjene ove Uredbe], postupak oduzimanja međunarodne zaštite uređuje se Direktivom 2013/32/EU.
4. Za države članice koje ne obvezuje Direktiva 2013/32/EU upućivanja na nju u stavku 3. ovog članka smatraju se upućivanjima na Direktivu 2005/85/EZ.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament
Predsjednica

Za Vijeće
Predsjednik/Predsjednica

PRILOG

Korelacijska tablica

Direktiva 2013/32/EU	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2.	Članak 3.
Članak 2. točka (a)	-
Članak 2. točke (b), (c) i (d)	Članak 3. točke 12., 13. i 14.
Članak 2. točka (e)	Članak 3. točka 8.
Članak 2. točka (f)	Članak 3. točka 16.
Članak 2. točke (g) i (h)	Članak 3. točke 1. i 2.
Članak 2. točka (i)	Članak 3. točka 5.
Članak 2. točke (j) i (k)	Članak 3. točke 3. i 4.
Članak 2. točke (l) i (m)	Članak 3. točke 6. i 7.
Članak 2. točka (n)	-
Članak 2. točke (o), (p) i (q)	Članak 3. točke 17., 18. i 19.
-	Članak 3. točke 9., 10., 11., 15. i 20.
Članak 3. stavak 1.	Članak 2. stavak 1.
Članak 3. stavak 2.	Članak 2. stavak 2.
Članak 3. stavak 3.	Članak 2. stavak 3.
Članak 4. stavak 1.	Članak 4. stavci 1. i 7.
Članak 4. stavak 2. točka (a)	Članak 4. stavak 6.
Članak 4. stavak 2. točka (b)	-
-	Članak 4. stavci 3. i 5.
Članak 4. stavak 3.	Članak 4. stavak 8.

Direktiva 2013/32/EU	Ova Uredba
Članak 4. stavak 4.	-
Članak 4. stavak 5.	-
Članak 5.	-
-	Članak 5.
-	Članak 26.
Članak 6. stavak 1. prvi podstavak	Članak 27. stavak 1. prvi podstavak, prva rečenica
Članak 6. stavak 1. drugi podstavak	Članak 4. stavak 4. i članak 27. stavak 3.
Članak 6. stavak 1. treći podstavak	Članak 4. stavak 2.
-	Članak 27. stavak 1. prvi podstavak točke od (a) do (d) i drugi podstavak
-	Članak 27. stavci 2., 4., 6. i 7.
Članak 6. stavak 2.	Članak 28. stavak 1. i članak 41. stavak 1. točka (a)
-	Članak 28. stavak 2.
Članak 6. stavak 3.	Članak 28. stavak 3.
Članak 6. stavak 4.	Članak 28. stavak 4.
-	Članak 28. stavci 5., 6. i 7.
Članak 6. stavak 5.	Članak 27. stavak 5.
-	Članak 29.
Članak 7.	Članci 31. i 32.
Članak 7. stavak 1.	-
Članak 7. stavak 2. prvi podstavak	Članak 31. stavak 1.
Članak 7. stavak 2. drugi podstavak	-
-	Članak 31. stavak 2.
Članak 7. stavak 3.	Članak 32. stavak 1.
-	Članak 32. stavci 2. i 3.

Direktiva 2013/32/EU	Ova Uredba
Članak 7. stavci 4. i 5.	-
Članak 7. stavak 5.	-
-	Članak 33.
Članak 8. stavak 1.	Članak 30. stavci 1. i 2.
Članak 8. stavak 2.	Članak 30. stavak 3.
Članak 9. stavak 1.	Članak 10. stavci 1. i 2.
Članak 9. stavak 2.	Članak 10. stavak 3. i članak 10. stavak 4. točke (a) i (b)
Članak 9. stavak 3.	Članak 10. stavak 5.
-	Članak 10. stavak 4. točka (c)
Članak 10. stavak 1.	-
Članak 10. stavak 2.	Članak 39. stavak 2.
Članak 10. stavak 3.	Članak 34. stavak 2.
Članak 10. stavak 3. točka (a)	Članak 34. stavak 2.
-	Članak 34. stavak 2. točka (a)
Članak 10. stavak 3. točka (b)	Članak 34. stavak 2. točka (b)
	Članak 34. stavak 2. točke od (c) do (g)
Članak 10. stavak 3. točke (c) i (d)	Članak 34. stavak 3.
Članak 10. stavak 4.	-
Članak 10. stavak 5.	Članak 34. stavak 4.
Članak 11. stavak 1.	Članak 36. stavak 1.
Članak 11. stavak 2. prvi podstavak	Članak 36. stavci 2. i 3.
Članak 11. stavak 2. drugi podstavak	-
Članak 11. stavak 3.	Članak 36. stavak 3.
-	Članak 36. stavak 4.

Direktiva 2013/32/EU	Ova Uredba
Članak 12. stavak 1.	Članak 8. stavak 1.
Članak 12. stavak 1. točka (a)	Članak 8. stavak 2. prvi podstavak točke (b), (c), (e) i drugi podstavak
-	Članak 8. stavak 2. prvi podstavak točke (a) i (d)
-	Članak 8. stavak 2. treći podstavak
Članak 12. stavak 1. točka (b)	Članak 8. stavak 3.
Članak 12. stavak 1. točka (c)	Članak 8. stavak 4.
Članak 12. stavak 1. točka (d)	Članak 8. stavak 5.
Članak 12. stavak 1. točka (e)	Članak 8. stavak 6.
Članak 12. stavak 1. točka (f)	Članak 8. stavak 2. prvi podstavak točka (f)
-	Članak 8. stavak 7.
Članak 12. stavak 2.	-
-	Članak 9. stavak 1.
Članak 13. stavak 1.	Članak 9. stavak 2.
-	Članak 9. stavak 2. prvi podstavak točke (a), (b), (d), (e), (g) i (h)
Članak 13. stavak 2. točka (a)	Članak 9. stavak 4.
Članak 13. stavak 2. točka (b)	Članak 9. stavak 2. prvi podstavak točka (f)
Članak 13. stavak 2. točka (c)	Članak 9. stavak 2. prvi podstavak točka (c) i članak 9. stavak 3.
Članak 13. stavak 2. točka (d)	Članak 9. stavak 5.
Članak 13. stavak 2. točka (e)	-
Članak 13. stavak 2. točka (f)	-
-	Članak 9. stavak 2. drugi podstavak
Članak 14. stavak 1. prvi podstavak	Članak 11. stavak 1., članak 12. stavak 1. i članak 13. stavak 6. prva rečenica

Direktiva 2013/32/EU	Ova Uredba
-	Članak 11. stavak 2.
-	Članak 13. stavak 1.
Članak 14. stavak 1. drugi podstavak	Članak 13. stavak 6.
Članak 14. stavak 1. treći podstavak	Članak 13. stavak 2.
Članak 14. stavak 1. četvrti podstavak	Članak 22. stavak 3. prvi podstavak
Članak 14. stavak 2. prvi podstavak	Članak 13. stavak 11.
Članak 14. stavak 2. točka (a)	Članak 13. stavak 11. točka (a)
-	Članak 13. stavci 8. i 10.
-	Članak 13. stavak 11. prvi podstavak točke (b), (d) i (e) i treći podstavak
-	Članak 13. stavak 13. prvi podstavak
Članak 14. stavak 2. točka (b)	Članak 13. stavak 11. prvi podstavak točka (c)
Članak 14. stavak 2. drugi podstavak	Članak 13. stavak 11. drugi podstavak
Članak 14. stavak 3.	Članak 13. stavak 14.
Članak 14. stavak 4.	Članak 13. stavak 11. drugi podstavak
Članak 14. stavak 5.	Članak 41. stavak 1. točka (d)
Članak 15. stavak 1.	-
Članak 15. stavak 2.	Članak 13. stavak 3.
Članak 15. stavak 3.	Članak 13. stavak 3.
Članak 15. stavak 3. točka (a)	Članak 13. stavak 7. točka (a)
Članak 15. stavak 3. točka (b)	Članak 13. stavak 9.
Članak 15. stavak 3. točka (c)	Članak 13. stavci 5. i 9.
Članak 15. stavak 3. točka (d)	Članak 13. stavak 7. točka (b)
Članak 15. stavak 3. točka (e)	Članak 22. stavak 3. drugi podstavak
-	Članak 13. stavak 8.
-	Članak 13. stavak 10.

Direktiva 2013/32/EU	Ova Uredba
-	Članak 13. stavak 1.
Članak 15. stavak 4.	-
Članak 16.	Članak 12. stavak 2.
Članak 17. stavak 1.	Članak 14. stavak 1.
Članak 17. stavak 2.	Članak 14. stavak 2.
Članak 17. stavak 3. prvi podstavak	Članak 14. stavci 3. i 4.
Članak 17. stavak 3. drugi podstavak	Članak 14. stavak 5.
Članak 17. stavak 4.	Članak 14. stavak 4.
Članak 17. stavak 5. prvi podstavak	Članak 14. stavak 6. prvi podstavak
Članak 17. stavak 5. drugi podstavak	Članak 14. stavak 5. drugi podstavak
Članak 17. stavak 5. treći podstavak	-
Članak 18. stavak 1. prvi podstavak	Članak 24. stavak 1.
Članak 18. stavak 1. drugi podstavak	Članak 24. stavci 5. i 6.
Članak 18. stavak 1. treći podstavak	Članak 24. stavak 2. drugi podstavak
-	Članak 24. stavak 2. prvi i treći podstavak
-	Članak 24. stavci 5. i 6.
Članak 18. stavak 2.	Članak 24. stavak 3.
Članak 18. stavak 3.	Članak 24. stavak 4.
Članak 19.	-
-	Članak 16.
Članak 20. stavak 1.	Članak 17. stavak 1.
Članak 20. stavak 2.	Članak 15. stavak 3.
-	Članak 17. stavak 2.
-	Članak 17. stavak 2. točka (a)
Članak 20. stavak 3. prvi podstavak	Članak 17. stavak 2. točka (b)

Direktiva 2013/32/EU	Ova Uredba
-	Članak 17. stavak 2. točke (c) i (d)
Članak 20. stavak 3. drugi podstavak	Članak 17. stavak 3.
Članak 20. stavak 3. treći podstavak	Članak 19. stavak 2.
Članak 20. stavak 4.	-
Članak 21. stavak 1.	Članak 19. stavak 1.
Članak 21. stavak 2.	-
Članak 21. stavak 3.	Članak 19. stavak 2.
Članak 21. stavak 4.	Članak 19. stavak 4.
Članak 21. stavak 5.	Članak 19. stavak 5.
-	Članak 19. stavak 3.
Članak 22. stavak 1.	Članak 15. stavak 1.
-	Članak 15. stavci 2. i 4.
Članak 22. stavak 2.	Članak 19. stavak 1.
Članak 23. stavak 1.	Članak 18. stavci 1. i 2.
Članak 23. stavak 2.	Članak 18. stavak 3.
Članak 23. stavak 3. prvi podstavak	Članak 13. stavak 4.
Članak 23. stavak 3. drugi podstavak	Članak 13. stavak 13. treći podstavak
Članak 23. stavak 4. prvi podstavak	-
Članak 23. stavak 4. drugi podstavak	Članak 13. stavak 12.
Članak 23. stavak 4. treći podstavak	Članak 13. stavak 13. drugi podstavak
Članak 24. stavak 1.	Članak 20. stavak 1.
Članak 24. stavak 2.	Članak 20. stavak 1.
-	Članak 20. stavci 2., 4. i 5.
-	Članak 20. stavak 3. prvi podstavak

Direktiva 2013/32/EU	Ova Uredba
Članak 24. stavak 3.	Članak 21. stavci 1. i 2.
Članak 24. stavak 4.	Članak 20. stavak 3. drugi podstavak
-	Članak 23. stavak 1.
-	Članak 23. stavak 2. četvrti podstavak
	Članak 23. stavci 3. i 4.
	Članak 23. stavak 5. prvi podstavak točke (b) i (c) i drugi podstavak
	Članak 23. stavci 6. i 7.
Članak 25. stavak 1. prvi podstavak točka (a)	Članak 23. stavak 2. prvi podstavak točke (a) i (b) i drugi podstavak, članak 23. stavak 5. prvi podstavak točka (a), i članak 23. stavak 9.
Članak 25. stavak 1. prvi podstavak točka (b)	Članak 23. (8)
Članak 25. stavak 1. drugi podstavak	Članak 23. stavak 8. treći podstavak
-	Članak 23. stavak 10.
Članak 25. stavak 2.	Članak 23. stavak 2. treći podstavak
-	Članak 22. stavci 2. i 3.
Članak 25. stavak 3. točka (a)	Članak 22. stavak 3. drugi podstavak
Članak 25. stavak 3. točka (b)	Članak 23. stavak 5.
Članak 25. stavak 4.	-
Članak 25. stavak 5.	Članak 25.
Članak 25. stavak 5. prvi podstavak	Članak 25. stavci 1. i 3.
Članak 25. stavak 5. drugi podstavak	Članak 25. stavak 4.
Članak 25. stavak 5. treći podstavak točka (a)	Članak 25. stavak 4.
Članak 25. stavak 5. treći podstavak točka (b)	Članak 25. stavak 5.
Članak 25. stavak 5. treći podstavak točka (c)	-

Direktiva 2013/32/EU	Ova Uredba
Članak 25. stavak 5. četvrti podstavak	Članak 25. stavak 6.
-	Članak 25. stavak 7.
Članak 25. stavak 6. prvi podstavak	Članak 22. stavak 1.
Članak 25. stavak 6. drugi podstavak točka (a)	Članak 42. stavak 3.
Članak 25. stavak 6. drugi podstavak točka (a) podtočka i.	Članak 42. stavak 3. točka (a)
Članak 25. stavak 6. drugi podstavak točka (a) podtočka ii.	Članak 42. stavak 3. točka (c)
Članak 25. stavak 6. drugi podstavak točka (a) podtočka iii.	Članak 42. stavak 3. točka (b)
-	Članak 42. stavak 3. točke (d) i (e)
Članak 25. stavak 6. drugi podstavak točka (b)	Članak 53. stavak 1.
Članak 25. stavak 6. drugi podstavak točka (b) podtočka i.	-
Članak 25. stavak 6. drugi podstavak točka (b) podtočka ii.	-
Članak 25. stavak 6. drugi podstavak točka (b) podtočka iii.	Članak 53. stavak 1.
Članak 25. stavak 6. drugi podstavak točka (b) podtočka iv.	-
Članak 25. stavak 6. drugi podstavak točka (b) podtočka v.	-
Članak 25. stavak 6. drugi podstavak točka (b) podtočka vi.	-
Članak 25. stavak 6. drugi podstavak točka (b) druga rečenica	-
Članak 25. stavak 6. drugi podstavak točka (c)	Članak 59. stavci 5. i 6.
Članak 25. stavak 6. drugi podstavak točka (d)	-
Članak 26.	-

Direktiva 2013/32/EU	Ova Uredba
Članak 27. stavak 1.	Članak 40. stavci 1. i 3.
-	Članak 40. stavci 2. i 4.
Članak 27. stavak 2.	-
Članak 28. stavak 1. prvi podstavak	Članak 41. stavak 5.
Članak 28. stavak 1. drugi podstavak točka (a)	Članak 41. stavak 1. točka (d)
Članak 28. stavak 1. drugi podstavak točka (b)	Članak 41. stavak 1. točke (e) i (f)
-	Članak 41. stavak 1. točke (a), (b) i (c)
Članak 28. stavak 1. treći podstavak	-
-	Članak 41. stavci 2., 3. i 4.
Članak 28. stavak 2.	-
Članak 28. stavak 3.	-
Članak 29.	Članak 6.
Članak 30.	Članak 7. stavak 2.
Članak 31. stavak 1.	Članak 34. stavak 1.
-	Članak 34. stavak 2.
-	Članak 34. stavak 3.
-	Članak 34. stavak 4.
-	Članak 35.
-	Članak 35. stavak 1.
-	Članak 35. stavak 2.
-	Članak 35. stavak 3.
Članak 31. stavak 2.	Članak 35. stavak 4.
Članak 31. stavak 3. prvi podstavak	Članak 35. stavak 4.
Članak 31. stavak 3. drugi podstavak	Članak 35. stavak 5.

Direktiva 2013/32/EU	Ova Uredba
Članak 31. stavak 3. treći podstavak točka (a)	Članak 35. stavak 5. točka (b)
Članak 31. stavak 3. treći podstavak točka (b)	Članak 35. stavak 5. točka (a)
Članak 31. stavak 3. treći podstavak točka (c)	Članak 35. stavak 5. točka (c)
Članak 31. stavak 3. četvrti podstavak	-
Članak 31. stavak 4.	Članak 35. stavak 7.
Članak 31. stavak 5.	Članak 35. stavak 7. drugi podstavak
Članak 31. stavak 6.	-
Članak 31. stavak 7.	Članak 34. stavak 5.
Članak 31. stavak 8.	Članak 42. stavak 1.
Članak 31. stavak 8. točka (a)	Članak 42. stavak 1. točka (a)
Članak 31. stavak 8. točka (b)	Članak 42. stavak 1. točka (e)
Članak 31. stavak 8. točka (c)	Članak 42. stavak 1. točka (c)
Članak 31. stavak 8. točka (d)	-
Članak 31. stavak 8. točka (e)	Članak 42. stavak 1. točka (b)
Članak 31. stavak 8. točka (f)	Članak 42. stavak 1. točka (g)
Članak 31. stavak 8. točka (g)	Članak 42. stavak 1. točka (d)
Članak 31. stavak 8. točka (h)	Članak 42. stavak 1. točka (h)
Članak 31. stavak 8. točka (i)	-
Članak 31. stavak 8. točka (j)	Članak 42. stavak 1. točka (f)
-	Članak 42. stavak 1. točka (i)
-	Članak 42. stavak 1. točka (j)
Članak 31. stavak 9.	Članak 35. stavak 3.
-	Članak 42. stavak 2.
-	Članak 42. stavak 3.
-	Članak 42. stavak 4.

Direktiva 2013/32/EU	Ova Uredba
Članak 32. stavak 1.	Članak 39. stavak 3.
Članak 32. stavak 2.	Članak 39. stavak 4.
Članak 33. stavak 1.	Članak 39. stavak 1.
Članak 33. stavak 2.	Članak 38. stavak 1.
Članak 33. stavak 2. točka (a)	Članak 38. stavak 1. točka (c)
Članak 33. stavak 2. točka (b)	Članak 38. stavak 1. točka (a)
Članak 33. stavak 2. točka (c)	Članak 38. stavak 1. točka (b)
Članak 33. stavak 2. točka (d)	Članak 38. stavak 2.
Članak 33. stavak 2. točka (e)	-
-	Članak 38. stavak 1. točka (d)
-	Članak 38. stavak 1. točka (e)
Članak 34. stavak 1.	Članak 11. stavak 1.
Članak 34. stavak 2.	Članak 13. stavak 6.
-	Članak 57.
Članak 35. prvi stavak	Članak 58. stavak 1.
Članak 35. drugi stavak	Članak 58. stavak 2.
-	Članak 58. stavak 3.
-	Članak 58. stavak 4.
-	Članak 58. stavak 5.
-	Članak 60.
Članak 36. stavak 1.	Članak 61. stavak 5.
-	Članak 61. stavak 1.
-	Članak 61. stavak 2.
-	Članak 61. stavak 3.

Direktiva 2013/32/EU	Ova Uredba
-	Članak 61. stavak 4.
Članak 36. stavak 2.	-
-	Članak 62.
-	Članak 63.
Članak 37. stavak 1.	Članak 64. stavak 1.
Članak 37. stavak 2.	-
Članak 37. stavak 3.	-
-	Članak 64. stavak 2.
-	Članak 64. stavak 3.
Članak 37. stavak 4.	Članak 64. stavak 4.
Članak 38. stavak 1.	Članak 59. stavak 1.
-	Članak 59. stavak 2.
-	Članak 59. stavak 3.
Članak 38. stavak 2. točka (a)	Članak 59. stavak 5. točka (b)
-	Članak 59. stavak 4.
Članak 38. stavak 2. točka (b)	-
Članak 38. stavak 2. točka (c)	Članak 59. stavak 5.
-	Članak 59. stavak 6.
-	Članak 59. stavak 7.
Članak 38. stavak 3.	Članak 59. stavak 8.
Članak 38. stavak 4.	Članak 59. stavak 9.
Članak 38. stavak 5.	Članak 64. stavak 4.
Članak 39.	-
Članak 40. stavak 1.	Članak 55. stavak 1.

Direktiva 2013/32/EU	Ova Uredba
-	Članak 55. stavak 2.
Članak 40. stavak 2.	Članak 55. stavak 3.
Članak 40. stavak 3.	Članak 55. stavak 3. točka (a)
-	Članak 55. stavak 3. točka (b)
-	Članak 55. stavak 4.
Članak 40. stavak 4.	Članak 55. stavak 5.
-	Članak 55. stavak 6.
Članak 40. stavak 5.	Članak 55. stavak 7.
Članak 40. stavak 6.	-
Članak 40. stavak 7.	-
Članak 41.	Članak 56.
Članak 41. stavak 1. prvi podstavak točka (a)	Članak 56. točka (a)
Članak 41. stavak 1. prvi podstavak točka (b)	Članak 56. točka (b)
Članak 41. stavak 1. drugi podstavak	Članak 56. prva rečenica
Članak 41. stavak 2.	-
Članak 42.	-
Članak 42. stavak 1.	Članak 55. stavak 4.
Članak 42. stavak 2. prvi podstavak točka (a)	-
Članak 42. stavak 2. prvi podstavak točka (b)	Članak 55. stavak 4.
Članak 42. stavak 2. drugi podstavak	-
Članak 42. stavak 3.	-
Članak 43.	Članci od 43. do 54.
Članak 44.	Članak 65.
Članak 45.	Članak 66.

Direktiva 2013/32/EU	Ova Uredba
Članak 45. stavak 1.	Članak 66. stavak 1.
Članak 45. stavak 2.	Članak 66. stavak 2.
Članak 45. stavak 3.	Članak 66. stavak 3.
Članak 45. stavak 4.	Članak 66. stavak 4.
-	Članak 66. stavak 5.
Članak 45. stavak 5.	Članak 66. stavak 6.
Članak 46.	Članak 67.
Članak 46. stavak 1.	Članak 67. stavak 1.
Članak 46. stavak 1. točka (a) podtočka i.	Članak 67. stavak 1. točka (b)
Članak 46. stavak 1. točka (a) podtočka ii.	Članak 67. stavak 1. točka (a)
Članak 46. stavak 1. točka (a) podtočka iii.	-
Članak 46. stavak 1. točka (a) podtočka iv.	-
Članak 46. stavak 1. točka (b)	-
Članak 46. stavak 1. točka (c)	Članak 67. stavak 1. točka (d)
Članak 46. stavak 2. prvi podstavak	Članak 67. stavak 2.
Članak 46. stavak 2. drugi podstavak	-
Članak 46. stavak 3.	Članak 67. stavak 3.
-	Članak 67. stavak 4.
-	Članak 67. stavak 5.
Članak 46. stavak 4. prvi podstavak	-
-	Članak 67. stavak 6.
Članak 46. stavak 4. drugi podstavak	-
-	Članak 68.
-	Članak 68. stavak 1.
Članak 46. stavak 5.	Članak 68. stavak 2.

Direktiva 2013/32/EU	Ova Uredba
Članak 46. stavak 6.	Članak 68. stavci 3. i 4.
Članak 46. stavak 6. točka (a)	Članak 68. stavak 3. točka (a) podtočke i. i ii.
Članak 46. stavak 6. točka (b)	Članak 68. stavak 3. točka (b)
Članak 46. stavak 6. točka (c)	-
Članak 46. stavak 6. točka (d)	-
-	Članak 68. stavak 3. točke (c) i (e)
Članak 46. stavak 7.	Članak 68. stavci 4. i 5.
Članak 46. stavak 8.	Članak 68. stavak 5. točka (d) podtočke i. i ii.
Članak 46. stavak 9.	-
Članak 46. stavak 10.	Članak 69.
Članak 46. stavak 11.	-
Članak 47.	Članak 70.
Članak 48.	Članak 7. stavak 1.
Članak 49.	Članak 71.
-	Članak 72.
-	Članak 73.
-	Članak 74.
-	Članak 75.
-	Članak 76.
Članak 50.	Članak 77.
Članak 51.	-
Članak 52.	-
Članak 53.	Članak 78.
Članak 54.	Članak 79.
Članak 55.	-